SEREN RÜZGARI - IV

SERENDIPITY – IV

Turkish and English bilingual blog articles

2020 -2024 Jan

Hava Trafik Kontrolörü gibi BÜYÜK SİSTEM çalışanları için eğitim materyali

Ali Riza SARAL'ın

blogundan

http://largesystems-atc.blogspot.com/

Dec 2023

Istanbul

BAŞLIKLARIN LİSTESİ 2020 – 2024Jan

Click Ctrl+Link on the title to go to the blog entry

- ▼ **2023** (9)
  - ▼ October (1)
    - Teaching
  - ▼ August (3)
    - YÖNTEM SORUNU
    - yapay sinir ağlarında öğrenme oranının rolü
    - KENDİ OLMAK
  - ▼ April (1)
    - 2015 -2021 yılları arasında, annemin yakın ilgi i...
  - ▼ March (1)
    - The Role of Task-Setting in Focusing - Dikkatte Ni...
  - ▼ January (3)
    - How to interact with an Autonomous System
    - Subconscious Interaction with Consciousness throug...
    - Sunconscious Interactıon with Consciousness throug...
- ▼ **2022** (14)
  - ▼ December (1)
    - Am I?
  - ▼ August (1)
    - Ben var mıyım?
  - ▼ July (4)
    - Introduction to AROUSING SENSE
    - Misattribution Yanlış Atıf - Yanılsama
    - A vertigo memory of a former pilot
    - Havacılıkta Vertigo Hatalarında Yanlış Atıfın Rolü
  - ▼ June (1)
    - MIT öğretmeni Gilbert STRANG'ın öğretim yaklaşımı
  - ▼ May (1)
    - Illusions of consequence
  - ▼ April (2)
    - People assume what they see more of
    - SENSES NEURISH SELF When we hold a hammer a...
  - ▼ March (1)
    - TO SEE THE MOVEMENT

- ▼ February (2)
  - Illusions
  - Emotion regulation - Duygu yönetimi
- ▼ January (1)
  - Trivial things
- ▼ **2021** (29)
  - ▼ December (1)
    - Frames of Cognition - 3
  - ▼ October (2)
    - Frames of Cognition – 2
    - Frames of Cognition 1
  - ▼ September (1)
    - Çerçeve(Frame) ile Şema(Schema) arasındaki ilişki ...
  - ▼ August (1)
    - On the relation of frame and schema
  - ▼ July (2)
    - Emniyet Çerçeveleri
    - Frames of Safety
  - ▼ June (3)
    - Frames - Çerçeveler nedir?
    - Schema – Şema nedir?
    - The Relation of Frames to Aviation Illusions that ...
  - ▼ May (3)
    - Büyük Sistem Bakımı ve Çerçeveleme Etkisi
    - Tepkisellik ile Takıntısallık Arasındaki Farkları ...
    - Tepkisellik Üzerine
  - ▼ April (5)
    - The Importance of Frames in Diagnosis
    - Hata bulmada çerçevelemenin önemi
    - Anneme küfreden
    - İnsan Beyninde Çerçeveler, Önyargılar, ve Rasyonel...
    - Düşünme Bağlamları Olarak Çerçeveler
  - ▼ March (4)
    - Çerçeveleme(sosyal bilimler)
    - Muhakemede Çerçevelerin Rolü
    - Duygu Yönetimi Üzerine
    - On Emotion Regulation
  - ▼ February (4)

- Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 4
- Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 3
- Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 2
- Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 1

○ ▼ January (3)

- management coping problem in emergency situations...
- yönetimin acil durumların üstesinden gelebilmesi ...
- management coping problem in emergency situations

• ▼ **2020** (54)

○ ▼ December (6)

- Acil Durum Yönetimi
- Emergency management
- Defining Behavioral Traps
- Büyük Sistemler Çalışanlarının Davranışsal Hata Eğ...
- Daha Başka Bazı Tehlikeli Tavırlar
- Some Other Hazardous Attitudes

○ ▼ November (6)

- Büyük Sistemler Çalışanlarının Tehlikeli Tavırları...
- Understanding Hazardous Attitudes
- Büyük Sistemlerde Davranışsal Hata Tuzakları
- Behavioral Traps in FAA's Aeronautical Decision Ma...
- Tehlikeli Davranış Eğilimleri
- hazardous attitudes

○ ▼ October (5)

- Behavioral Traps in Flight Crew-Related Accidents
- Büyük sistemlerde ekiple ilgili kazalarda davranış...
- Managing the self importance feeling
- Notes and bilingual translation on Hutchins - Dist...
- Kavramsal Uzayın Nüfus İstatistiği - Oylama

○ ▼ September (3)

- Demographics of Conceptual Space: Voting
- Quaker Karar Hükmü
- Quaker Decision Rule- Unanimity or Nothing

○ ▼ August (4)

- Hiyerarşide İletişimin Rolü
- Communications' Role in Hierarchy
- Grup Zekasının Ortak Akıl Yapısı
- The Commonsense Architecture of Group Intelligence

- ▼ July (5)
  - Duruma Hakim Olmak
  - Interpretation formation
  - Onaylama Önyargısı
  - Confirmation bias
  - OrtakÖznellik - intersubjectivity
- ▼ June (4)
  - Intersubjectivity
  - İletişim
  - Communication
  - Sosyal Yapı ve Hedef Yapısı
- ▼ May (3)
  - Social Structure and Goal Structure
  - Sosyal Ekip Örgütlenmesi Tipleri
  - The Types of Social Team Organization
- ▼ April (3)
  - Dağıtılmış Sistem Tasarımı
  - Designing a Distributed System
  - Sosyal Etkileşim Dili olarak Performans
- ▼ March (3)
  - Performance as language of social interaction
  - Grup Özelliklerine Karşı Kişisel Özellikler
  - Group Properties vs Individual Properties
- ▼ February (5)
  - Nesnelerin Neden Çalıştığını Bilmek
  - Knowing Why Things Work
  - İş Dönüştüren Araçlara karşı Yapay Zeka Cihazları
  - Task transforming tools vs. Next generation intell...
  - Zihinsel Faaliyeti Muhakeme ile İlişkilendirme
- ▼ January (7)
  - Relating Mental Activity to Cognition
  - Muhakeme Sisteminin İçine Doğru
  - Stepping Inside the Cognitive System
  - Dağıtılmış Muhakeme nedir?
  - What is distributed cognition
  - Dağıtılmış Muhakeme ve Karıncalar nasıl Yön Bulur
  - Distributed Cognition and how Ants Navigate
- ► 2019 (42)

- ► 2018 (13)
- ► 2017 (12)
- ► 2016 (6)
- ► 2015 (3)
- ► 2014 (3)
- ► 2013 (13)
- ► 2012 (15)
- ► 2011 (12)
- ► 2010 (11)
- ► 2009 (18)
- ► 2008 (40)
- ► 2007 (34)
- ► 2006 (24)

HURSDAY, OCTOBER 05, 2023

Teaching

"I will torture you to death and after your body decays in your grave, your bones will still remember what I taught you".

This is what I perceived from my teacher Dr. Roque CORDERO's teaching approach at Illinois State University between 1989 and 1990. He was a student of Ernst KRENEK, I do not know anything about Krenek's approach but apparently, he came from the German tradition.

I taught 5 years at 7tepe University, my approach was definitely different from CORDERO's but still aimed to be remembered well into the future.

I do not know whether this is right or humane as a teaching approach as I have not yet had the chance to check its truth completely. But strange enough I can remember every single word Cordero spent in his teaching.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 6:34 AM

SUNDAY, AUGUST 27, 2023

YÖNTEM SORUNU

YÖNTEM SORUNU

Ali Rıza SARAL

"Gerçeğin sadece 'gerçek' olması yeterli değildir; aynı zamanda anlaşılmalı ve pratikte uygulanmalıdır. İkisi arasındaki fark önemlidir çünkü insan kolayca, 'gerçek' olan ancak uygulanamayan bir gerçeği hayal edebilir; bu durumda gerçekten anlaşılmamış ve dolayısıyla hiçbir şekilde gerçek olmayan bir gerçek olur." (Jean-Paul Sartre, "Eleştirel Diyalektik İnceleme," Bölüm 4, Bölüm 1, Bölüm 1, "Yöntemsel Düşünceler." [1])

"Devrimci durum, egemen sınıfın eski toplumsal ilişkileri korumaya ve onları kurtarmaya yetecek kadar gücü olmadığı, toplumun alt tabakalarının ise eski toplumsal ilişkileri yıkmak ve onları kendi toplumsal ilişkileriyle değiştirmek için yeterli güce sahip olduğu tarihsel dönemdir." Lenin, V. I. (1917). Devlet ve Devrim.[2]

Toplumu oluşturan unsurlar arasındaki maddi ve manevi farklılıklar arttıkça doğal, adım adım gelişmenin yerini sıçramalı, ani değişim ihtiyacı alır. Ülkemiz tarihinde devrim ve darbeler bu açıdan değerlendirilebilir.

Çelişkiler maddi ve manevi farklılıklardan kaynaklanan menfaat çatışmalarıdır. Çelişkiler reformlarla aşılamayacak aşamaya geldiğinde toplumun bazı unsurları devrimci yöntemlere başvurur. 60-70'ler sonrasında Türkiye'de devrimci yöntemler makro ve mikro seviyelerde sık sık uygulanmıştır.

Devrimci yöntemler yapıcı yaklaşımlarla durumu iyileştirmek değil aksine durumun iyileşmesinin mümkün olmadığını göstermek üzerine yoğunlaşır. Örneğin son seçimlerde Millet cephesi yeni kabul edilen Cumhurbaşkanlığı sistemini geliştirmeye yönelik değil onu yıkıp geriye parlamenter sisteme dönmesi için çalışmıştır.

Türkiye'de önemli bir kültürel sorun 60-70'lerden kalan mücadele yöntemlerinin, devrimci yaklaşımların hala etkin olmasıdır. Ülkemizin uzlaşmaya dayanan, sorumluluk alan, al-ver ilişkilerine dayanan yaklaşımlara ihtiyacı vardır.

Türkiye'de toplumda var olan çelişkiler devrimci yaklaşımları başarılı kılacak kadar güçlü değildir.

REFERENCES:

[1] Sartre, J.-P. (1976). Critique of Dialectical Reason. Part 4, Chapter 1, Section 1, "Methodological Considerations." Translation by Alan Sheridan-Smith.

[2] Lenin, V. I. (1917). Proletarya Diktatörlüğü. In Devlet ve Devrim [The State and Revolution] (Çev. H. Savaşır.

Sartre Quote:

"It is not enough for a truth to be 'the truth'; it must also be apprehended and applied in practice. The distinction between the two is important because one can easily conceive of a truth which is 'the truth' but which cannot be applied; this would then be a truth which was not truly apprehended, and consequently not a truth at all." (Jean-Paul Sartre, "Critique of Dialectical Reason," Part 4, Chapter 1, Section 1, "Methodological Considerations." [1]

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 2:02 AM

FRIDAY, AUGUST 25, 2023

yapay sinir ağlarında öğrenme oranının rolü

yapay sinir ağlarında öğrenme oranının rolü

Yapay Sinir Ağları (YSA), öğrenme yetenekleri sayesinde karmaşık veri yapılarını anlayabilir ve bu verilerden anlamlı sonuçlar çıkarabilir. Yapay sinir ağlarının performansı büyük ölçüde öğrenme oranıyla ilişkilidir. Öğrenme oranı, ağın verilerden ne kadar hızlı öğrenebileceğini belirler. Bu oran, ağın ne kadar hızlı yeni bilgileri adapte edebileceğini ve mevcut bilgileri ne kadar hızlı unutabileceğini etkiler.

Düşük öğrenme oranları, ağın yavaş öğrenmesine neden olur. Bu durumda, ağ verilerdeki ince ayrıntıları yakalayabilir, ancak genel modeli öğrenmek için daha fazla veriye ihtiyaç duyar. Yüksek öğrenme oranları ise ağın hızlı öğrenmesini sağlar, ancak bu durum ağın gürültülü veya anlamsız verileri yanlış öğrenmesine yol açabilir. Bu nedenle, uygun bir öğrenme oranının belirlenmesi, ağın verilerden istenilen sonuçları elde etmesi için kritik öneme sahiptir.

Yapay Sinir Ağlarının Geleneksel Bilgisayar Programlarından Farkı:

Yapay Sinir Ağları ile Geleneksel Bilgisayar Programları arasındaki temel fark, öğrenme yaklaşımıdır. Geleneksel bilgisayar programlarında, belirli bir görev için açıkça tanımlanmış adımlar ve kurallar kümesi programcı tarafından yazılır. Bu adımların ardışık olarak işlenmesiyle program belirli bir girdiye tepki verir. Bu yaklaşım genellikle yapısal ve algoritmik düşünce gerektirir.

Öte yandan, Yapay Sinir Ağları veriye dayalı öğrenme prensibine dayanır. Ağa birçok örnek girdi ve çıktı verilir. Ağ, bu verilere dayanarak kendi içsel temsillerini ve desenleri öğrenir. Öğrenme süreci istatistiksel hesaplamalara dayandığından, ağ genellikle büyük veri kümelerinde daha iyi sonuçlar verir. Ayrıca, geleneksel programlamadan farklı olarak, ağlar karmaşık ve soyut ilişkileri de yakalayabilir.

Geleneksel Bilgisayar Programı Geliştirme Sürecinde Öğrenmenin Rolü:

Geleneksel programlama sürecinde öğrenme, programcının problemi anlaması ve çözümünü kodlaması aşamalarında rol oynar. Programcı, genellikle belirli bir algoritmayı veya mantığı öğrenerek, bu bilgiyi programın yazılmasına aktarır. Öğrenme, genellikle programcının uzmanlığını ve deneyimini yansıtır.

Yapay Sinir Ağı Programlarında Öğrenmenin Rolü:

Yapay Sinir Ağları, öğrenme süreci ile programlandığı için bu aşamada insan müdahalesi daha azdır. Ağ, verilere dayanarak kendi başına desenleri ve ilişkileri öğrenir. Programcının rolü, ağın mimarisini tasarlama, uygun öğrenme algoritmalarını seçme ve ağın performansını değerlendirme gibi daha yüksek düzeyli kararları içerir. Öğrenme, ağın daha iyi hale gelmesi için verilerin ve parametrelerin nasıl ayarlanacağını anlama sürecini ifade eder.

Sonuç olarak, yapay sinir ağlarının öğrenme oranı, geleneksel programlardan farklı olarak veriye dayalı öğrenme sürecinin bir parçasıdır. Yapay sinir ağları, büyük veri kümelerinden desenler çıkararak karmaşık ilişkileri anlama yeteneğine sahiptir ve bu da onları birçok problemde etkili kılar. Geleneksel programlarda ise öğrenme, programcının problemi anlama ve çözümü kodlama süreçlerini içerir.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 7:23 AM

TUESDAY, AUGUST 08, 2023

KENDİ OLMAK

KENDİ OLMAK

Ali R+ SARAL & ChatGPT

"Kendini bil" ifadesi Antik Yunan döneminde yaşamış olan Sokrat'a (M.Ö. 469-399) atfedilir. Ancak Sokrat'ın kendisi tarafından yazılı eserler bırakmamıştır, dolayısıyla onun felsefi görüşlerini doğrudan öğrenmek yerine, öğrencisi Platon'un yazdığı eserler ve diğer antik yazarların anlatımları üzerinden öğrenilir.

Maalesef, "Kendini bil" ifadesine doğrudan atfedilebilecek bir Platon alıntısı bulunmamaktadır. Bu ifade genellikle Sokrat'ın öğretileri ve Platon'un yazıları aracılığıyla aktarılmış bir felsefi prensiptir. Sokrat'ın düşünceleri çoğunlukla Platon'un yazılarına yansımıştır ve Platon, Sokrat'ın öğretilerini öğrencisi olarak en yakından kaydetmiştir.

Sokrat'ın "Kendini bil" ifadesi, insanın kendi bilincini ve cehaletini fark etmesi, sorgulaması ve gerçek bilgiye ulaşmaya çalışması gerektiği fikrini yansıtmaktadır. "Kendini bil" ifadesinin Sokrat'ın felsefi anlayışıyla sınırlı kalmadığını ve daha geniş bir anlam taşıdığını belirtmek önemlidir. Sokrat'ın "Kendini bil" sözü sadece bireyin kendi içsel dünyasını anlaması ve sorgulamasıyla sınırlı kalmaz, aynı zamanda insanın evrenle, toplumla ve doğayla olan ilişkisini de içerir.

Sokrat'ın bu ifadesi, insanın kendi doğası, yerine getirdiği rol ve evrende sahip olduğu yer hakkında düşünmesini teşvik eder. Bu bağlamda, insanın kendini ve çevresini anlamasıyla, daha büyük bir bütünün parçası olduğunu ve bu bütünle uyum içinde yaşaması gerektiğini ifade eder.

Öyle ise, kendi olmak kişinin yalnızca kendi kişisel menfaatlerinden oluşan bir hacim içinde var olmaktan öte karşısındaki insanlar, canlılar, doğa ve dünya ile etkileşmesini, ve yeri geldiğinde kendi o

ana ait bencil menfaatlerinden vazgeçebilmesi, tavizler verebilmesi, al ver ilişkilerine girebilmesi gerekir.

Bireyin kendi olması sadece kendi kişisel menfaatleri etrafında dönmekten ziyade, çevresiyle etkileşim içinde olduğu bir dengeyi ifade eder. Bu denge, insanın diğer insanlar, canlılar, doğa ve dünya ile sağladığı etkileşimlerle şekillenir. İnsan, yalnızca kendi bencil menfaatlerine odaklanıp izole bir şekilde yaşamak yerine, etrafındaki dünya ve insanlarla etkileşime girerek daha anlamlı bir varoluş süreci yaşayabilir.

Bireyin kendi olması, zaman zaman kendi bencil menfaatlerinden vazgeçebilme yeteneğini gerektirir. Empati, anlayış, yardımlaşma ve işbirliği gibi değerler bu noktada önemlidir. İnsanlar arasındaki ilişkilerde al-ver ilişkileri, paylaşım ve dayanışma, toplumsal uyumun temelini oluşturur. Kendini gerçekleştirme süreci, hem bireyin içsel dünyasını anlaması hem de dış dünyayla etkileşimde bulunması anlamına gelir.

Bu görüş aynı zamanda ahlaki bir boyuta da işaret eder. Ahlaki değerler, insanların kendi çıkarlarından ziyade genel iyi için çalışmalarını teşvik eder. Birey, sadece kendi bencil menfaatlerini değil, etrafındaki insanların ve toplumun refahını da göz önünde bulundurarak hareket etmeli ve bu şekilde daha bütüncül bir insan olabilir.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 3:45 AM

THURSDAY, APRIL 20, 2023

2015 -2021 yılları arasında, annemin yakın ilgi ihtiyacı içinde olduğu bir süreçte önce 2 yıl ‘LANGANA İngilizce’den Türkçe’ye tercüme’, daha sonra 2 yıl ‘LANGANAe İngilizce Parser’ ve son olarak ‘LANGANAt Türkçe Parser’ üzerinde tümüyle kişisel bir çaba ile çalıştım.

2023 yılında, 3 aylık bir süre Türk Telekom ARGE’si için ‘OTOMATİK ANLAMA’ adlı bir fizibilite projesini LANGANAt parserını da kullanarak, VBT Yazılım ile işbirliği içinde, sözleşme hükümlerine uygun şekilde başarı ile tamamladım. Bu kadar sene araştırma için emek harcadıktan sonra Türk Telekom’un desteği, sınırlı olsa da çalışma ve fikirlerimi ilerletmek için son derece şevk verdi, motive edici oldu.

Birlikte iletişim ve çalışma imkanı bulduğum sayın Selami ÇİFTÇİ, Ziya ÖZALTUN ve değerli yöneticileri Özgür DEĞER’e ve VBTYazılım yöneticisi Tayfun YURDAGÜL’e müteşekkirim.

Ali Rıza SARAL

Nisan 2023, Istanbul

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 4:55 AM

THURSDAY, MARCH 23, 2023

The Role of Task-Setting in Focusing - Dikkatte Niyet Etmenin Önemi

The Role of Task-Setting in Focusing

Dikkatte Niyet Etmenin Önemi

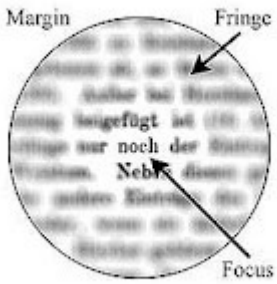

Bir hava trafik kontrolü mühendisi ve ATC-FPP(Flight Plan Processing) uzmanı olarak Dikkat – odaklanmak ve konsantrasyon üzerine uzun süre kafa yordum. Havacılık ve büyük sistem çalışanları için çok faydalı olduğuna inandığım çok sayıda makale yazdım. Şimdi bunları sırayla LinkedIN'de de yayınlıyorum. Task-Setting(NİYET ETME) üzerine burada yayınladığım makaleler sonucunda DİKKAT üzerine önemli bir unsurun farkına vardım. Bu yazım işte bu unsurun Niyet etmenin Dikkat oluşturmadaki önemini ele alacak.

Odaklanmak ilgiyi bir tek nesneye sınırlamak(örn. Bir şeyin ilgi alanı içine alınması) anlamına gelir. Yoğunlaşmak – dikkat toplamak ilginin karakterini değiştirmek ve böylece ilgi alanı içindeki nesnenin diğerlerinden bir bakıma hariç tutmaktır [1] .

To focus means to limit your attention to a specific object(for ex. inclusion of something into attention). To concentrate means to change the character of your attention so that included thing appears in your focus on the basis of some sort of exclusion of others, so to speak [1] .

Niyet edilen bir görev kümesi, sonraki görev performansı için aktif olarak korunan bilişsel süreçlerin bir yapılandırmasıdır[2,3] . Bir görev, bir etkinliği doğru bir şekilde gerçekleştirmek için gereken talimatların bir temsilidir; görev kümesi, görevin yürütülmesini mümkün kılan temsiller ve süreçlerin kümesidir [4].

Bilinçaltı, NİYETLER-görev kümeleri aracılığıyla bilinçle etkileşime girer. Ne zaman ne yapacağımıza karar vererek bilinçaltımıza hedefler belirleriz.

A task set is a configuration of cognitive processes that is actively maintained for subsequent task performance[1] . A task is the representation of a set of instructions required to perform an activity accurately; a task set is the set of representations and processes that enable execution of the task [2] .

Subconscious interacts with consciousness through tasksets. We set goals to our subconscious by deciding what to do when.

Dikkat toplama sırasında eğer niyet edilirse yani zihindeki görev-kümesi(task-set) için bir amaç, bir hedef belirlenirse, bilinçaltının bilinçten çok dahageniş olabilen kaynakları da dikkat oluşturmak için harekete geçer. Yoğun Dikkatin uzun süreli devamının sağlanabilmesi de kişinin niyet edebilme alışkanlığına, ve niyet gücünün getireceği yoğunluğa bağlıdır.

If an intention is set during attentional focusing, i.e. if a purpose or goal is determined for the task-set in the mind, the subconscious activates resources that can be much broader than those available to consciousness to create attention. The ability to form intentions enhances one's ability to sustain intense focus for a longer period of time, and the intensity of focus is dependent on the habit of intention formation and the force of the intention.

Bu kısa yazımda görev kümesi yerine zaman zamn NİYET ETME deyimini kullandım. Örneğin niyet edebilme alışkanlığı kişinin benzer görevleri yerine getirirken geliştirdiği iç disiplindir. İlginç olan bir husus ta eskilerin zamanımızda farklı teknik deyimlerle andığımız çeşitli kavramları din kültürü içinde yeni nesillere nakletmeleri, biraz eskise de dinin hem Hiristiyanlıkta hem de diğer dinlerde toplumsal rolü...

In this short piece, I have occasionally used the phrase "intention formation" instead of "task-set". For instance, the habit of intention formation is an internal discipline that a person develops while performing similar tasks. It is interesting to note that in the past, people conveyed various concepts, which we now refer to with different technical terms, to the new generations within the religious culture. Although it is somewhat outdated, religion still plays a significant role in society, both in Christianity and in other religions.

REFERENCES:

[1] SARAL, Ali Riza; Dikkatin Doğası Üzerine, https://www.linkedin.com/posts/ali-riza-saral-22344a262_activity-7037068285057650691-Qeqt?utm_source=share&utm_medium=member_desktop

Dikkatin Doğası Üzerine

http://largesystems-atc.blogspot.com/2008/07/dikkatin-doasi-zerine.html

On the Nature of Concentration

http://largesystems-atc.blogspot.com/2008/06/on-nature-of-concentration.html

[2] SARAL Ali Riza; How to Interact with an Autonomous System, https://www.linkedin.com/posts/ali-riza-saral-22344a262_activity-7024007813475508224-I0yB?utm_source=share&utm_medium=member_desktop
How to Interact with an Autonomous System
http://largesystems-atc.blogspot.com/2023/01/how-to-interact-with-autonomous-system.html

[3] Katsuyuki Sakai; Task set and prefrontal cortex, Annu Rev Neurosci, 2008;31:219-45.
Department of Cognitive Neuroscience, Graduate School of Medicine, The University of Tokyo, 7-3-1 Hongo,
Bunkyo-ku, Tokyo 113-0033, Japan; email: ksakai@m.u-tokyo.ac.jp

[4] D. W. Schneider, G. Logan; 2 Tasks, Task Sets, and the Mapping Between Them ;Pages 27–44, June 2014

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 7:03 AM

WEDNESDAY, JANUARY 25, 2023

How to interact with an Autonomous System

SUBCONSCIOUS INTERACTION WITH CONSCIOUSNESS THROUGH TASK SETTING (3)

Human mind could be a precious resource to assist us in designing , understanding and performing autonomous systems. Subconscious is an autonomous system. Carl Gustav Jung's Psychology and Religion book ponders on the autonomy of the Unconscious Mind.

The brain determines our thoughts and behaviors through tasksets.

A task set is a configuration of cognitive processes that is actively maintained for subsequent task performance[1] . A task is the representation of a set of instructions required to perform an activity accurately; a task set is the set of representations and processes that enable execution of the task [2] .

Subconscious interacts with consciousnes through tasksets. We set goals to our subconscious by deciding what to do when.

Prospective memory (PM) is defined as remembering to perform an action in the future. There are two main types of PM according to their different cues: event-based prospective memory (EBPM) and time-based prospective memory (TBPM) (Einstein and McDaniel, 1990). Both EBPM and TBPM are necessary for daily life. EBPM is the remembering what one does when a certain target event occurs. For example, one remembers to

buy milk when one passes by the supermarket. TBPM is involved when one has to perform an action in relation to time, such as returning a library book before a due date [3] .

We use tasks and tasksets to live our daily lives. In the case of two individuals this is why it is important to set common goals to come to a shared understanding. You can always hit or shout at a small child but you cannot do so to an automatic system the size of a football field like a large airplane.

Performing on a large autonomous system requires not only the 'informed consent', namely the actual command to execute but also a through understanding of the TASKSET that lies behind it.

Autonomy [4,5] —the capability of an agent to properly act by itself in a changing, uncertain world— seems to requiere consciousness.

An autonomous system [6] is one that can achieve a given set of goals in a changing environment—gathering information about the environment and working for an extended period of time without human control or intervention.

Autonomy requires that the system be able to do the following:

1- Sense the environment and keep track of the system's current state and location.

2- Perceive and understand disparate data sources.

3- Determine what action to take next and make a plan.

4- Act only when it is safe to do so, avoiding situations that pose a risk to human safety, property or the autonomous system itself.

Flybywire vs mechanical control

In the future [5] , developers will interact with autonomous systems via a software platform that abstracts the hardware, abstracts the sensors and pushes the interface to a higher-level set of software services via an application programming interface (API). This will free developers from having to interact with a specific type of LiDAR, radar or camera in use—and enable them to simply request information via high-level services provisioned with APIs. Connectivity will be similarly abstracted, so the communications within the car, with other vehicles and with the cloud will be simpler for a developer to implement without requiring a deep understanding of a specific communication technology.

What is FlyByWire A320?

Fly-by-wire (FBW) is **a computer controlled system** that in the A320 series and A330 / A340 and now the new A350 aircraft replaces the conventional flight controls of an aircraft (like those found in the 737) with an electronic system

Traditional flight control systems in most small aircraft are either a web of pulleys and cables or metal rods and joints. Larger aircraft often use hydraulics to make the controls easy to move at high speeds. Newer fly-by-wire control systems pull out all that hardware and replace it with sensors, actuators, and wires. Instead of a direct line of control from aircraft yoke to control surface, the aircraft is left with a yoke, sensors, a computer to process the inputs, wires, and an actuator at the aileron, rudder, or elevator.

REFERENCES:

[1] Katsuyuki Sakai; Task set and prefrontal cortex, Annu Rev Neurosci, 2008;31:219-45.
Department of Cognitive Neuroscience, Graduate School of Medicine, The University of Tokyo, 7-3-1 Hongo, Bunkyo-ku, Tokyo 113-0033, Japan; email: ksakai@m.u-tokyo.ac.jp

[2] D. W. Schneider, G. Logan*; 2 Tasks, Task Sets, and the Mapping Between Them ;Pages 27–44, June 2014*

[3] Hongxia Zhang, Weihai Tang2† and Xiping Liu; The Effect of Task Duration on Event-Based Prospective Memory: Front. Psychol. 8:1895.

[4] GRANT GILLETT, INTENTION, AUTONOMY, AND BRAIN EVENTS, Bioethics, 2009

[5] Ultimate Guide to Autonomous Systems; Autonomous Systems | Ultimate Guides | BlackBerry QNX

[6] Ricardo Sanz1, inter alia, Consciousness and Understanding in Autonomous Systems https://ceur-ws.org/Vol-2287/paper23.pdf ,-Alonso2 1 Autonomous Systems Laboratory Universidad Polit´ecnica de Madrid, 28006 Madrid,

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 5:29 AM

SUNDAY, JANUARY 15, 2023

Subconscious Interaction with Consciousness through Task setting(2)

SUBCONSCIOUS INTERACTION WITH CONSCIOUSNESS THROUGH TASK SETTING (2)

Bu yazı;

1- Hedeflerin nasıl işlevini gördüğü,
2- Hedefin etkilerinin belirlenmesi,
3- Hedeflerin yapılan işten duyulan tatmin ile ilişkisi,
4- teşviklerin miktarının belirlenmesinde hedeflerin işlevi

üzerinedir.

The mechanisms by which goals operate, moderators of goal effects, the relation of goals and satisfaction, and the role of goals as mediators of incentives [1] .

Görev başarma olasılığı olarak ölçülen hedef güçlüğü ve performans ile eğrisel ve ters orantılı birşekilde ilişkilidir. Görev makul bir zorluktayken en yüksek seviyede çaba gerçekleşir, ve en düşük seviyeler görev ya çok kolayken ya da çok zorken gerçekleşir.

task difficulty, measured as probability of task success, was related to performance in a curvilinear, inverse function. The highest level of effort occurred when the task was moderately difficult, and the lowest levels occurred when the task was either very easy or very hard.

Görev performans valensı(umulan tatmin), işlevsellik(performansın ödüllendirileceği beklentisi), ve beklenti (harcanan çabanın ödülleri almak için yeterli performansa ulaşacağı inancı).

task performance valence (anticipated satisfaction), instrumentality (the belief that performance will lead to rewards), and expectancy (the belief that effort will lead to the performance needed to attain the rewards).

Diğer faktörler eşit olduğu takdirde, beklenti performans ile doğrusal ve pozitif şekilde ilişkilidir.

Other factors being equal, expectancy is said to be linearly and positively related to performance.

Hedef Mekanizmaları

Goal Mechanisms

Hedefler performansı 4 mekaniama içinden etkiler. Birincisi, hedefler yönlendirici bir işlev görevi görür; Dikkati ve çabayı hedef ile ilgili etkinliklere yönlendirir.

Goals affect performance through four mechanisms. First, goals serve a directive function; they direct attention and effort toward goal-relevant activities and away from goalirrelevant activities.

İkincisi, hedefler enerji verici işleve sahiptir. Zor hedefler kolay hedeflerden daha yüksek çabalara yol açar.

Second, goals have an energizing function. High goals lead to greater effort than low goals.

3. Bir hedefin atandığı görev insanlar için yeniyse, hedeflerine ulaşmalarını sağlayacak stratejiler geliştirmek için bilinçli planlama yapacaklardır.

3. If the task for which a goal is assigned is new to people, they will engage in deliberate planning to develop strategies that will enable them to attain their goals (Smith, Locke, & Barry, 1990).

Yüksek öz-yeterliğe sahip kişilerin, etkili görev stratejileri geliştirme olasılığı, düşük öz-yeterliğe sahip olanlardan daha fazladır.

4. People with high self-efficacy are more likely than those with low self-efficacy to develop effective task strategies (Latham, Winters, & Locke, 1994; Wood & Bandura, 1989

İnsanlar kendileri için karmaşık olan bir görevle karşı karşıya kaldıklarında, onları ellerinden gelenin en iyisini yapmaya teşvik etmek belirli yüksek hedefler koymaktan bazen daha iyi stratejilere yol açar.

5. When people are confronted with a task that is complex for them, urging them to do their best sometimes leads to better strategies (Earley, Connolly, & Ekegren, 1989)

6. İnsanlar uygun stratejiler konusunda eğitildiklerinde, belirli yüksek performans hedefleri verilen kişilerin bu stratejileri kullanma olasılığı, diğer türde hedefler verilen kişilere göre daha yüksektir; dolayısıyla performansları artar

6. When people are trained in the proper strategies, those given specific high-performance goals are more likely to use those strategies than people given other types of goals; hence, their performance improves (Earley & Perry, 1987).

Düzenleyiciler

Moderators

Hedefe Adanma

Goal Commitment

Hedef-performans ilişkisi, insanlar kendilerini hedeflerine adadıklarında en güçlü halini alır. ...

Hedef taahhüdünü kolaylaştıran iki temel faktör kategorisi, (a) bir hedefe ulaşmak için bekledikleri sonuçların önemi, hedefe ulaşmayı insanlar için önemli kılan diğer faktörler ve (b) amaca ulaşabileceklerine olan inançlarıdır. (öz yeterlilik)

The goal–performance relationship is strongest when people are committed to their goals. ...Two key categories of factors facilitating goal commitment are (a) factors that make goal attainment important to people, including the importance of the outcomes that they expect as a result of working to attain a goal, and (b) their belief that they can attain the goal (self-efficacy).

Geribildirim

Feedback

Hedeflerin etkili olabilmesi için, insanların hedefleriyle ilgili ilerleme durumunu kontrol edebileceği özet geri bildirimlere ihtiyacı vardır.

For goals to be effective, people need summary feedback that reveals progress in relation to their goals.

Görev Karmaşıklığı

Task Complexity

Hedef etkilerinin üçüncü moderatörü görev karmaşıklığıdır. Görevin karmaşıklığı arttıkça ve üst düzey beceriler ve stratejiler henüz otomatikleştirilmediyse, hedef etkileri kişilerin uygun görev stratejilerini keşfetme yeteneğine bağlıdır.

A third moderator of goal effects is task complexity. As the complexity of the task increases and higher level skills and strategies have yet to become automatized, goal effects are dependent on the ability to discover appropriate task strategies.

R. Kanfer ve Ackerman (1989), bir hava trafik kontrolör simülasyonunda (oldukça karmaşık bir görev), bir performans-sonuç hedefine sahip olmanın, aslında görevi gerçekleştirmek için gerekli bilgiyi edinmeyi engellediğini bulmuşlardır. İnsanlar ellerinden gelenin en iyisini yapmaları istendiğinde daha iyi performans gösterdiler.

R. Kanfer and Ackerman (1989) found that in an air traffic controller simulation (a highly complex task), having a performance-outcome goal actually interfered with acquiring the knowledge necessary to perform the task. People performed better when they were asked to do their best.

REFERENCES:

[1] Edwin A. Locke. Gary P. Latham; Building a Practically Useful Theory of Goal Setting and Task Motivation; University of Marylan,d University of Toronto; University of Maryland; September 2002 ● American Psychologist 705

THURSDAY, JANUARY 05, 2023

Sunconscious Interactıon with Consciousness through Task Setting (1)

SUBCONSCIOUS INTERACTION WITH CONSCIOUSNESS THROUGH TASK SETTING (1)

Performers, whether a train operator, an airplane pilot or an air traffic controller and also the most simple human being uses task sets to achieve its goals in life. A person trying to reach a goal first decides to do what has to be done to achieve it. In order to drive to the super market you have to decide which route to take. This setting of target brings the setting of details that have to be done, hence the task set is created. There may also be higher levels of task sets being formed by sub - tasksets.

I believe tasksets are an important instrument that function in the interaction of subconscious with the consciousness. I will provide 2 introductory blog notes that are composed of references to the task sets in the literature. I will comment on these in relation to the function of task sets to the subconscious-consciousness interaction in my third note.

The brain determines our thoughts and behaviors through tasksets. A task set is a configuration of cognitive processes that is actively maintained for subsequent task performance[1] .

A task is the representation of a set of instructions required to perform an activity accurately; a task set is the set of representations and processes that enable execution of the task [2] .

It was investigated that whether tasksets operate as a single, integrated representation or as an agglomeration of relatively independent components. ... The results thus support the “agglomerated-task-set” hypothesis, and are in consistent with “integrated tasksets [10] .”

Task switching, or set-shifting, is an executive function that involves the ability to to unconsciously shift attention between one task and another. In contrast, cognitive shifting is a very similar executive function, but it involves conscious (not unconscious) change in attention. Together, these two functions are subcategories of the broader cognitive flexibility concept. Task switching allows a person to rapidly and efficiently adapt to different situations [3] .

This is about mental flexibility in task performance. A task is always some combination of stimuli, responses and goals. Often, these components are always consistent so we can readily learn the only right way to perform the task. Sometimes, however, the stimuli can change, or the goal of the task can change, or the way to respond can change. In these cases, we have to adjust our mental setting or "set" so as to switch to the new way of performing. The ability to quickly and accurately switch one's mental settings for task performance is known as set-shifting [4] .

Some researchers argue that task switching involves task-set reconfiguration—that is, changing the existing task set to perform a different task. ... this reconfiguration led to switch costs [5] .

5 proposed components of mental set shifting [9] :

1- switching between judgments,
2- stimulus dimensions,
3- stimulus–response mappings,
4- response sets,
5- stimulus sets.

Prospective memory (PM) is defined as remembering to perform an action in the future. There are two main types of PM according to their different cues: event-based prospective memory (EBPM) and time-based prospective memory (TBPM) (Einstein and McDaniel, 1990). Both EBPM and TBPM are necessary for daily life. EBPM is the remembering what one does when a certain target event occurs. For example, one remembers to buy milk when one passes by the supermarket. TBPM is involved when one has to perform an action in relation to time, such as returning a library book before a due date [6].

Prospective memory tasks highly related to a person's goals and concerns will be rated as more important [7] .

Mnemonic strategies generally improve prospective memory (PM) performance. However, little is known about why people use such strategies. In the Motivational-Cognitive Prospective Memory model, task importance is thought to influence performance via multiple mechanisms, including increased strategy use [8] .

REFERENCES:

[1] Katsuyuki Sakai; Task set and prefrontal cortex, Annu Rev Neurosci, 2008;31:219-45.
Department of Cognitive Neuroscience, Graduate School of Medicine, The University of Tokyo, 7-3-1 Hongo, Bunkyo-ku, Tokyo 113-0033, Japan; email: ksakai@m.u-tokyo.ac.jp

[2] D. W. Schneider, G. Logan; 2 Tasks, Task Sets, and the Mapping Between Them ;Pages 27–44, June 2014

[3] Task switching (psychology); WIKIPEDIA

[4] Barry McGuinness; Quora

[5] Darryl W. Schneider and Gordon D. Logan; Defining task-set reconfiguration: The case of reference point switching; Vanderbilt University, Nashville, Tennessee; Psychonomic Bulletin & Review 2007, 14 (1), 118-125

[6] Hongxia Zhang, Weihai Tang2† and Xiping Liu; The Effect of Task Duration on Event-Based Prospective Memory: Front. Psychol. 8:1895.

[7] Suzanna L. Penningroth • Walter D. Scott; Prospective memory tasks related to goals and concerns are rated as more important by both young and older adults; Springer-Verlag Berlin Heidelberg 2013

[8] Penningroth, S. L., & Scott, W. D. (2013). Task importance effects on prospective memory strategy use*, Applied Cognitive Psychology, 27*, 655-662.

[9] Claudia C. von Bastian and Michel D. Druey; Shifting Between Mental Sets: An Individual Differences Approach to Commonalities and Differences of Task Switching Components; (2017, June 8). Journal of Experimental Psychology

[10] Dragan Rangelov, Thomas Töllner, Hermann J.Müller and Michael Zehetleitner; What are task-sets: a single, integrated representation or a collection of multiple control representations?; Journal of Experimental Psychology; 2000, Vol. 26, No. 5, 1124-1140

RIDAY, DECEMBER 09, 2022

Am I?

AM I?

Ali Rıza SARAL

Ben var mıyım? İsmi cismi olan ama sınırları ve içeriği belirli bir ‘ben’ var mı? Yoksa yazlıktaki komşum Mehmet Bey’in gözünde Ali Rıza, internet üzerinden ders yaptığımız hocam Kamran Bey için başka, annem için ‘küçük Ali’si’, giderek tüm tanıdıklarım hatta karşılaştıklarımın gözünde az veya çok farklı bir ben değil miyim?

Do i exist? Is there an 'I' who has a name and a body but whose boundaries and content are definite? Or am I not ‘Ali Rıza’ in the eyes of my neighbor Mehmet Bey, but different for my teacher Kamran Bey, with whom we teach on the Internet, and a 'little Ali' for my mother, more or less different in the eyes of all my acquaintances and even those I meet?

Aynaya baktığımda 10 yıl önceki Ali Rıza olmadığım kesin... Cismim, vücudum hep değişiyor. Sürekli bir akış var 'ben'de, hem vücut olarak hem de zihin olarak... Değişiyorum, belki gelişiyorum belirli yönlerde.

When I look in the mirror, it is certain that I am not Ali Rıza 10 years ago... My body is always changing. There is a constant flow in 'me', both as a body and as a mind... I am changing, maybe I am developing in certain directions.

Öyle ise, 'ben' diye tanımladığım şey nedir? 'Ben' bir yanılsama, bir yanılgı mıdır?

So what is it that I define as 'me'? Is 'I' an illusion, a mistake?

Acaba gerçekten 'benim' diyebileceğim kendi irademle hürce karar verebiliyor muyum? Yoksa 'ben'i oluşturan koşullar, kişiler, olaylar mı belirliyor kararlarımı?

I wonder if I can really decide freely owithmy own will, which I can call 'my'? Or do the conditions, people and events that make up the 'me' determine my decisions?

'Ben' diyebileceğim tek bir kişilik var mı? Yoksa mesleki benliğim, aile benliğim, dostlarımın gözünde vb farklı benliklerden mi oluşuyorum az ya da çok.

Is there only one personality that I can call 'I'? Or am I more or less composed of different selves, such as my professional self, my family self, in the eyes of my friends, etc.?

Peki 'ben' tek bir bütün müyüm yoksa farklı parçalardan oluşan karışık bir yapı mıyım? Davranışlarımın ne kadarını bilerek yapıyorum, ne kadarını bilinçaltımla hatta otomatik olarak yapıyorum? Ne kadar mantığımla, ne kadar duygularımla hatta ne kadar varlığından bile haberdar olmadığım birkaç hücrenin belirlemesi ile hareket ediyorum? Aynı anda birden çok iş yapabiliyorum ama bunlardan yalnız bir iki tanesinin farkında olabiliyorum.

So, am I a single whole or a mixed structure made up of different parts? How much of my behavior do I do intentionally, how much do I do it subconsciously or even automatically? How much logic, how much emotion, and even how much do I act with the determination of a few cells that I am not even aware of? I can do more than one thing at the same time, but I can only be aware of one or two of them.

Düşüncelerimin en azından bir kısmına hakim olabiliyor onları tekrar gözden geçirebiliyorum. Oysa duygularım onların farkına vardığım anda birer sabun köpüğü gibi sönüp kayboluyorlar.

I can control at least some of my thoughts and revise them. However, my feelings fade away like soap bubbles as soon as I become aware of them.

Belki ‘ben’ tümüyle nesnel bir varlık değil. Kişiye ait benlik kavramı, nasıl yıllar içinde zihnimizin oluşumu ile beynimizde biriken olaylar, bilgiler, kısaca hatıralar ise, aynı zamanda bunları tetikleyen meknizmalar, ruh haletleri, hisler, duygulardır.

Maybe the 'I' is not a purely objective being. The self-concept of a person is the events, information, briefly memories that accumulate in our brain with the formation of our mind over the years, but also the mechanisms, moods, feelings and emotions that trigger them.

Benlik bir duygudur aslında. Bilerek ya da bilmeyerek davranışlarımızı tarttığımız, içimize sindirdiğimiz, bünyemizin bütün karmaşık yapısını birleştiren bir referans noktası, bir mihenk taşıdır.

It is actually an emotion. It is a reference point, a touchstone that unites the whole complex structure of our body, which we deliberately or unknowingly weigh our behaviors into,and absorb into ourselves.

Öyle ise “‘benlik’ var mıdır?” sorusu “duygular var mıdır?” sorusuna indirgenebilir. ‘Sevinç, üzüntü, mutluluk’ bunlar vardır. Bunlar, her insanın onları edinme sürecine ve yaşam tecrübesine göre farklı oluşabilir. Yine de yaklaşık olarak temel duygular vardır.

If so, The question of "Is there a 'self'?" maybe reduced to the question“are there emotions?”. Jjoy, sadness, happiness' and others all exist. These can occur differently according to each person's acquisition process and life experience. Still, there are approximately basic emotions.

Sanatçıların yarattığı eserler bu duygu kavramlarının oluşumuna katkıda bulunur. Beethoven’in 9. Senfonisindeki ‘Neşeye Övgü’sü ortak duygu dağarcığımıza katkıda bulunmuş değil midir? Sanatçıların eserlerinde yarattıkları iç dünyalarına ait duygular böylece nakledilip hissedildikleri anda kaybolmamış olur, aynı olmasa da...

The works created by the artists contribute to the formation of these emotional concepts. Hasn't Beethoven's 'Ode to Joy' in his 9th Symphony contributed to our shared emotional repertoire? In this way, the feelings of the inner world created by the artists in their works are not lost as soon as they are conveyed and felt, although they are not always the same...

Duygular hissedildikleri anda kaybolsalar da benzer koşullarda benzer duygulara ilişkin duyarlıklar oluşturulabilir. Duyarlık nakledilebilir.

Although emotions disappear as soon as they are felt, sensitivities about similar emotions can be recreated in similar circumstances. Sensitivity is transferable.

Bence ‘benlik’ bir duygu. Eğer sanatçı ‘ben’i belirleyen duyarlıkları sanat yolu ile kalıcı kılabilirse ‘benlik’ hep ve her yerde var olur.

I think 'self' is a feeling. If the artist can make the sensitivities that determine the 'me' permanent through art, the 'self' will always exist everywhere.

'Ben' başkalarına nakledebileceğim duyarlıklarım ile var olurum. [1,2]

'I' exist with my sensibilities that I can transmit to others[1].

Kişi duyarlıkları ile vardır.

One exists with its sensitivities[2].

REFERENCES:

[1] Tommie HAHN, Sensational Knowledge

"The senses reside in a unique position as the interface between the body, self and the world. They are beautiful transmission devices, through which we take in information, comprehend the experience, assign meaning, and often react to the stimuli. Not only the senses orient us in a very real, physical way;they enable us to construct parameters of existence -- that which defines the body, self, social group or world. Simply, we are situated by sensual orientations."

[2] Tommie HAHN, Arousing Senses, Recipes for Workshopping Sensory Experience

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 12:11 AM

SATURDAY, AUGUST 27, 2022

Ben var mıyım?

BEN VAR MIYIM?

Ben var mıyım? İsmi cismi olan ama sınırları ve içeriği belirli bir 'ben' var mı? Yoksa yazlıktaki komşum Mehmet Bey'in gözünde Ali Rıza, internet üzerinden ders yaptığımız hocam Kamran Bey için başka, annem için 'küçük Ali'si', giderek tüm tanıdıklarım hatta karşılaştıklarımın gözünde az veya çok farklı bir ben değil miyim?

Aynaya baktığımda 10 yıl önceki Ali Rıza olmadığım kesin... Cismim, vücudum hep değişiyor. Sürekli bir akış var 'ben'de, hem vücut olarak hem de zihin olarak... Değişiyorum, belki gelişiyorum belirli yönlerde.

Öyle ise, 'ben' diye tanımladığım şey nedir? 'Ben' bir yanılsama, bir yanılgı mıdır?

Acaba gerçekten ‘benim’ diyebileceğim kendi irademle hürce karar verebiliyor muyum? Yoksa ‘ben’i oluşturan koşullar, kişiler, olaylar mı belirliyor kararlarımı?

‘Ben’ diyebileceğim tek bir kişilik var mı? Yoksa mesleki benliğim, aile benliğim, dostlarımın gözünde vb farklı benliklerden mi oluşuyorum az ya da çok.

Peki ‘ben’ tek bir bütün müyüm yoksa farklı parçalardan oluşan karışık bir yapı mıyım? Davranışlarımın ne kadarını bilerek yapıyorum, ne kadarını bilinçaltımla hatta otomatik olarak yapıyorum? Ne kadar mantığımla, ne kadar duygularımla hatta ne kadar varlığından bile haberdar olmadığım birkaç hücrenin belirlemesi ile hareket ediyorum? Aynı anda birden çok iş yapabiliyorum ama bunlardan yalnız bir iki tanesinin farkında olabiliyorum.

Düşüncelerimin en azından bir kısmına hakim olabiliyor onları tekrar gözden geçirebiliyorum. Oysa duygularım onların farkına vardığım anda birer sabun köpüğü gibi sönüp kayboluyorlar.

Belki ‘ben’ tümüyle nesnel bir varlık değil. Kişiye ait benlik kavramı, nasıl yıllar içinde zihnimizin oluşumu ile beynimizde biriken olaylar, bilgiler, kısaca hatıralar ise, aynı zamanda bunları tetikleyen meknizmalar, ruh haletleri, hisler, duygulardır.

Benlik bir duygudur aslında. Bilerek ya da bilmeyerek davranışlarımızı tarttığımız, içimize sindirdiğimiz, bünyemizin bütün karmaşık yapısını birleştiren bir referans noktası, bir mihenk taşıdır.

Öyle ise “‘benlik’ var mıdır?” sorusu “duygular var mıdır?” sorusuna indirgenebilir. ‘Sevinç, üzüntü, mutluluk’ bunlar vardır. Bunlar, her insanın onları edinme sürecine ve yaşam tecrübesine göre farklı oluşabilir. Yine de yaklaşık olarak temel duygular vardır.

Sanatçıların yarattığı eserler bu duygu kavramlarının oluşumuna katkıda bulunur. Beethoven’in 9. Senfonisindeki ‘Neşeye Övgü’sü ortak duygu dağarcığımıza katkıda bulunmuş değil midir? Sanatçıların eserlerinde yarattıkları iç dünyalarına ait duygular böylece nakledilip hissedildikleri anda kaybolmamış olur, aynı olmasa da...

Duygular hissedildikleri anda kaybolsalar da benzer koşullarda benzer duygulara ilişkin duyarlıklar oluşturulabilir. Duyarlık nakledilebilir.

Bence ‘benlik’ bir duygu. Eğer sanatçı ‘ben’i belirleyen duyarlıkları sanat yolu ile kalıcı kılabilirse ‘benlik’ hep ve her yerde var olur.

‘Ben’ başkalarına nakledebileceğim duyarlıklarım ile var olurum.

Kişi duyarlıkları ile vardır.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 2:13 AM

SATURDAY, JULY 30, 2022

Introduction to AROUSING SENSE

My notes from AROUSING SENSE of Tomie HAHN

University of Illinois Press 2021 Urbana, Champaign Illinois

1 IMPULSES

Smile so deeply and strongly that your eyes close.

Hear and feel anything?

As you release, notice what stirs in your awareness.

There is an endless sea of sensory information that we are immersed in, noticing what you are aware of (and what is filtered) reveals and situates your reality, your sensibility.

Sensory modalities express (manifest) energy and existence differently over time.

building awareness of the sensibilities someone else might be experiencing can expand our knowledge of self/other and open communications.

Deepening awareness, sensational knowledge, supports empathy and encourages compassion. The consciousness starts with the smallest of impulses. Shifting one's sensory point of view, being open, shedding assumptions, and inviting empathy and vulnerability into our explorations can enable deep revelations that we experience may not be the same as what others experience.

Let us ponder what sensory information might be absent, overlooked, or overshadowed because other sensory modalities mask its presence or because of our lack of awareness or sensitivity.

Fostering Transformation

new possibilities to collaboratively address the harsh political climate and social conflicts.

How ideas to move every one to their own edge of vulnerability flourish? How curiosity, and creativity alongside emotional well-being?

engage embodied practices to observe how we think with the body.

creating prompts and offering them as experimental sensory challenges for others

The Importance of Time

Awareness of changes in sensory qualities over time magnifies presence.

Recognizing changes allows us to be sensitive to others, to pause, and to consider how to respond and interact. I cannot emphasize enough how strongly the impact of heightened awareness can be self-awareness, communication, and the sense of connectedness to others and our environment.

As an example try this:

Directly after reading this sentence, hold your palms against your ears, close your eyes and breathe in and out slowly, and note as many sensory details as possible. (Pause here.) Although brief, such a pause in one's day can summon a deeper understanding of time, sense, and being.

The nuance of sensory counters throughout the day ... can provide profound transformations.

2 MAKING SENSE

Curiously, the persistent sound of the ocean, so ever-present and noisy while traveling by boat, became filtered once on the island. I imagine that the muting was partially my own sensory filtering, not only due to my excited anticipation to listen to the chaotic bird chatter and wing flapping, but also because I was now habituated to the wall of ocean sounds. Sensory filtering.

Interpreting Sense

'Twas a sensory spoiler alert that would impose upon my first sonic acquaintance with puffins--a mere suggestion of an auditory memory, or scheme, that would initially not allow me to experience the actual puffin and razorback chatter. Stolen sensory encounters.

I often wish that language did not impose on an initial experience. The human capacity to use language, paired with our tendency to compare new experiences with the past, helps us to communicate and grow. Schemas--frameworks that represent experiences, categories, and patterns that we have previously encountered--help us to discern, learn, and broaden our sensory vocabulary and provide a theory of learning through information processing and comparative judgments. Growth arises throug a perturbation of previously experienced schemas.

Arousing Sense, and Situating Sense

arousing a blissful wonder

Sensory experience orients us in the world. The senses situate us directly in a location and in the moment, as sensory experiences occur and change over time. The more sensory impressions that arise and are noticed, the greater the memory imprint of that moment, event, environment. Sensory experience is essentially about communication--transmission between our bodies and the environment, other individuals, and the interior landscape of our bodies. what we sense and what we make of an experience reflexively reveals who we are, our environment, and our culture. I value how attention to qualities of sensory experience conveys both our individuality and our connectedness to our environments and other people and beings, if we are able to note our differences and similarities through our experiential engagements.

reflexivity supports transparency. Identifying who is writing and why, from a clear voice, helps readers frame the text and to attempt to comprehend the perspective from the author's point of view.

If multisensory approaches to research and creative endeavors are acknowledged, disciplinary boundaries blur. I propose that theory needs to follow experience and practice. Rather than clutch a theoretical approach and proceed to apply it to an experiential encounter, theory needs to arise from the wealth of experience, artifacts, creative output, fieldnotes, interviews, conversations, and so on.

Sensory experiences never occur in a vacuum, devoid of social, cultural, and environmental filters, insights, patterns, language, or emotions, simply because the person sensing embodies a cultural and personal background.

To be insensible--unconscious and unaware--of other people's sensibilities dismisses the rich diversity of our world, our humanity.

Making-Contemplating

There's something about the iterative, cross-pollinating flow between creativity and research that offers a precarious edge to explore how art making and research inform each other.

Making and thinking need not be separate endeavors.

there is creativity in research and research in creativity. Making and contemplating are engagements of embodied consciousness in practice.

Teaching Sense

How do we teach and learn from sense?

--the wisdom of the body? Can we reach beyond dualities? Can we reach beyond(false) constructs of only five senses to include other sensory modalities? How can we reveal culturally constructed sensibilities? How might we convey the potential profundity of sense without stating the obvious, "This is going to be a deep experience"?

Serving Sense

Here I arrive at the core of Arousing Sense. Offer experience. Offer sensory encounters.

Arousing Sense is a collection of experimental recipes for engaging sensory experiences.

Vulnerability

Always hold vulnerability as a key to unlock sensational knowledge. Be existentially open. Resist defining. How else might we step outside of ourselves and allow for experience to be fresh?

IF we are able to reveal and monitor our vulnerabilities, the dynamics of power and control issues that play out in ethnographic practice can be incorporated as part of the work.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 5:55 AM

FRIDAY, JULY 29, 2022

Misattribution Yanlış Atıf - Yanılsama

Yanlış Atıf - Yanılsama

Misattribution

Sweet anticipation, music and the psychology of expectation

David HURON

2006 Massachusetts Institute of Technology

Limbik sistemin aktivasyonu, sıklıkla, nedene ilişkin yanlış atıflara yol açarak, belirsiz veya keyfi çağrışımlara yol açabilir. Genel olarak, araştırmalar göstermiştir ki, ne zaman güçlü bir duygu deneyimlesek, beynimizin, çevrede bulunan göze çarpan uyarıcılarla bu duygusal durumu ilişkilendirme eğilimi vardır. Olasılık yelpazesi oldukça geniş bir alana yayılmıştır.

Activation of the limbic system can often lead to incorrect attributions of the cause—resulting in indiscriminant or arbitrary associations. In general, research has shown that whenever we experience a strong emotion, the brain has a tendency to associate the emotional state with whatever salient stimuli exist in the environment. The net is cast quite widely.

Ne zaman gözlemden bir çıkarım yaparsak, iki tür hata yapabiliriz. Bir hata, X'in Y'ye neden olduğu sonucuna varmamızdır (aslında X, Y'nin nedeni değildir). Metodologlar buna Tip I hata veya yanlış pozitif hata diyorlar. Alternatif olarak, yanlış bir şekilde X'in Y'nin nedeni olmadığı sonucuna varabiliriz (aslında X, gerçekten de Y'nin nedenidir). Bu bir Tip II hata veya yanlış negatif hatadır.

Whenever we make an inference from observation, we can make two kinds of errors. One error is that we falsely conclude that X is the cause of Y (when in fact, X is not the cause of Y). Methodologists call this a Type I error, or false positive error. Alternatively, we might falsely conclude that X is not the cause of Y (when in fact, X is indeed the cause of Y). This is a Type II error, or false negative error.

Aslında, bazı yararlı dersler öğrenmeye çalışmak için Tabiat birçok sonuca atlıyor. Tabiat, çok geniş bir neden yelpazesi oluşturarak öğrenme sorununu çözer.

In fact, in order to try to learn some useful lesson, Nature jumps to many conclusions. Nature addresses the problem of learning by casting a very wide net.

güçlü duygusal deneyimleri tüm belirgin(salient) algısal ipuçlarıyla ilişkilendirme eğilimindeyiz (günün saati, yüz özellikleri, konuşma tarzı, konum, renkler, vb.). Deneyim oldukça ağırlıklı olduğu için, (gerçek bir ipucu yakalama şansı daha yüksek olan) dar dersler çıkarmaktan (ilgili bir ipucu yakalayamama olasılığı yüksek olan) aşırı geniş sonuçlar çıkarmak daha iyidir. Başka bir deyişle, yanlış çıkarım, tümevarım probleminin tahmin edilebilir bir sonucudur. Yararlı bir ders aldığımızdan emin

olmaya çalışırken, zihnimiz her türlü yanlış dersi öğrenmeye de tahammül eder. Yanlış atıf, az miktarda bilgiden sonuç çıkarmaya çalışmak için ödediğimiz bedeldir.

we tend to associate strong emotional experiences with all salient perceptual cues (time of day, facial features, manner of speaking, location, colors, etc.). Since the experience is highly charged, it is better to draw excessively broad conclusions (which have a better chance of catching a true cue) than to draw narrow lessons (which have a high chance of failing to capture a pertinent cue). In other words, misattribution is a predictable consequence of the problem of induction. In trying to ensure that we learn a useful lesson, our minds tolerate learning all sorts of wrong lessons as well. Misattribution is the price we pay for trying to draw conclusions from small amounts of information.

yanlış atıf, duygusallığın değişmez arkadaşıdır.

misattribution is emotion's constant companion.

Duygular ne zaman harekete geçse, yanlış atıf çok uzakta değildir. Tahmin yanıtı ile ilgili durumun bu olduğunu iddia ediyorum. Bir dinleyici bir uyaranı doğru bir şekilde tahmin ettiğinde, yanlış atıf, olumlu duyguyu herhangi bir uygun seyirciye sabitlemeye hazırdır. Benzer şekilde, bir dinleyici bir uyarıcıyı tahmin etmekte başarısız olduğunda, yanlış yükleme suçu yaymaya hazırdır.

Whenever emotions are activated, misattribution is not far away. I contend that this is the situation with the prediction response. When a listener accurately predicts some stimulus, misattribution is ready to pin the positive emotion onto any convenient bystander. Similarly, when a listener fails to predict some stimulus, misattribution is ready to spread the blame.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 6:48 AM

SATURDAY, JULY 23, 2022

A vertigo memory of a former pilot

Bir Havacılık Vertigo Olayı

An Aviation Vertigo Event

"Eski bir pilotun bir vertigo anısı"

"A vertigo memory of a former pilot"

Başımdan geçen gerçek bir olayı anlatmak istiyorum. Pilot eğitimimi yeni tamamlamış idim ve Sarıkamış'ta (Kars) göreve atanmıştım. Sarıkamış, özellikle kış ve bahar aylarında meteorolojik olayların çok süratle değiştiği (oluştuğu) bir bölgedir.

I want to tell a real incident that happened to me. I had just completed my pilot training and was assigned to duty at Sarıkamış (Kars). Sarıkamış is a region where meteorological events change (occur) very rapidly, especially in winter and spring.

Pilotaj eğitimim esnasında, aletle uçuş sertifikası da almıştım. Şu anda tam gününü hatırlıyamıyorum. Meteorolojik durumun uygun olduğu bir havada, Trabzon vilayetine bir seyrüsefer uçuşu planladık.

During my pilot training, I had also received an instrument flight certificate. I can't remember the exact date right now. We planned a cruise flight to Trabzon province in a weather inwhich the meteorological situation was suitable.

Uçtuğumuz uçak 5 kişilik bir Cesna (U-17B) idi. Uçak'ta 4 kişi idik. Ben 2'ci pilot idim. Kaptan benden daha kıdemli bir arkadaşım idi. Uçağımızda otopilot yoktu. Navigasyon cihazı olarak VOR (VHF Omni-directional Radio Range) ve ADF (Automatic Direction Finder) vardı. Buz önleyici sistemlerimiz mevcut değildi (pitot tüpü ısıtıcı hariç). İnişlerde ve uzun süzülüşlerde sadece kaporta flapını kullanırdık. Uçuş aletleri olarak, Suni ufuk (HSI Horizontal Situation Indicator), yatış dönüş müşürü (T/S Turn and Slip indicator), varyometre, sürat saati, RMI (Radio Magnetic Indicator), pusula gibi aletlerdi. Bu nedenlerle, mecbur kalmadığımız müddetçe tüm uçuşlarımızı VFR (Visual Flight Rules) şartlarda yapardık. Daha önce bahsettiğim gibi; 2 pilot + 2 yolcu parçalı bulutlu bir havada SARIKAMIŞ'tan havalandık ve vukuatsız, TRABZON hava limanına indik.

The plane we flew was a 5-seat Cesna (U-17B). We were 4 people on the plane. I was the second pilot. The captain was a friend of mine who was more senior than me. Our plane did not have autopilot. There were VOR (VHF Omni-directional Radio Range) and ADF (Automatic Direction Finder) as navigation devices. Our anti-ice systems were not available (except for the pitot tube heater). On descents and long glides, we only used the hood flap. As flight instruments, instruments such as Artificial Horizon (HSI Horizontal Situation Indicator), T/S Turn and Slip Indicator, variometer, speedometer, RMI (Radio Magnetic Indicator), compass. For these reasons, we used to make all our flights under VFR (Visual Flight Rules) conditions unless we had to. As I mentioned before; 2 pilots + 2 passengers took off from SARIKAMIŞ in partly cloudy weather and landed at TRABZON airport without incident.

Trabzondaki işlerimizi yaptıktan sonra, meteoroloji raporunu aldık. Hava bulutlanmıştı. Bulut taban 400 ft., tavan 1200 ft. Kadar idi. Bulut içinde, hafif buzlanma olabilir idi. Her iki pilot istişare ettik ve uçuşa karar verdik. Kalkıştan sonra sadece 5 varyo tırmanışla 2 veya 3 dakika sonra bulut üstü olabileceğimize kara verdik.

After we did our work in Trabzon, we got the meteorology report. The weather was cloudy. Cloud base 400 ft., ceiling was upto1200 ft. There was a slight icing in the cloud. Both pilots consulted and decided to take flight. After takeoff, we decided that we could be above the cloud after 2 or 3 minutes with only 5 vario climb.

Genelde halk arasında çok söylenen bir söz vardır. "Evdeki hesap çarşıya uymaz."

There is a common saying among the people. "The account at home does not fit the market."

Evet, bu gerçekleşti. Kaptan ile görev taksimatı yapmıştık, ben kule konuşmalarını yapıyordum; o da uçağı kullanıyordu.

Yes, this happened. We had a division of duties with the captain, I was doing communication with the tower; He was using the plane.

Kalkışa müteakip hemen buluta girdik, ben sağ koltukta oturuyordum ve kokpitte sağımda olan pencereden, dışarıyı izliyordum. Cam'lar hafif hafif nemlenmeye başlamış idi. Saatime baktım, çoktan bulutu delip yukarıya çıkmamız gerektiğini düşündüm. Tam o sırada bizden çok kıdemli bir pilot (ağabeyimiz), başımdaki kulaklıklarımı, şiddetli bir şekilde çıkarttı. Bu şahıs hemen arkamdaki koltukta oturuyordu. Kendisi helikopter pilotu idi. Hayatında hiç uçak kullanmamıştı. Fakat helikopter (IFR Instrument Flight Rules) lisansına sahip idi. Bana bağırıyordu... XXX (2. Pilot) , YYY (1st pilot) vertigo oldu. Uçak spine girmek üzere, uçağı kurtar. O anı anlatmaktan acizim. Fakat yaşanan herşeyi (hatırlayabildiğim kadarı ile) anlatmıya çalışacağım.

Immediately after takeoff, we entered the cloud, I was sitting in the right seat and I was watching out of the window on my right in the cockpit. The windows were starting to get slightly damp. I looked at my watch, thinking that we should have pierced the cloud already and go up. Just then, a very senior pilot (our older brother) severely took off my headphones from my head. This person was sitting in the seat right behind me. He was a helicopter pilot. He had never used an airplane in his life. But he was licensed for helicopter(IFR Instrument Flight Rules). He was shouting at me... XXX (2. Pilot) , YYY (1st pilot) has vertigo. The plane is about to spin, save the plane. I am unable to describe that moment. But I will try to describe everything that happened (as far as I can remember).

Arkadaşıma süratle bir göz attım, hareketsiz duruyordu, şaşırmış gibiydi. Kulakları kızarmıştı. Uçağın bir göstergesine baktım, kadran kırmızıya dayanmıştı ve motor vınlıyordu (sesi değişmişti). Uçak soldan yatışla (yaklaşık 60 -70 derece) Karadenize düşüyordu.

I took a quick glance at my friend, who was standing still, as if surprised. His ears were red. I looked at the speed gauge of the plane, the dial was red, and the engine was humming (his sound had changed). The plane was falling into the Black Sea with a left bank (about 60 -70 degrees).

Uçuş okulunda öğretmenim, uçağı kötü durumlardan kurtarma eğitimimi bize çok çok iyi yaptırmıştı. Her uçuş sonunda meydana dönerken, bu eğitimi sık sık yaptırırdı. Eminim ki, onun sayesinde, hayattayız. Hocama hayatımızı borçluyuz ona müteşekkirim. Halen sağ ise kendisine sıhhat ve mutluluklar diliyorum. Eğer bu fani dünyadan göçmüş ise kendisine Allah'tan rahmet diliyorum.

In flight school, my teacher had us do my training to recover from bad situations very, very well. When returning to the aerodrome at the end of each flight, he often had this training done. I'm sure, thanks to him, we're alive. We owe our life to my teacher, I am grateful to him. If he is still alive, I wish him good health and happiness. If he has passed away from this mortal world, I wish God's mercy on him.

Yaptığım ilk iş, süratle, hocamın bana yaptırdığı eğitimi hatırladım. İlk önce gazı aldım, dalış süratini azalttım. Suni ufuku (HSI) düzeltmek istedim yatışı düzeltmek için, fakat suni ufuk ortada sabitlenmiyordu, sağa kaçıyordu, uçağı aksi yöne yatırıyordum, bu sefer aksi yöne kaçıyordu. Sonunda suni ufuk huzur buldu. Uçağa tekrar gaz verdim (HSI) üserinde, uçak sembolünü ortada ve ufuk hattı çizgisinin hemen üstünde tutuyordum. Sonunda 1-2 varyo ile bulut üstü olduk. Bu sırada Karadeniz kıyısındaki dağlara çarpmamızı engellemek için, az yatışla (1-2 derece) Karadenize doğru uçağı yönlendirdik. Bu anlattığım olaylar çok çok kısa bir zaman içerisinde vuku buldu.

The first thing I did, I quickly remembered the training my teacher had given me. First I took the throttle, reduced the diving speed. I wanted to correct the artificial horizon (HSI), to correct the bank, but the artificial horizon was not fixed in the middle, it was running to the right, I was tilting the plane in the opposite direction, this time it was running in the other opposite direction. At last the artificial horizon found peace. On my HSI, I kept the airplane symbol in the middle and just above the horizon line. Finally, we were above the cloud with 1-2 vario. Meanwhile, we steered the plane towards the Black Sea with a low bank (1-2 degrees) to prevent us from hitting the mountains on the Black Sea coast. The events I am describing took place in a very, very short time.

Bu işleri yaparken, kendi psikolojik ve fizyolojik durmumu çok samimi olarak ifade etmek istiyorum. Ölümü düşünemedim, uçağı kurtarmakla meşgul idim. Dizlerim titriyordu pedallere basamıyordum (dolayısıyla rudder'ları düzgün kontrol edemiyordum.) Bulut üstüne çıkınca, vertigo olan arkadaşımdan yardım istedim, pedallare beraber bastık. Kulaklarım çınlıyordu, herhalde tansiyonum tavan yapmıştı. Bir müddet uçak'da kimse konuşmadı. Trabzon kuleye rapor verdik ve frekansı terk ettik.

I want to express my own psychological and physiological state while doing these tasks, very sincerely . I couldn't think of death, I was busy saving the plane. My knees were shaking, I couldn't press the pedals (so I couldn't control the rudders properly.) When the cloud came up, I asked my friend who had had vertigo for help,

we stepped on the pedals together. My ears were ringing, I guess my blood pressure had skyrocketed. For a while, no one spoke on the plane. We reported to the Trabzon tower and left the frequency.

SONUÇ:

CONCLUSION:

Bu olay yaklaşık 50 sene evvel cereyan etti. O günden, bu güne, tüm hava araçalarında çok teknik gelişmeler oldu. Bilgisayar kullanımında yapılan atılımlar, yapay zeka, son sistem navigasyonlar. Bütün bu teknolojik gelişmeleri tereddütsüz destekliyor ve havacılık adına çok seviniyorum. Yanlız, unutmamamız gereken bir realite var. Yukarıda bahis konusu ettiğim bu teknoloji herhangi bir nedenle "OFF" olabilir. Bu durumda herşey pilot veya pilotların eğitim seviyelerine ve sağduyularına bağlı olacaktır. Yukarıda benim başımdan geçen olayda, ders çıkarılacak konular şöyledir;

This event took place about 50 years ago. Since then, there have been many technical developments in all aircraft. Breakthroughs in computer use, artificial intelligence, latest system navigations. I support all these technological developments without hesitation and I am very happy for aviation. There is one reality, however, that we must not forget. This technology that I mentioned above may be "OFF" for any reason. In this case, everything will depend on the level of training and common sense of the pilot or pilots. In the incident that happened to me above, the subjects to be learned are as follows;

- Uçağı kullanan pilot, IFR eğitimi almasına rağmen, bulut içinde, herhangi navigasyon referansı yok ise, tırmanışta dönüş (tırmanışlı dönüş) kesinlikle yapmamalıydı.
- Özellikle yeni sertifika almış pilotlar, yaptıkları eğitimi yeterli görüp, özgüven sarhoşluğuna kapılıp, sorumluluklarını üstlendikleri yolcuların yaşamlarını tehlikeye kesinlikle atmamalıdır.
- Simulatör eğitimi ve kontrollari çok sıkı denetlenmelidir.

- Despite the IFR training, the pilot operating the aircraft should never have made a climb during turn (climb turn) in the cloud if there is no navigation reference.

- Especially newly certified pilots should not consider their training sufficient, get drunk with self-confidence and endanger the lives of the passengers they take responsibility for.

- Simulator training and controls should be strictly supervised.

POSTED BY AIR TRAFFIC CONTROL AND LARGE SYSTEMS AT 11:35 AM

WEDNESDAY, JULY 06, 2022

Havacılıkta Vertigo Hatalarında Yanlış Atıfın Rolü

Havacılıkta Vertigo Hatalarında Yanlış Atıfın Rolü

The Role of Misattribution in Aviation Vertigo Mistakes

With my gratitude to Robert O. BEAHRS who introduced me Huron at his Performance Studies class at İTÜ-MİAM

FAA_PHAK_2008_Fig_16-5

Araştırmalar, ne zaman güçlü bir duygu deneyimlesek, beynin, duygusal durumu çevrede bulunan göze çarpan uyaranlarla ilişkilendirme eğiliminde olduğunu göstermiştir. Yararlı bir ders almaya çalışmak için Nature birçok sonuca atlıyor. Yanlış atıf, az miktarda bilgiden sonuç çıkarmaya çalışmak için ödediğimiz bedeldir. Yanlış atıf, duygunun değişmez arkadaşıdır [1] .

Research has shown that whenever we experience a strong emotion, the brain has a tendency to associate the emotional state with whatever salient stimuli exist in the environment. In order to try to learn some useful lesson, Nature jumps to many conclusions. Misattribution is the price we pay for trying to draw conclusions from small amounts of information. Misattribution is emotion's constant companion [1] .

Eldeki bilgilerin belirsiz olduğu durumlarda kişiler karar verirken basit kurallar ve eğilimleri kullanırlar. Bu durum kararlarının bu kurallar çerçevesi içinde oluşmasına neden olur (framing effect). Çerçeveleme etkisi 'içinden gelen sesi dinlemek' ve benzeri kişi zihnine ait duygusal sistem tarafından belirlenir [3] .

In situations where the available information is uncertain, people use simple rules and trends when making decisions. This situation causes their decisions to be formed within the framework of these rules (framing effect). The framing effect is determined by the emotional system of the individual mind, such as 'listening to the inner voice' [3] .

Karar vermeye yönelik ÇERÇEVELER (frames) bireylerde belirli yanıtlar uyaran durumsal somut nesne topluluklarıdır. Bireyin karşılaştığı durum onun zihnindeki çerçevelerden birinin somut öğelerini içerirse bireyin bu durum ile ilgili schemaları-planı harekete geçer/geçirilir [4].

Frames are situational assemblages of material objects (including bodies and settings) that evoke certain responses from individuals, in part by activating particular sets of schemas [4] .

İnsanoğlunun evrimi, son derece zor durumların üstesinden gelmek için özel çerçeveler geliştirmiştir. Bunlara İLLÜZYON denir [5]. Beyin, özel eğilimler veya süreçlerle yerleşik yeteneklerle zor durumun üstesinden gelmeye çalışır. Aslında bizim gerçeklik olarak algıladığımız şey, beynimizin dış ortamdan aldığı bilgileri kullanarak yarattığı gerçekliktir.

The evolution of human being has developed special frames to handle extremely difficult situations. These are called ILLUSIONs [5] . The brain tries to handle the difficult situation itself with builtin abilities with special tendencies or processes. In fact what we perceive as reality is the reality our brain creates using the information it receives from the outer environment.

Yön duygusunu kaybetme, yani VERTIGO hislerin beyine yanlış bilgi yollaması nedeniyle konum bilgisinin kaybedilmesidir. Havacılıkta bir pilotaj sorunudur [7,8] .

Losing the sense of direction, that is, VERTIGO is the loss of position information due to the senses sending false information to the brain. It is a piloting problem in aviation [7,8].

Eğer 30 ila 45 saniye belirli bir yönde dönerseniz artık orta kulağınız alışır ve dönmeyi hissetmezsiniz… Uçağınız düz ve yatay gidiyor gibi hissedersiniz. Pilot kabininde eğer yeri görüp referans alamazsanız uçağınız mezarlıkta bitecek başağı bir spiral dönüşüne başlamış olur… Eğer uçağı ters yöne çevirirseniz bir süre sonra orta kulağınız, uçak düzelse bile bu sefer ters yöne yatıyormuş mesajını verir.

If you turn in a certain direction for 30 to 45 seconds, your middle ear will get used to it and you will not feel the rotation… You will feel like your plane is going straight and horizontal. If you can't see the ground and take a reference in the pilot's cabin, your plane will end in the cemetery and start a spiral spiral.

Pilotun duyularını algılama biçimi gerçeği algılamasını etkiler.

The way the pilot perceives his senses affects his perception of reality.

Pilotların VERTIGO'ya karşı yapmakta en zorlandıkları şey "bazı özel koşullarda duyularımızın hata yapabileceğini kabul etmektir". Vertigo başladığında, bir manevra pilotun zihnindeki belirli bir frame'i tetikler ve gerçekten kopuk bir illusion algılamasına sebep olur, bu sırada pilotun gerçek durumu algılamasında bir yanılsama olur ve pilot durumun farkına varamaz.

The most difficult thing for pilots to do against VERTIGO is "to accept that in certain conditions our senses can make mistakes". When the vertigo starts, a maneuver triggers a certain frame in the pilot's mind and causes a real disconnected illusion perception, while the pilot's perception of the real situation is an illusion and the pilot cannot be aware of the situation.

Duygusallığın ağır bastığı kişilerde Vertigo hatasına düşme olasılığı daha çoktur[6].

People with a predominant emotionality are more likely to fall into Vertigo[6].

REFERENCES:

***[1] HURON David** , Sweet Anticipation - Music and the Psychology of Expectation*

***[2] Benedetto De Martino,* Dharshan Kumaran, Ben Seymour, Raymond J. Dolan ;** Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain, Science **313**, 684 (2006);*

***[3] Benedetto De Martino,* Dharshan Kumaran, Ben Seymour, Raymond J. Dolan** ; Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain, Science **313**, 684 (2006);*

"Eldeki bilgilerin eksik ya da çok karışık olduğu durumlarda karar verirken kişiler uzun hesaplamalara değil bir takım basitleştirici kuralları veya etkin ilkeleri kullanırlar. Buna ilişkin bir tahmin, ÇERÇEVELEME ETKİSİnin (framing effect), duygusal sistem tarafından belirlenen bir duygusal ilkeden

kaynaklandığını ve bunun sonucunda seçme davranışına ilişkin bir önyargının ortaya çıktığını ileri sürer.

Thus, when taking decisions under conditions when available information is incomplete or overly complex, subjects rely on a number of simplifying heuristics, or efficient rules of thumb, rather than extensive algorithmic processing (11). One suggestion is that the framing effect results from systematic biases in choice behavior arising from an affect heuristic underwritten by an emotional system (12, 13).

[11] T. Gilovich, D. W. Griffin, D. Kahneman, Eds., Heuristics and Biases: The Psychology of Intuitive Judgment (Cambridge Univ. Press, New York, 2002).

[12] P. Slovic, M. Finucane, E. Perers, D. MacGregor, in Heuristics and Biases: The Psychology of Intuitive Judgment, T. Gilovich, D. W. Griffin, D. Kahneman, Eds. (Cambridge Univ. Press, New York, 2002), pp. 397–421.

[13] X. Gabaix, D. Laibson, in The Psychology of Economic Decisions, Vol. 1: Rationality and Well-Being, I. Brocas, J. D. Carrillo, Eds. (Oxford Univ. Press, Oxford, 2003), pp. 169–183.

[4] Michael Lee Wood, Dustin S. Stoltz, Justin Van Ness, and Marshall A. Taylor, *"Schemas and Frames", Sociological Theory 2018, Vol. 36(3) 244–261 © American Sociological Association*

***[5]* CARI NIERENBERG**, *Optical Illusions: When Your Brain Can't Believe Your Eyes*, ABC News Medical Unit

" "Illusions occur when the brain attempts to perceive the future, and thoseperceptions don't match reality," he said. Although there is no single reason illusions take place, Martinez-Condeoffered another possible explanation. The brain is a limited structure with limited resources, including itsnumber of neurons, wires, and neuronal connections, she suggested. "So insome cases, illusions may be due to the brain's need to take shortcuts."Simply put, the brain might need to quickly give more importance to somefeatures in a visual scene than others. "

[6] Benedetto De Martino,* Dharshan Kumaran, Ben Seymour, Raymond J. Dolan *; Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain, Science* ***313****, 684 (2006);*

"Çerçeveleme etkisinin özellikle amigdala aktivitesiyle ilişkili olduğunu bulduk, bu da kararlara ilişkin önyargıları etkilemede anahtar rol taşıyan bir duygusal sistemi ileri sürer.

"We found that the framing effect was specifically associated with amigdala activity, suggesting a key role for an emotional system in mediating decision biases.

Elimizdeki veriler gösterdi ki; Rasyonel bireyler kendi duygusal önyargılarının daha iyi ve arıtılmış bir sunumuna sahiptir. Bu durum, onlara gerektiğinde davranışlarını değişikliğe uğratma yeteneğini verir, optimal olmayan seçimlere karşı.

Our data raise an intriguing possibility that more Brational[individuals have a better and more refined representation of their own emotional biases that enables them to modify their behavior in appropriate circumstances, as for example when such biases might lead to suboptimal decisions. "

[7] SARAL Ali Riza*, Sahte Gerçeklik Duygusu ;*

https://largesystems-atc.blogspot.com/2006/10/sahte-gereklik-duygusu.html

[8] SARAL Ali Riza, Vertigo in the Air Traffic Control Room ;

https://largesystems-atc.blogspot.com/2006/10/vertigo-in-control-room.html

ONDAY, JUNE 20, 2022

MIT öğretmeni Gilbert STRANG'ın öğretim yaklaşımı

MIT öğretmeni Gilbert STRANG'ın öğretim yaklaşımı

MIT teacher Gilbert STRANG's teaching approach

MIT öğretmeni Gilbert STRANG'ın bu bahar dönemindeki Lineer Cebire Giriş dersini ön kayıt videolarından izledim. Haftada 3 ders (Pzt, Çar, Cum) olmak üzere her biri 45 dakikalık 34 video.

I have viewed MIT teacher Gilbert STRANG's Introduction to Linear Algebra course this spring semester from prerecording videos. There are 34 video lectures 45 minutes each, 3 lectures per week (Mon, Wed, Fri).

Bence STRANG ders anlatırken kendi iç sesini sınıfla paylaşmaya dayalı bir teknik kullanıyor. Bunu, dile getirdiği sorun hakkında düşündüğü hemen hemen her şeyi yüksek sesle söyleyerek yapar. Sonra sınıfa o an için ne düşündüklerini söyletmeye çalışır. Ardından, sınıf katılımcısının iç sesi olarak sınıfın zihninin ne üretmesi gerektiğini söyler. Bunu dönem boyunca sürekli olarak yapar. Dönem sonunda bir katılımcı olarak STRANG'ın kendisi gibi düşünmeye başlarsınız ve fikirler zihninizde belirir ve otomatik olarak dudaklarınıza gelir.

In my view, STRANG uses a technic based on sharing his own inner voice with the class while teaching. He does this by speaking out loudly almost evrything he thinks about the problem he states. Then he tries to make the class tell what they think, for that moment. Then he speaks out what the class's mind should have generated as the class participant's innervoice. He does this continuously through the semester. At the end of the semester you as a participant begin to think like STRANG himself and ideas pop up in your mind and come to your lips automatically.

There is an interview with Mr. STRANG
https://www.youtube.com/watch?v=7UJ4CFRGd-U&t=4s

about his teaching approach on the MIT web page:
https://ocw.mit.edu/courses/18-06-linear-algebra-spring-2010/

İşte röportajından bazı notlar:
- Sistemim yok.
- Kilit nokta, öğrencilerle birlikte düşünmek, burada, önünüzde dememektir.
- Ben de onlar gibi soruyu baştan sona düşünüyorum.
- Ve zaman vermelisin. Bir kanıtı sıkıştıramazsınız. Çünkü sınıfın seninle birlikte düşünmesi gerekiyor.
- Başarır mıyım bilmiyorum ama deniyorum.
- retorik sorular hakkında, acele etmemenin bir parçası, kritik bir noktada duraklama.

- Acele edemezsin, fikri birkaç kez görmelisin

Tahtada semboller olarak 1., sonra bunun ne anlama geldiğini söylüyorsunuz ve sonunda neden doğru olduğunu söylüyorsunuz

neden doğru olduğunu söylemiyorsun, ilk anda ispatı,

insanları “evet bu doğru” diye düşündürmek istiyorsunuz.

- Problemler üzerinde çalışırken kendi düşünce tarzınızı anında ortaya koyarsınız.

- Mizahın rolü? İnsan yapmak için.

-Nasıl basitleştirilir? Bunu bir kez daha düşünmeye çalışıyorum ve hangi kelimeleri kullanmanız gerektiğini otomatik olarak görüyorsunuz.

- Kalabalık bir sınıf düşüncesiyle nasıl bağlantı kuruyorsunuz? Sınıfın nerede olduğu konusunda biraz bilinçli kalırsan... Herhangi bir konuşmacı gibi...

- Cesaretlendirmeye çalışıyorum.

Here are some notes from his interview:

- I have no system.

- The key point is to think with the students not to say here it is, before you.

- I think through the question all over again as they do.

- And you have to give time. You can't zip through a proof. Because the class has to be sort of thinking with you.

- I do not know if I achieve it but I try.

- about rhetorical questions, they are part of not rushing it, pause at a critical point.

- You can't rush, you have to see the idea a few times

1st on the board as symbols, then you say what that means and finally you say why it is true

you do not say why it is true, the proof at the first moment,

you want to make people think “yeah it is true”.

- You display your own thinking kind of on the spot as you work through the problems

-The role of humour? To make it human.

-How to make it simple? I try to think it through once again and you sort of automatically see what words you need to use.

-How do you connect with the thinking of a large class? If you stay sort of conscious of the class where they are... Like any speaker...

-I try to be encouraging.

ONDAY, MAY 02, 2022

Illusions of consequence

İllüzyonların Sonuçları

Illusions of consequence

Bu örneklerden bazıları anlamsız görünebilir. Birinin bir elbiseyi siyah ve mavi olarak görmesi ve diğerinin onu beyaz ve altın olarak görmesi neden önemli?
Some of these examples may seem frivolous. Why does it matter that one person sees a dress as black and blue and another sees it as white and gold?

Önemli çünkü bilim adamları, aynı temel süreçlerin, daha karmaşık algılarımızın ve düşüncelerimizin çoğunun altında yattığına inanıyorlar. O halde sinirbilim, kültürümüzdeki ve politikamızdaki inatçı kutuplaşmayı ve neden motive olmuş akıl yürütmeye bu kadar yatkın olduğumuzu açıklamaya yardımcı olabilir.
It matters because scientists believe the same basic processes underlie many of our more complicated perceptions and thoughts. Neuroscience, then, can help explain stubborn polarization in our culture and politics, and why we're so prone to motivated reasoning.

Bazen, özellikle aldığımız bilgiler net olmadığında, görmek istediğimizi görürüz. Geçmişte araştırmacılar, küçük ödüllerin bile insanların nesneleri algılama şeklini değiştirebileceğini keşfettiler.
Sometimes, especially when the information we're receiving is unclear, we see what we want to see. In the past, researchers have found that even slight rewards can change the way people perceive objects.

"Ve bu onları münakaşanın doğasına dair farklı bir anlayışa götürüyor."
Önyargıyı beyinden tamamen kaldıramazsınız. Balcetis, "Hepimizin farklı dünyalarda büyüdüğü gerçeğini değiştiremezsiniz" dedi. Ancak insanları diğer bakış açılarını dinlemeye ve kendi bakış *açılarının* doğruluğunu merak etmeye teşvik edebilirsiniz.
"And it leads them to a different understanding of the nature of the altercation."
You can't completely remove bias from the brain. "You can't change the fact that we've all grown up in different worlds," Balcetis said. But you can encourage people to listen to other perspectives and be curious about the veracity of their own.

Konuştuğum sinirbilimciler, beynimizin gördüklerimizi nasıl işlediğinin altında yatan büyük ilkelerin aynı zamanda düşüncelerimizin çoğunun altında da yattığını söylediler. Martinez-Conde, illüzyonların "batıl inancın temeli, büyülü düşüncenin temeli" olduğunu söylüyor. "Birçok hatalı inancın temeli bu. Belirsizlikten çok rahatsızız. Belirsizlik öyle ya da böyle, bazen de gerçeğe uymayan bir şekilde çözülecek."
The neuroscientists I spoke to said the big principles that underlie how our brains process what we see also underlie most of our thinking. Illusions are "the basis of superstition, the basis of magical

thinking," Martinez-Conde says. "It's the basis for a lot of erroneous beliefs. We're very uncomfortable with uncertainty. The ambiguity is going to be resolved one way or another, and sometimes in a way that does not match reality."

Siyaset bilimciler ve psikologlar, siyasi partizanların siyasi inançlarına bağlı olarak güncel olayların gerçeklerini nasıl farklı algıladıklarını uzun zamandır belgelemişlerdir. İllüzyonlar ve politik düşünce aynı beyin süreçlerini içermez, ancak beynin çalıştığı benzer kapsayıcı yolu takip ederler.
Bir bakıma, önyargıyı sosyal bir yanılsama bir illüzyon olarak düşünebilirsiniz.
*Political scientists and psychologists have long documented how political partisans **perceive the facts of current events** differently depending on their political beliefs. The illusions and political thinking don't involve the same brain processes, but they follow the similar overarching way the brain works.*
*In a way, you can think of **bias** as a social illusion.*

Bu, tüm önyargı örneklerinin akılsız olduğu anlamına gelmez - birçoğu açıkça kötü niyetli bir niyetle sahnelenir, ancak aynı zamanda adaletsiz bir toplumda yılların deneyiminden veya sistemik ırkçılığın sonucu olarak da inşa edilebilirler.
*This isn't to say that all instances of prejudice are mindless —many are **enacted with clear malignant intention**, but they can also be built from years of experience in an unjust society or as the result of systemic racism.*

Beynimiz, önceki deneyimlerimizi, duygularımızı ve belirsizlikten duyduğumuz rahatsızlığı karşılamak için gerçekliği bükmek için çok çalışır. Bu vizyonla olur. Ama aynı zamanda siyaset, pandemi veya iklim değişikliği gerçeği hakkında düşünmek gibi daha karmaşık süreçlerle de olur.
*Our brains work hard to bend reality to meet our prior experiences, our emotions, and our discomfort with uncertainty. This happens with vision. But it also happens with more complicated processes, like thinking about politics, the **pandemic**, or the reality of climate change.*

Önemli Belirsizlik, dallanıp budaklanmış veya çatallanmış öncelikler ve varsayımlarla birleştiğinde Anlaşmazlık verir. ... Bir görüntü, olay veya başka bir uyaran tam olarak net olmadığında, boşlukları önceliklerimiz veya varsayımlarımızla doldururuz. Ve farklı önceliklerimiz olduğu için, bu, söz konusu görüntü veya olay hakkında anlaşmazlığa yol açar.
Substantial Uncertainty combined with Ramified or Forked Priors and Assumptions yields Disagreement. ... When an image, event, or some other stimulus isn't perfectly clear, we fill in the gaps with our priors, or presumptions. And because we have different priors, that leads to disagreement about the image or event in question.

İnsanların bunu okumasını ve gözlerimize inanamayacağımızı veya düşüncemize kanıtları dahil edemeyeceğimizi düşünmelerini istemiyorum. Doğrulanmış bilgi kaynaklarını araştırabiliriz. Uzmanlığa yönelebilir ve ayrıca onu ciddiyetle sorgulayabiliriz.

I don't want people to read this and think we can't believe our eyes, or we can't incorporate evidence into our thinking. We can seek out verified sources of information. We can turn to expertise and also earnestly question it.

Deneyimlerimizin biraz yanlış olabileceğini bilerek, hayatımızı nasıl sürdüreceğiz?

How do we go about ourlives knowing our experiences might be a bit wrong?

Cevap veren yok. Ve bu, bireysel olarak çözmemiz pek mümkün olmayan bir problem. Bunun bizi, entelektüel olarak daha alçakgönüllü olmaya ve bize ait olmayan bakış açıları arama alışkanlığını geliştirmeye teşvik etmesini öneririm. Kusurlarımızı merak etmeliyiz, çünkü bu merak bizi gerçeğe daha da yaklaştırabilir. Alçakgönüllülüğü kutlayan ve "yanılmışım" demenin toplumsal maliyetini azaltan kültürler ve kurumlar inşa edebiliriz.

*There's no one answer. And it's a problem we're unlikely to solve individually. I'd suggest that it should nudge us to be **more intellectually humble** and to cultivate a habit of seeking outperspectives that are not our own. We should be curious about our imperfections, as that curiosity may lead us closer to the truth. We can build cultures and institutions that celebrate humility and reduce the social cost for saying, "**I was wrong**."*

Bu kolay değil. Psikolojimiz bunu zorlaştırıyor. Balcetis geçen yıl bana "Dünyayı görme şeklimizin gerçekte olduğu gibi olduğu konusunda saf bir gerçekçiliğe sahibiz" dedi. Naif gerçekçilik, dünya algımızın gerçeği yansıttığı hissidir.

*This isn't easy. Our psychology makes it hard. "We have this naive realism that the way we see the world is the way that it really is," Balcetis **told me last year**. Naive realism is the feeling that our perception of the world reflects the truth.*

8/21/2021 The neuroscience of optical illusions, explained – Vox

UESDAY, APRIL 26, 2022

People assume what they see more of

Neyi daha çok görmüşsek gördüklerimizi o zannederiz

People assume what they see more of

We use surrounding color cues and assumptions about lighting to guess an object's true color. Sometimes those guesses are wrong, and sometimes we make different assumptions from others. Neuroscientists have some intriguing new insights into why our perceptions can diverge from one another.

Bir nesnenin gerçek rengini tahmin etmek için çevreleyen renk ipuçlarını ve aydınlatmayla ilgili varsayımları kullanırız. Bazen bu tahminler yanlış çıkar, bazen de diğerlerinden farklı varsayımlarda bulunuruz. Nörobilimciler, algılarımızın neden birbirinden farklı olabileceğine dair bazı ilgi çekici yeni görüşlere sahipler.

Is it in bright daylight? Or under an indoor light bulb? By unconsciously filtering out the color of light we think is falling on an object, we come to a judgment about its color.

Parlak gün ışığında mı? Veya bir iç mekan ampulünün altında mı? Bir cismin üzerine düştüğünü düşündüğümüz ışığın rengini bilinçsizce filtreleyerek, rengi hakkında bir yargıya varırız.

Wallisch believes people who see this image differently are using different filtering schemes.Most interestingly, he suggests that life experience leads you to see the dress one way or the other.

Wallisch, bu görüntüyü farklı şekilde gören insanların farklı filtreleme şemaları kullandığına inanıyor. En ilginç olanı, yaşam deneyiminin elbiseyi şu ya da bu şekilde görmenize yol açtığını öne sürüyor.

It could be prior experience with the subject matter, or related to other aspects of people's personality," he says.

Konuyla ilgili önceden deneyim olabilir veya insanların kişiliğinin diğer yönleriyle ilgili olabilir" diyor.

— our brains fill in the ambiguity using whatever we're most familiar with. "People assume what they see more of," Wallisch says. If we're more familiar with bright, sunny light, we assume that's the default lighting.

- Beynimiz, en aşina olduğumuz şeyi kullanarak belirsizliği doldurur. Wallisch, "İnsanlar daha çok gördüklerini varsayıyorlar" diyor. Parlak, güneşli ışığa daha aşinaysak, bunun varsayılan aydınlatma olduğunu varsayıyoruz.

But we have no way of knowing how our experiences guide our perception. "Your brain makes a lot of unconscious inferences, and it doesn't tell you that it's an inference," he explains. "You see whatever you see. Your brain doesn't tell you, 'I took into account how much daylight I've seen in my life.'"

Ancak deneyimlerimizin algımıza nasıl rehberlik ettiğini bilmenin hiçbir yolu yok. "Beyniniz çok sayıda bilinçsiz çıkarım yapar ve size bunun bir çıkarım olduğunu söylemez" diye açıklıyor. "Ne görürsen onu görürsün. Beyniniz size 'Hayatımda ne kadar gün ışığı gördüğümü hesaba kattım' demiyor."

ONDAY, APRIL 18, 2022

SENSES NEURISH SELF

When we hold a hammer and use it, the hammer becomes part of our body. We do not think explicitly of holding the hammer. We just direct it and hit the nail with it as if using a part of our body. This is called embodiment.

When we drive a car we feel as if the car is part of our body. We use the wheel and the break/gas pedal without explicitly noticing them. We just drive the car. The car becomes a part of our embodiment.

Embodiment exists in many layers in fact. For example, we do not explicitly feel our fingers and distinctive muscles in our hand when we hold something. Our hand is part of our body, it is part of our embodiment. We feel fingers and hand muscles as part of hand, as the embodiment of hand.

At the core of this onion like layers lies the self. Body is the embodiment of self.

Returning back to the car as an embodiment, we do not feel that we hold the driving wheel explicitly when we drive. But in the case of an emergency, we are conditioned to hold the drivers wheel much strongly and squeeze our hands on it. This stops the automatic processes and increases our attention to the urgent situation.

The driving wheel is the interface between the car and the driver. Increasing the importance of the interface increases the feeling of the body. Interface nourishes the body.

Returning back to the hand as an embodiment of self; hand is an interface between self and the environment. We feel the hand and even all the body through our senses. Senses are part of the interface mechanism between self and the body and environment.

"Arousing the Senses" nourishes the self as Tommie Hahn's book suggests.

UESDAY, MARCH 29, 2022

TO SEE THE MOVEMENT

TO SEE THE MOVEMENT

HAREKETİ GÖRMEK

Fix your gaze on the black dot on the left side of this image. But wait! Finish reading this paragraph first. As you gaze at the left dot, try to answer this question: In what direction is the object on the right moving? Is it drifting diagonally, or is it moving up and down?

Remember, focus on the dot on the left.

Bakışınızı bu görüntünün sol tarafındaki siyah noktaya sabitleyin. Fakat bekle! Önce bu paragrafı okumayı bitirin. Sol noktaya bakarken şu soruyu yanıtlamaya çalışın: Sağdaki nesne hangi yönde hareket ediyor? Çapraz olarak mı sürükleniyor, yoksa yukarı ve aşağı mı hareket ediyor?

Unutma, soldaki noktaya odaklan.

https://cdn.vox-cdn.com/thumbor/Cn-TTIqVy2GebdFEyX05yjrJXXs=/800x0/filters:no_upscale()/cdn.vox-cdn.com/uploads/chorus_asset/file/19726869/illusion.gif

We want to find where the conscious perception diverges from the physical sensation,"

...

"There's a whole world of visual analysis and computation and prediction that is happening outside of the visual system, happening in the frontal lobes," Cavanagh says. That's where the"story" of reality is constructed.

You can't seem to consciously override the 'wrong' interpretation."

The lesson: The stories our brains tell us about reality are extremely compelling, even when they are wrong.

Bilinçli algı fiziksel duyumdan ayrılmaktadır.

Görme mekanizmamızın dışında, beynimizin ön kısımlarında gerçekleşen bir görsel analiz, hesaplama ve tahmin dünyası var. Gerçekliğin "hikayesinin" inşa edildiği yer burasıdır.

Yanlış 'gördüklerimizi' bilinçli olarak geçersiz kılamıyoruz. Çünkü yanlışlığın kaynağı bizden habersiz yorum yapan beynimiz. Ama beynimizin bize gerçeklik hakkında anlattığı hikayeler, yanlış olsalar bile son derece ilgi çekicidir.

We're not seeing reality. Our vision runs 100 milliseconds behind the real world.

Why are we seeing a story about the world — *a story* — and not the real deal? It's not because evolution made our minds flawed. It's actually an adaptation.

"We don't have the necessary machinery, and we wouldn't even want it, to process carefully all of the amount of information that we're constantly bombarded with,"

“The dirty little secret about sensory systems is that they’re slow, they’re lagged, they’re not about what’s happening right now but what’s happening 50 milliseconds ago, or, in the case for vision, hundreds of milliseconds ago.

Gerçeğin kendisini göremiyoruz. Görme yeteneğimiz gerçek dünyanın 100 milisaniye gerisinde. Neden dünya hakkında bir hikaye görüyoruz - bir hikaye – gerçeğin kendisi değil? Bunun nedeni, doğanın evrimyasasının zihinlerimizi kusurlu hale getirmesi değil. Aslında değişen koşullara bir uyumun soucu bu uyarlama.

"Sürekli bombardımana tutulduğumuz bu olağanüstü büyük bilgi miktarını dikkatli bir şekilde işlemeyi istemeyiz bile. Doğal olarak bunun için gerekli mekanizmalarada sahip değiliz. "

"Duyu sistemleriyle ilgili kirli küçük sır, yavaş olmaları, gecikmeli olmaları, şu anda ne olduğuyla değil, 50 milisaniye önce veya görme durumunda, yüzlerce milisaniye önce ne olduğuyla ilgili olmalarıdır.

So the brain predicts the path of motion before it happens. It tells us a story about where the object is heading, and this story becomes our reality.

“For moving things — we see them ahead on their path of motion by just enough.” The illusion here is actually functional. It helps us overcome these delays and see things ... where they will be when we get there.”

what we experience as consciousness is primarily the prediction, not the real-time feed. The actual sensory information just serves as error correction. “If you were always using sensory information, errors would accumulate in ways that would lead to quite catastrophic effects on your motor control,”. Our brains like to predict as much as possible, then use our senses to course-correct when the predictions go wrong.

Böylece beyin, hareketin yolunu hareket gerçekleşmeden önce tahmin eder. Bize nesnenin nereye gittiği hakkında bir hikaye anlatır ve bu hikaye bizim gerçeğimiz olur.

"Hareket eden nesneleri hareket yollarında yeterince ileride görüyoruz." Buradaki illüzyon aslında işlevseldir. Bu illüzyon gecikmelerin üstesinden gelmemize ve nesneleri oraya vardıklarında nerede olacaklarsa orada görmemize yardımcı oluyor.”

Bilinç olarak deneyimlediğimiz şey, gerçekte olan, gerçekleşen değil, önceliklebir tahmindir. Gerçek duyusal bilgi sadece hata düzeltme işlevi görür. "Her zaman duyusal bilgileri kullanıyor olsaydınız, motor kontrolünüz üzerinde çok feci etkilere yol açacak şekilde hatalar birikirdi". Beynimiz mümkün olduğu kadar çok tahminde bulunmayı sever, sonra tahminler yanlış gittiğinde rotayı düzeltmek için duyularımızı kullanır.

Brian Resnick, The neuroscience of optical illusions, explained - Vox, Jun 22, 2020

UNDAY, FEBRUARY 27, 2022

Illusions

The evolution of human being has developed special frames to handle extremely difficult situations. These are called illusions. The brain tries to handle the difficult situation itself with builtin abilities with special tendencies or processes. In fact what we perceive as reality is the reality our brain creates using the information it receives from the outer environment.

"Visual illusions occur due to properties of the visual areas of the brain as they receive and process information. In other words, your perception of an illusion has more to do with how your brain works -- and less to do with the optics of your eye. [3] "

"Psychologist Richard Gregory classified optical illusions into physical, physiological and cognitive, subdivided in turn into fictions, ambiguities, paradoxes and distortions. These different effects involve distinct mechanisms and various levels of neural processing. [4] "

"Visual illusions are defined by the dissociation between the physical reality and the subjective perception of an object or event. When we experience a visual illusion, we may see something that is not there or fail to see something that is there. Because of this disconnect between perception and reality, visual illusions demonstrate the ways in which the brain can fail to re-create the physical world. [5] "

Illusions are not limited to the visual domain. Illusions may vary from social illusions to economical, visual to bodily felt ones and even more.

REFERENCES:

[1] Emotional Hangover? NYU Researchers Find that There is Dec 31, 2016 New York City

[2] Sartre, Sketch for a Theory of Emotions

[3] CARI NIERENBERG, Optical Illusions: When Your Brain Can't Believe Your Eyes, ABC News Medical November 2008

[4] Why Optical Illusions Fool Our Brain, Open Mind October 2020

[5] Susana Martinez-Conde, Stephen L. Macknik, The Neuroscience of Illusion, How tricking the eye reveals the inner workings of the brain, Scientific American

RIDAY, FEBRUARY 25, 2022

Emotion regulation - Duygu yönetimi

The process model involved in emotion generation:

(a) an emotional situation arises;

(b) attention is directed toward the situation;

(c) an appraisal of the situation is formed; and finally

(d) an emotional response to the situation is generated (Gross & Thompson, 2007) [3] .

emotion regulation strategies

1-situation selection and situation modification, primary impact on the emotional situation.

3-attentional deployment, such as distraction and rumination.

4-cognitive change, such as cognitive reappraisal.

5-response modulation, such as expressive suppression

Duygu oluşumuyla ilgili süreç:

(a) duygusal bir durum ortaya çıkar

(b) dikkat bu duruma yönelir

(c) durumun bir değerlendirilmesi oluşturulur

(d) duruma ilişkin duygusal bir yanıt oluşturulur

duygu yönetme stratejileri:

1- durum seçimi ve durumun değişikliğe uğratılması durum üzerinde ilk tepki

2-dikkatin devreye alınması, dikkat dağıtma, sürekli tekrarlayarak önemini azaltma

3-anlamsal olarak karşı çıkma, anlamını yeniden değerlendirme

4-yanıtın değişikliğe uğratılması

FRIDAY, JANUARY 07, 2022

Trivial things

"Imagination is more important than knowledge.
For knowledge is limited to all we know and understand,
while imagination embraces the entire world,
and all there ever will be to know and understand."

But good things that may happen to us
is limited by the human imagination.
The bad things that may happen is limitless.

Imagination is a dynamic process
and it redefines itself the moment we understand.
Like our feelings...

ARS

SATURDAY, DECEMBER 04, 2021

Frames of Cognition - 3

FRAMES OF COGNITION - 3

Each perceivable context triggers some node/word in our semantic vocabulary. In this sense the daily usage of frames inherently function the same as the cognitive, psychological and sociological uses of frames.

What happens if a simple frame that is perceived, cannot signify a node/word in our semantic vocabulary? This happens in three possibilities...

First the signification may reside somewhere else outside the semantic memory. It may be a feeling. In amygdala, feelings disappear when addressed. It may be a combination of feelings learned, a wide span of fear vs. anger.

Second it may be a partial context that may fit a signification when completed, either feeling or semantic.

Third it may be a completely new context trigging/pointing to a new feeling or gradually a new semantic object.

" 'Emotion' is a state of mind," Davachi says and continues. "These findings make clear that our cognition is highly influenced by preceding experiences and, specifically, that emotional brain states can persist for long periods of time. [1] "

Sartre says "Emotion is a specific manner of apprehending the world" and adds "Emotion is a transformation of the world. [2] "

Sartre goes further than Devachi and links the situation that emotion exists in, with the emotion. Joy is a feeling that is created by specific situations. It is a state of mind tightly connected to specific events in life. The specific events are placed in the episodic memory.

Joy is triggered by events that are similar to the past events that have created joy. Each person may have different experiences related to joy. While roughly close, each person may differ in what they feel as joy, as a result of this.

The joyous events in the episodic memory are connected to a specific location in the amygdala. Joy as word and abstract concept is primarily created and located in the cerebrum/semantic memory. As all the feelings when joy is perceived consciously, namely when you become conscious of it, it triggers semantic joy and disappears as a feeling.

Vigilance is a mixed feeling. We become vigil against a possible bad situation for somebody or something. The nodes in the semantic memory form the collections which trigg the vigilance frame. These nodes are instances that exist in the semantic memory. If the nodes of a frame's collection do not exist as instantiations, but if they exist as a polymorphic possibility, they may point out to a state of mind rather than a specific node in the semantic memory.

Vigilance is a state of mind. The collection of vigilance frame has pointers of various sets of related dangers/risks that may be inherited by polymorphic instances. But the reality of external input is not there yet. As Sartre has stated "the emotional subject and the object of emotion are united in an indissoluble synthesis. [2] " So, the emotion can not exist fully. The connection of possible cases create a mild sensitivity feeling of/to a general amygdala connection triggered by these: vigilance, wakefulness, etc.

What happens if a partial context that may fit some part of a signification when completed? This may happen in complex situations. For ex. Some event may be joyous but sad on the other hand. The evolution of human being has developed special frames to handle extremely difficult situations. These are called illusions. The brain tries to handle the difficult situation itself with builtin abilities With special tendencies or processes. In fact what we perceive as reality is the reality our brain creates using the information it receives from the outer environment.

"Visual illusions occur due to properties of the visual areas of the brain as they receive and process information. In other words, your perception of an illusion has more to do with how your brain works -- and less to do with the optics of your eye. [3] "

"Psychologist Richard Gregory classified optical illusions into physical, physiological and cognitive, subdivided in turn into fictions, ambiguities, paradoxes and distortions. These different effects involve distinct mechanisms and various levels of neural processing. [4] "

"Visual illusions are defined by the dissociation between the physical reality and the subjective perception of an object or event. When we experience a visual illusion, we may see something that is not there or fail to see something that is there. Because of this disconnect between perception and

reality, visual illusions demonstrate the ways in which the brain can fail to re-create the physical world. [5] "

Illusions are not limited to the visual domain. Illusions may vary from social illusions to economical, visual to bodily felt ones and even more. I will ponder on the concept of illusions on my next article. I will also handle cases that the percepted inputs are not complete.

REFERENCES:

[1] Emotional Hangover? NYU Researchers Find that There is Dec 31, 2016 New York City

[2] Sartre, Sketch for a Theory of Emotions

[3] CARI NIERENBERG, Optical Illusions: When Your Brain Can't Believe Your Eyes, ABC News Medical November 2008

[4] Why Optical Illusions Fool Our Brain, Open Mind October 2020

[5] Susana Martinez-Conde, Stephen L. Macknik, The Neuroscience of Illusion, How tricking the eye reveals the inner workings of the brain, Scientific American

RIDAY, OCTOBER 22, 2021

Frames of Cognition – 2

FRAMES OF COGNITION – 2

In "Frames of Cognition-1", I have stated "It seems frames in daily language signify a different meaning than frames in cognition specially in psychology and sociology.

The daily usage of frame signifies an enclosing border. The cognitive use of frame signifies a context and a decision of real/true or not real/false.

The difference of daily and cognitive usage is the triggering mechanism in the cognitive usage. The cognitive usage also keeps the borders in the sense of being in a collection of objects or not. But it

provides a trigging mechanism and a pointer to an action/schema in addition. If an input is in the collection of the frame it trigges its schema. This is a fundemental difference between the daily and other usages of frames arising from the inherent structure of the human brain."

I have provided some references on the use of frames in different areas of interest also.

Here. in "Frames of Cognition-2", I will explain why the difference between the daily and other usages of frames is only on the surface. In fact, frames inherently has the same signified functionality.

A picture surrounded by a clear context signifies a painting or a picture.

1- If the context is composed of a wall and an ornamented frame and a picture in it we simply thing it is a painting. The presentation frame is the context that trigs/signifies the meaning 'painting'.
2- If the context is a computer screen we would percieve it as a simple picture. The presentation frame/context trigs/signifies the meaning 'picture' or 'simple picture'.

In fact even a simple frame signifies a meaning in our semantic vocabulary such as a window frame or picture frame which are polymorphic instances of the semantic node 'frame'.

Each percievable context trigges some node/word in our semantic vocabulary. In this sense the daily usage of frames inherently function the same as the cognitive, psychological and sociological uses of frames.

What happens if a simple frame that is percieved, cannot signify a node/word in our semantic vocabulary? This happens in three possibilities...

First the signification may reside somewhere else outside the semantic memory. It may be a feeling.
Second it may be a partial context that may fit a signification when completed, either feeling or semantic.
Third it may be a completely new context trigging/pointing to a new feeling or a new semantic object.

In “Frames of Cognition-3”, I will first ponder on the feelings of joy and vigilance and on how their processes works. Then I will brainstorm on the role of frames in the processing of feelings and the interaction of cognition and emotion.

This will prepare the substructure for studying illusions and specially aviation illusions in my later blog articles.

RIDAY, OCTOBER 08, 2021

Frames of Cognition 1

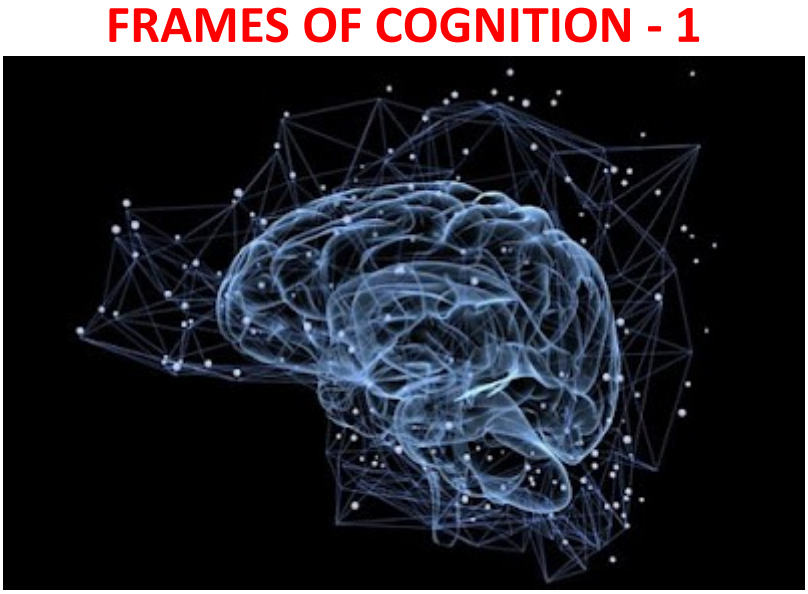

It seems frames in daily language signify a different meaning than frames in cognition specially in psychology and sociology.

The daily usage of frame signifies an enclosing border. The cognitive use of frame signifies a context and a decision of real/true or not real/false.

The difference of daily and cognitive usage is the triggering mechanism in the cognitive usage. The cognitive usage also keeps the borders in the sense of being in a collection of objects or not. But it provides a trigging mechanism and a pointer to an action/schema in addition. If an input is in the collection of the frame it trigges its schema. This is a fundemental difference between the daily and other usages of frames arising from the inherent structure of the human brain.

I will provide some references below on the use of frames in different areas of interest.

In “Frames of Cognition-2”, I will explain why the difference between the daily and other usages of frames is only on the surface. In fact, frames inherently has the same signified functionality.

In "Frames of Cognition-3", I will first ponder on the feeling of vigilance and on how its process works. Then I will brainstorm on the role of frames in the processing of feelings and the interaction of cognition and emotion.

This will prepare the substructure for studying illusions and specially aviation illusions in my later blog articles.

Frames in daily language

Definition of Frame by Merriam-Webster [1] :

4a:an enclosing border

b:the matter or area enclosed in such a border: such as :context,frame of reference

Türk Dil Kurumu Sözlüğü [2]:)

çerçeve Far. çerçeve

a. ... 3. mec. Bir konunun, bir düşünce alanının sınırları veya bu sınırlar içindeki alan: Boğaziçi'ninböyle bir medeniyet çerçevesi içinde geçen hayatı ne güzel ve mükemmeldir.

Frames in cognition

Frames as Thinking Contexts [3] :

We know that people think in contexts which are well defined and which have clear semantic roles, and these thinking contexts are known as frames. For example, a school frame, when invoked, contains, textbooks, desks, whiteboard,teachers and students – these are all objects with a semantic role of their own which dictates their expected behavior or function.

Our minds tend to evaluate objects, actions and facts as real/true when they correspond to the frame, and as not real/false when they do not.And frames are automatically invoked each time a communication process or a perceptive process refer to the frame, any of itscomponents, or their behaviour.

Frames in psychology

Framing effect (psychology) [4] :

The framing effect is a cognitive bias where people decide on options based on whether the options are presented with positive or negative connotations; e.g. as a loss or as a gain.[1]People tend to avoid risk when a positive frame is presented but seek risks when a negative frame ispresented.

Frames in sociology

Framing (social sciences) [5] :

In the social sciences, framing comprises a set of concepts and theoretical perspectives on how individuals, groups, and societies organize, perceive, and communicate about reality.Framing can manifest in thought or interpersonal communication.

REFERENCES:

[1] Definition of Frame by Merriam-Webster

1 a:the physical makeup of an animal and especially a human body

b:something composed of parts fitted together and united

2 a:the underlying constructional system or structure that gives shape or strength (as to a building)

b:a frame dwelling

3 a:an open case or structure made for admitting, enclosing, or supporting something

a window frame

d:a machine built upon or within a framework,a spinning frame

4a:an enclosing border

b:the matter or area enclosed in such a border: such as :context,frame of reference

[2] Türk Dil Kurumu

çerçeve Far. çerçeve

b. 1. Resim, yazı, ayna vb.ni süslemek veya bir yere asılabilecek duruma getirmek için bunlara geçirilen kenarlık: Duvarda bir çerçeve asılıdır kiçarpıktır, düzeltemezsiniz. -R. H. Karay. 2. Kapı, pencere ile bunların cam veya tablalarının yerleştirilmiş olduğu kenarlık: Pencerenin genişçerçevesi yıldız salkımlarıyla dolu. -Y. Z. Ortaç. 3. mec. Bir konunun, bir düşünce alanının sınırları veya bu sınırlar içindeki alan: Boğaziçi'ninböyle bir medeniyet çerçevesi içinde geçen hayatı ne güzel ve mükemmeldir. -A. Ş. Hisar. 4. Beden eğitiminde asılma ve tırmanmalar içinkullanılan araç.

[3] Frames as Thinking Contexts: https://defacto.space/frames-as-thinking-contexts/

What are frames

We know that people think in contexts which are well defined and which have clear semanticroles, and these thinking contexts are known as frames. For example, a school frame, when invoked, contains, textbooks, desks, whiteboard,teachers and students – these are all objects with a semantic role of their own which dictates their expected behavior or function. Frames are a well known concept in social sciences which isrelated to social constructivism.

When our minds use frames

Our minds tend to evaluate objects, actions and facts as real/true when they correspond to the frame, and as not real/false when they do not.And frames are automatically invoked each time a communication process or a perceptive process refer to the frame, any of itscomponents, or their behaviour.

Interestingly, our minds use “neuron highways”and they tend to prefer to travel over larger routes than over small and narrow streets. This is because in its pursuit of efficiency, the mind chooses the path of lesser resistance for the chemical reaction triggered along the neurological path. And neuron connections strengthen each time we confirm a fact which already fits an established frame.

How frames determine true and false

These frames are, however, different for each person, so the evaluation result of something being real/true or not real/false is subjective.This is because frames are shaped to suit the particular context in which any given individual has been existing. When we evaluate a new piece of information, the mind demonstrates a natural tendency to process this information via the established “highway network” it has. In this attempt to classify the emerging new reality into a pre-existing neurologcal pathway or frame, if the new information fails to fit there,the mind simply discards it as “unnatural”. This explains why a single fact or information can be evaluated, perceived, and ultimately recorded, in a different manner and with a different connotation. Frames are very, very slow to form and equally difficult to change –and sometimes this is impossible. Next time you debate something with an opponent you’d rather classify as stubborn, think of how long their beliefs have been reinforced over and over to form their minds.

Origin

Framing was first introduced byProfessor Gregory Bateson ,an antropologist and polymath, in Steps to anEcology of Mind (1972). (https://en.wikipedia.org/wiki/Gregory_Bateson

[4] Framing effect (psychology) 2/5/2021 Framing effect (psychology) - Wikipedia

The framing effect is a cognitive bias where people decide on options based on whether the options are presented with positive or negative connotations; e.g. as a loss or as a gain.[1]People tend to avoid risk when a positive frame is presented but seek risks when a negative frame ispresented.[2] Gain and loss are defined in the scenario as descriptions of outcomes (e.g., lives lost orsaved, disease patients treated and not treated, etc.).Prospect theory shows that a loss is more significant than the equivalent gain,[2] that a sure gain(certainty effect and pseudocertainty effect) is favored over a probabilistic gain,[3] and that a probabilistic loss is preferred to a definite loss.[2] One of the dangers of framing effects is that people are often provided with options within the context of only one of the two frames.

[5] Framing (social sciences) - Wikipedia https://en.wikipedia.org/wiki/Framing_(social_sciences) 1/32

In the social sciences, framing comprises a set of concepts and theoretical perspectives on how individuals, groups, and societies organize, perceive, and communicate about reality.Framing can manifest in thought or interpersonal communication. *Frames in thought* consist of the mental representations,interpretations, and simplifications of reality. *Frames in communication* consist of the communication of frames between differentactors. Framing is a key component of sociology, the study of social interaction among humans. Framing is an integral part of conveying and processing data on a daily basis.

UNDAY, SEPTEMBER 05, 2021

Çerçeve(Frame) ile Şema(Schema) arasındaki ilişki üzerine

2021 Sep Çerçeve(Frame) ile Şema(Schema) arasındaki ilişki üzerine

Gerçekliği tecrübe edişimiz mükemmel değil. Gerçekliğin ne olduğuna dair yanlış algılarımız olabilir. Gerçekliği olduğu gibi algılamadığımızı anlamak gerçekten önemlidir. Beynimiz, arzularımızı veya beklentilerimizi karşılamak ve insan olarak sınırlarımızı telafi etmek için biz farkına varmadan gerçeklik algımızı eğip büker. Ve geçmiş deneyimlerimizi kullanarak bilinçli olmayan boşlukları doldururlar. Yanılsamalar, zihnimizdeki fizyolojik veya psikolojik çerçevelerden kaynaklanır.

Çerçeveler ve şemalar, beynimizin işleyişinde temel unsurlar olarak bulunur. Çerçeveleri ve şemaları açıklayan birçok metin var. Bunları incelediğimde, konu bir bilgisayar sistem mimarisi bakış açısıyla incelendiği takdirde daha iyi bir kavrayışa ulaşılabileceğini fark ettim. Örneğin, Michael Lee Wood, Dustin S. Stoltz, Justin Van Ness ve Marshall A. Taylor, "Şemalar ve Çerçeveler" adlı makalelerinde çerçeveyi şu şekilde tanımlamaktadır:

"Çerçeveler, kısmen belirli şema kümelerini harekete geçirerek bireylerden belirli tepkiler uyandıran (bedenler ve ayarlar dahil) maddi nesnelerin durumsal topluluklarıdır." [1]

"Frames are situational assemblages of material objects (including bodies and settings) that evoke certain responses from individuals, in part by activating particular sets of schemas." [1]

Bilgisayar mimarisi açısından:

1- Çerçeve, bir koşul oluşturan nesnelerin bir koleksiyonudur.

2- Çerçeve bir tetikleyicidir

3- Çerçeve, çerçevenin koşulu yerine getirildiğinde bir bağlamı (bir partisyonu hazırlar) ve içindeki bir şemayı (bir nesneyi deploy eder) tetikler

Bir çerçeve, bir kimliği/nesneyi tetikleyebilir. Örneğin, bir öğretmen çerçevesi, bir kişi nesnesinden anlamsal olarak miras alınan ve ilgili örneklemeye "öğretmenlerim" vb. sahip olabilen bir öğretmen nesnesini instantiate edebilir, vb.

Örnek bir etkileşim olarak (person, bends his head, your teacher) ---> return his salute.

1- *If a person bends his head when looking at you*
2- *If you know that person is your teacher*
3- *You return his salute*

Çok kabaca şu olaylara neden olur:

1- (an event frame is triggered)--->respond schema
2- (respond schema:what action) ===> visualFrame
3- visualFrame ---> personOBJ
4- (personOBJ ===> whoFrame)
5- (whoFrame ===> myteacherOBJ)
6- visualFrame ===> doesWhatOBJ
7- doesWhatOBJ --->behaviourOBJ
8- behaviourOBJ:giveSaluteMETHOD

Burada visualFrame hem personOBJ'yi hem de doWhatOBJ'yi tetikler. Karşılığında bu nesnelerin her ikisi de kimin ve neyin yanıt verdiğini bulmak için çerçeveleri çağırır. Bu, çerçevelerden , başarı veya başarısızlıkla sınırlı bir LOOP davranışı gerektirir.

Bir çerçeve nasıl yürütülür?
Bir çerçeve, durumunu tekrar tekrar kontrol eden bir döngü eyleminin parçası haline gelir. Bir çerçeve konuşlandırıldığında, çerçeve koşulu şu koşulun sağlandığı ana kadar tekrarlı olarak kontrol edilir:
1- başarı ile bitirilip yerine getirilir
2- mevcut verilerin sonuna kadar başarısız olur
3- belirli bir sürenin dolmasına rağmen çalışmaz
4- daha yüksek öncelikli bir çerçeve veya görev devreye alınması gerekir. Bu, ya geçerli çerçeveyi iptal eder ya da uykuya geçmesine neden olur - bir bekleme koşulu.

Bir çerçeve aynı anda birden fazla çalışamaz.

1- Rabbit-duck illusion [2]

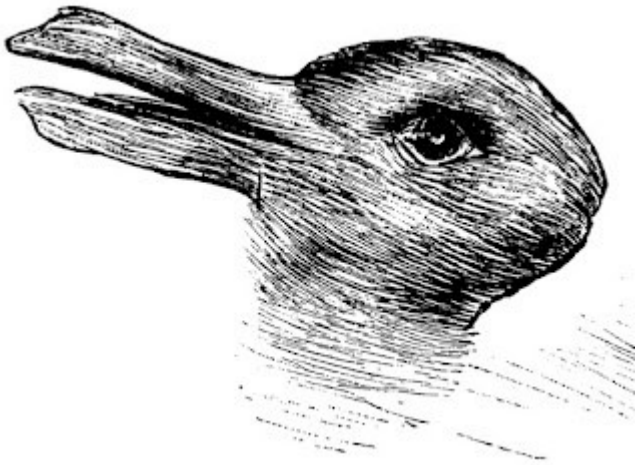

2- İki farklı hayvan görebilirsiniz ama ikisini aynı anda göremezsiniz.

3- Pratik yaparsanız, her ikisini de bir resmin yarı hayvanları olarak görebilirsiniz, ancak tamamen aynı anda değil..

Aynı anda birden fazla çerçeve çalışabilir.
1-Araba kullanmak, otomatik işlemlerle çağrılan birçok çerçeve kullanır.
2-Otomobil sürerken müzik dinlerseniz VisualFrame aniden tepki vermenize neden olabilir.

Otomatik olarak yerleştirilen yerleşik çerçeveler (görsel çerçeveler) ve manuel veya otomatik olarak dağıtılan (yürüme, yemek yeme) öğrenilmiş çerçeveler (sürüşle ilgili) vardır.

Teyakkuz/önlem vb. ilgili bağlamlarda konuşlandırılan çerçevelerdir. Bu çerçeveler, acil durumun karakterine göre tetiklenebilecek bir içerik veya nesne bölümü hazırlar. Bir bağlam, sürekli olarak yinelenen bir döngü ile içindeki nesneler/yöntemlerle ilgili çerçeveleri sağlar.

“Çerçeveler, bireysel aktörlerin sahip olduğu açıkça belirgin muhakemesel nesnelerdir; onlar bireylerin yaşam alanlarındaki olayları "yerleştirmelerini, algılamalarını, tanımlamalarını ve etiketlemelerini" sağlayan ve “sürekli muhakeme, yorumlama ve sunum kalıpları. . . sembol işleyicilerin rutin olarak söylemi organize ettiği 'yorum şemaları'dır” [3]

Çerçevelerin kendileri nesnelerdir, dolayısıyla yorumlayıcı şemalardır. Ama çerçeve dediğimizde büyük ihtimalle bir örneğinden bahsediyoruz. Çerçeve nesnesi "çerçeve modelleri" olarak adlandırılır ve ilgili çerçeveler bunun örnekleridir. Çerçeveler yorumlayıcı şemalardır. Çerçeveler ve şemalar nesnelerin örnekleridir, dolayısıyla her ikisinin de öznitelikleri ve yöntemleri vardır. Ancak çerçeveler çok daha sabit ve özel karaktere sahiptir. Örneğin, bir nesnenin içinde birçok koleksiyona sahip olabileceği halde çerçevenin kendi tetiklenme koşulunu tanımlayan yalnızca bir koleksiyonu vardır. Oysa bir şemada birçok ilgili koleksiyon olabilir.
Çerçeveler, şemalardan veya normal nesnelerden farklı bir yerde bulunacaktır. Çerçeveler bir döngü içinde sürekli olarak denenir oysa özyineleme(recursion) durumu dışında bir şema bir kez çalıştırılır. Bu, çerçevelerin Thalamus gibi bir yerde konuşlandırılması/yerleştirilmesi olasılığına yol açarken, şemalar dış kortekste bulunabilir???. Ancak beynin farklı işleyen bölümleri tarafından konuşlandırıldıkları/kontrol edildikleri kesindir. Bunun, nesnel testler tarafından denenmesi gereken bir düşüncedir.

REFERENCES:

[1] Michael Lee Wood, Dustin S. Stoltz, Justin Van Ness, and Marshall A. Taylor, "Schemas and Frames", *Sociological Theory 2018, Vol. 36(3) 244–261 © American Sociological Association*

[2] rabbit-duck illusion, https://en.wikipedia.org/wiki/Rabbit%E2%80%93duck_illusion

[3] Snow, David A., E. Burke Rochford, Steven K. Worden, and Robert D. Benford. "Frame Alignment Processes, Micromobilization, and Movement Participation." *1986 American Sociological Review 51(4):464-81.*

ONDAY, AUGUST 23, 2021

On the relation of frame and schema

On the relation of frame and schema

Our experience of reality is not perfect. We may have misperceptions of reality. It's really important to understand we're not perceiving reality, Our brains unconsciously bend our perception of reality to meet our desires or expectations and compensate our limits as humanbeings. And they fill in gaps using our past experiences. Illusions are caused by frames in our minds, either physiological or psychological.

Frames and schemata are found to be basic elements in the operation of our brains. There are many texts that explain frames and schemata. When I studied them I noticed a better understanding may easily be achieved if the subject is studied with the view of a computer system architecture. For example in their article "Schemas and Frames", Michael Lee Wood, Dustin S. Stoltz, Justin Van Ness, and Marshall A. Taylor define frame as:

"Frames are situational assemblages of material objects (including bodies and settings) that evoke certain responses from individuals, in part by activating particular sets of schemas." [1]

In computer architecture terms:

1- Frame is a collection of objects that form a condition
2- Frame is a trigger
3- Frame triggers (prepares a partition) a context and (deploys an object) a schema in it when the frame's condition is fulfilled

A frame may trigger an identity/an object. For example a teacher frame may deploy a teacher object which is semantically inherited from a person object and may have related instantiation as "my teachers" etc.

For example an interaction of (person, bends his head, your teacher) ---> return his salute.

1- *If a person bends his head when looking at you*
2- *If you know that person is your teacher*
3- *You return his salute*

May cause events very roughly:

1- (an event frame is triggered)--->respond schema
2- (respond schema:what action) ===> visualFrame
3- visualFrame ---> personOBJ
4- (personOBJ ===> whoFrame)
5- (whoFrame ===> myteacherOBJ)
6- visualFrame ===> doesWhatOBJ
7- doesWhatOBJ --->behaviourOBJ
8- behaviourOBJ:giveSaluteMETHOD

Here visualFrame triggers both the personOBJ and the doesWhatOBJ. In return both of these objects call frames to find who and what answers. This requires a LOOP behaviour from the frames limited with success or failure.

How is a frame executed?

A frame becomes part of a loop action which checks its condition repeatedly. When a frame is deployed the frame condition is iteratively checked till

1- *it is fulfilled with success*
2- *it fails till the end of available data*
3- *a certain time expires*

4- *a higher priority frame or task has to be deployed. This will either cancel the current frame or causes it to sleep – a wait condition.*

A frame can not work more than once in the same moment.

1- *Rabbit-duck illusion* [2]

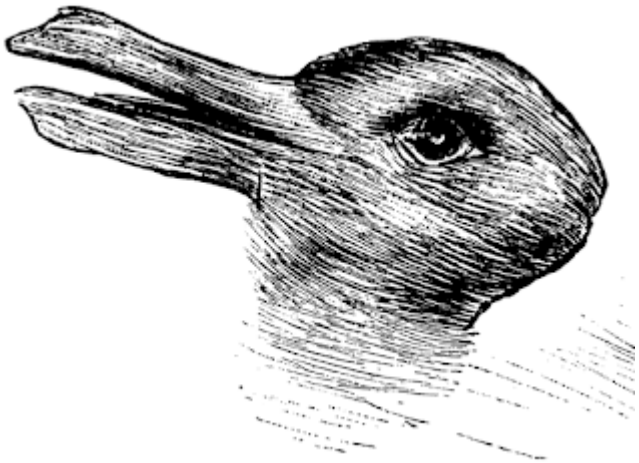

2- *You can see two different animals but you cannot see both of them concurrently*

3- *If you practice you may see both as half animals of a picture but not completely concurrently.*

More than one frame may work at the same time.

1-Driving a car uses many frames that are called by automatic processes.

2-You may listen to music at the same time when suddenly your visualFrame causes you to react.

There are builtin frames that are deployed automatically (visual frames) and there are learned frames (driving related) that are deployed manually or automatically(walking, eating).

Vigilance/precaution etc. are frames that are deployed in relevant contexts. These frames prepare a context or prepare a partition of objects that may be triggered according to the character of emergency. A context provides the frames related to objects/methods in it by a continuously iterated loop.

"Frames are explicitly cognitive objects that individual actors possess; they are "'schemata of interpretation' that enable individuals 'to locate, perceive, identify, and label' occurrences within their life space and "persistent patterns of cognition, interpretation, and presentation . . . by which symbol-handlers routinely organize discourse" [3]

Frames themselves are objects hence they are interpretetive schemas. But when we say frame most likely we mention an instance of it. The frame object is named as " models of frames" and the related frames are instances of it. Frames are interpretative schemata. Frames and schemata are instances of objects, so they both have attributes and methods. But frames have much more fixed and dedicated character. For example they have only one collection which defines their condition where as an object may have many collections in it. And a schema may have many related collections in it.

Frames shall reside in a different location than schemata or normal objects. They are continuously checked in a loop where as a schema is deployed once except in the case of recursion. This leads to the possibility that frames may be deployed/located in somewhere such as Thalamus whereas schemata may reside in outer cortex???. But it is certain that they are deployed/controlled by different functioning parts of the brain. This remains to be inspected by objective tests.

REFERENCES:

[1] Michael Lee Wood, Dustin S. Stoltz, Justin Van Ness, and Marshall A. Taylor, "Schemas and Frames", *Sociological Theory 2018, Vol. 36(3) 244–261 © American Sociological Association*

[2] rabbit-duck illusion, https://en.wikipedia.org/wiki/Rabbit%E2%80%93duck_illusion

[3] Snow, David A., E. Burke Rochford, Steven K. Worden, and Robert D. Benford. "Frame Alignment Processes, Micromobilization, and Movement Participation." *1986 American Sociological Review 51(4):464-81.*

RIDAY, JULY 16, 2021

Emniyet Çerçeveleri

Emniyet Çerçeveleri

Başımıza gelebilecek güzel şeyler insanın hayal gücü ile sınırlıdır. Olabilecek kötü şeyler ise sınırsızdır. 1990'larda Orta Amerika'da bir uçak kazasını hatırlıyorum. Uçak havada patladı, yolcular yandı ve Karayip denizine binlerce metre düştü ve sonra köpekbalıkları kalanları yedi. Rhein radarındaki ATC sisteminin bakımında çalışırken, 'olabilecek kötü şeylerin hiç bir sınırı yok' diye düşünürdüm.

Kötülüğün nedeni bilinmemesidir. Beklentileri neyin boşa çıkaracağı bilinmez... Burada anahtar kelime 'beklenti'. İnsanoğlu bilinmeyenin üstesinden gelmek için beceriler geliştirmiştir.
Bunlar "GÜVENLİK ÇERÇEVELERİ" dir.

Farkındalık, uyanıklık, tetiklik, gözüaçıklık, tedbir, teyakkuz emniyetle ilgili çerçeveleri tanımlayan kelimelerden bazılarıdır. Önlem, teyakkuz ve uyanıklık, büyük sistemlerin güvenliği ile doğrudan ilgili olan üç çerçevedir.

Çerçeveler, kısmen belirli şema kümelerini harekete geçirerek bireylerden belirli tepkiler uyandıran (gövdeler ve ayarlar dahil) maddi nesnelerin durumsal topluluklarıdır. Çerçeve, bir nesneler kümesi, bir nesneler topluluğudur. Bu nesneler, basit maddi nesneler veya soyut olgular olabilir.

'Çerçeve' kelimesinin en basit anlamı, bu şeyin içini ve dışını tanımlayan bir sınırı ifade eder. Kümeler veya koleksiyonlar, kendilerine ait olan bir grup öğeyi tanımlar. Bir öğe bir koleksiyona aitse, bu o öğenin söz konusu koleksiyonun içinde olduğu anlamına gelir.

Koleksiyonlar veya setler, öğeleri açıkça listelemek yerine, öğelerin özelliklerini tanımlayabilir. Öğeler yalnızca maddi nesneler değil, belirli niteliklere ve işlevlere sahip örneğin 'itfaiyeci' gibi gerçek nesneler olabilir. İşlevleri, yürüttüğü komut dosyalarıdır. Bir set/koleksiyon oluşturmanın kuralı herhangi bir şey olabilir. Belirli bir öznitelik veya komut dosyası, bir kümenin/koleksiyonun oluşturma kuralı da olabilir.

Polimorfizm "birçok form" anlamına gelir ve kalıtım yoluyla birbiriyle ilişkili birçok sınıfımız olduğunda ortaya çıkar. Örneğin elma ağacı, armut ağacı ve çam ağaçlarının hepsi ağaçtır. Bu üç ağaç, ağaç sınıfının polimorfizmine aittir. Polimorfizm, polimorfik nesnelerin tüm ağaçlarda ortak olan niteliklere veya komut dosyalarına/yöntemlere sahip olduğunu ima eder. Her üçünde bir gövde ve kollar vs. vardır.
Çerçeveleri oluşturan koleksiyonlar/kümeler, polimorfik bir ailenin belirli niteliklerini veya komut dosyalarını dahil etmek şeklinde bir oluşturma kuralına sahip olabilir. Örneğin, bir ormanda yürürken sadece etrafınızdaki ağaç gövdelerini göreceğinize karar verin. Sadece ağaçların gövdelerinin gözünüze çarptığını fark edeceksiniz. Bu, araba kullanırken sadece arabanızın muhtemel yolunun yakın görüş alanında ortaya çıkan yayaları görmenizle aynı olgudur. Bunun nedeni, riskli yayalara karşı bir 'güvenlik çerçevesi' kurmuş olmanızdır.

Sürüş sırasında aniden öndeki aracın alışılmadık bir şey yaptığı gerçeğiyle uyanabilirsiniz. Bunun nedeni, daha önce bir 'güvenlik çerçevesi', önceki eğitim veya deneyime dayalı bir beceri oluşturmuş olmanızdır.

Bir çerçeve otomatik/bildirimsiz veya kasıtlı/bildirimli olabilir. Bir bildirim çerçevesi oluşturan park etme kriterlerinizle bilinçli olarak uygun bir park yeri seçebilirsiniz.

Önlem, teyakkuz ve uyanıklık gibi "güvenlik çerçevelerine" geri dönersek; tüm bu güvenlik çerçeveleri belirli koşullar tarafından tetiklenecek şekilde oluşturulmuştur. Sorun şu ki, bu koşullar ya tanımlanmadı ya da bilinmiyor. Bu çerçevelerin öğeleri, polimorfizme göre sözde koşulları veya koşul bölgelerini içerebilir. Bu koşullar, genel güvenlik kurallarından yukarıdaki birçok katmandan miras alınır. Ancak mutlak öğeler olarak somutlaştırılmazlar. Psikolojik olarak, bu bir farkındalık, uyanıklık, tetiklik hissi verir.

Farkındalık, uyanıklık, tetiklik, gözüaçıklık da bir duygu unsuruna işaret eder. Bu nedenle hava trafik kontrolü, büyük bir sistem veya genel olarak havacılığın pilotluğu da bir performans sanatıdır.

SATURDAY, JULY 03, 2021

Frames of Safety

Frames of Safety

Good things that may happen to us is limited by the human imagination. The bad things that may happen is limitless. I remember an aircraft accident in 1990's at central America. The airplane exploded in the air, the passengers got burned and fell down thousands of meters into the Caribbean

sea and then sharks ate whatever the remainders are. There is no limit to the bad things that may happen I used to think, working at maintenance of the ATC system at Rhein radar.

The reason to the badness is: it is unknown. It is unknown what will happen that may brake the expectations... Here the key word is 'expectation'. Human beings have developed skills to overcome the unknown. They are 'FRAMES OF SAFETY'.

Awareness, wakefulness, alertness, watchfulness, precaution, vigilance are some of the words for defining the frames related with safety. Precaution, vigilance and alertness are tree frames that are directly related with large systems safety.

Frames are situational assemblages of material objects (including bodies and settings) that evoke certain responses from individuals, in part by activating particular sets of schemas. Frame is a set of objects, a collection of objects. These objects may be simple material objects or abstract phenomena.

The simplest sense of the word 'frame' implies a border which defines inside and outside of this border. Sets or collections define a group of elements that belong to them. If an item belongs to a collection this means that item is in that collection.

The collections or sets may define the characteristics of items rather than listing the items explicitly. The items may not only be material objects, but real objects such as a 'fireman' who has certain attributes and functions. His functions are scripts that he/she executes. The rule for building a set/collection can be anything. A certain attribute or script may also be a building rule of a set/collection.

Polymorphism means "many forms", and it occurs when we have many classes that are related to each other by inheritance. For example an apple tree, a pear tree and a pine are all trees. These three trees belong to the polymorphism of the class: tree. Polymorphism implies that the polymorphic objects possess common attributes or scripts/methods that are common in all trees. Every three has a trunk and branches etc.

The collections/sets that form frames may have the building rule of including certain attributes or scripts of a polymorphic family. For example, decide that you shall see only the trunks of trees around you when you are walking in a forest. You will notice that only the trunks of the trees appear to your attention. This is the same phenomenon that when you are driving you see only pedestrians appearing in close vicinity of your car's prospective path. This is because you have set a 'safety frame' against risky pedestrians.

While driving you may suddenly wakeup to the fact that the car in the front does something unusual. This is also because you earlier had set a ‘safety frame’, a skill by former training or experience.

A frame may be automatic/nondeclarative or intentional/declarative. You may choose an appropriate parking place intentionally with your parking criteriums that form a declarative frame.

Returning back to the ‘frames of safety’, namely precaution, vigilance and alertness; all of these safety frames are formed to be triggered by certain conditions. The problem is these conditions are either not identified or even not known. The items of these frames may include pseudo conditions or regions of conditions by polymorphism. These conditions are inherited from many layers above from the general safety rules. But they are not instantiated as absolute items. Psychologically, this gives a sense of awareness, wakefulness, watchfulness.

Awareness, wakefulness, alertness, watchfulness indicate also an element of feelings. This is why air traffic control, piloting a large system or aviation in general is also a performance art.

SUNDAY, JUNE 27, 2021

Frames - Çerçeveler nedir?

The Relation of Frames to Aviation Illusions that cause Accidents - 2

Çerçeveler nedir?

What are frames?

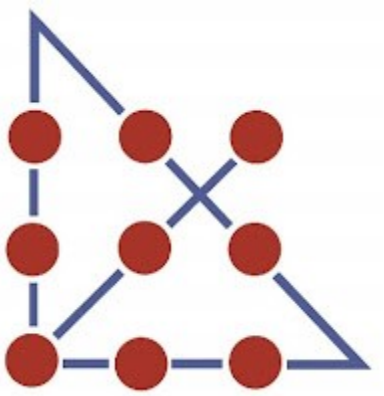

Çerçeveler bireylerde belirli yanıtlar uyaran durumsal somut nesne topluluklarıdır. Bireyin karşılaştığı durum onun zihnindeki çerçevelerden birinin somut öğelerini içerirse bireyin bu durum ile ilgili scheması-planı harekete geçer/geçirilir.

Frames are situational assemblages of material objects (including bodies and settings) that evoke certain responses from individuals, in part by activating particular sets of schemas.

Örneğin bir çekiç gören kişi onu kullanmaya karar verince sapından tutup gövdesini çiviye vurmayı düşünmez otomatik olarak hareket eder. Burada çerçeve bir alet, sapı olan, gövdesi set ve ağır olandır. Bu üç unsur çivi çakmak eylemi için bu aletin kullanılmasını mümkün kılar.
For example, when a person sees a hammer and decides to use it, he does not think of hitting the nail by holding the handle and moves automatically. Here the frame is a tool, the one with the handle, the body hard and heavy. These three elements make it possible to use this tool for nailing action.

Uçakta acil durumda, duman çıkması, ateş gözükmesi, koku, sıcaklık unsurları hepsi birden mutlak bir yangın çerçevesini oluşturur.
In an emergency on the plane, smoke, fire, smell, temperature elements all together form an absolute fire frame.

Framing-Çerçeve oluşturma bir çerçevenin o an oluşturulmasını ifade eder. Çerçevenin oluşturulması bir çerçeve modelinin bilinçli veya bilinçsizce devreye alınmasına yol açar.
Framing refers to the process of assembling a frame in situ, which typically entails the deployment of a declarative or nondeclarative model of a frame.

Eğer daha önce kullanılmamış birşeye karşılaşırsanız ve eğer sapa benzer bir kısmı varsa oradan tutmak en genel alet çeçevesine uyumlu olmasından kaynaklanır. Cismi sapından tutmanız bundan sonra o aletle karşılaşmalarınız için yeni bir alet çerçevesi oluşturmaya başlar. Bu yeni çerçeve en genel alet çerçeve modelini değiştirip geliştirerek oluşur.
If you come across something that hasn't been used before and if it has a handle-like part, holding it there is because it's compatible with most common tool frames. Grasping the object by the handle then begins to create a new tool frame for your encounters with that tool. This new frame is formed by modifying and improving the most common tool frame model.

Çerçeveler tek tek aktörlerin sahibi olduğu açık zihinsel nesnelerdir. Bunlar 'anlamlandırma planları-schematalarıdır. Bireylere kendi yaşam uzayları içinde karşılaştıkları olguları, muhakemenin, anlamlandırmanın ve sunumun kalıcı kalıplarını 'konumlamaları, algılamaları, belirlemeleri ve adlandırmaları' imkanını sağlarlar.
explicitly cognitive objects that individual actors possess; they are "'schemata of interpretation'that enable individuals 'to locate, perceive, identify, and label' occurrences within their life space and "persistent patterns of cognition, interpretation, and presentation . . . by which symbol-handlers routinely organize discourse"

Çerçevelerin sosyal işlevi
The social function of Frames

Çerçeveler kişiselden çok toplum kültürünün bir biçimidir. Bir 'anlamlandırma paketi' oluşturan düzenlenmiş unsurlardan oluşur. Mutlak sosyal etkilişimde ortaya çıkan bir durumun ortak kabul gören tanımıdır.
a form of public culture rather than something personal. a shared definition of a situation that emerges in concrete social interaction consisting of arranged elements that make up an "interpretive package"

Sorunların tanımlanış ve ifade ediliş biçimleri bunların iyi ya da kötü olarak algılanmasını belirler. Çerçeveler sosyal aktörlerin eylemleri anlamlandırdığı genel bir anlam bağlamıdır.
The way problems are defined and expressed determines whether they are perceived as good or bad.,a "general meaning context within which social actors interpret action"

Belirli bir siyasi görüşü ya da dini kültürel yaklaşımı benimsemiş kişiler olayları bunlara göre anlamlandırır ve algılar.
People who adopt a certain political view or religious cultural approach make sense of and perceive events accordingly.

Çerçeveler etkileşimin taraflarının planlarını-schemalarını benzerleştiren anlamlandırma zeminleridir.
a frame is said to "[provide] an interpretive 'footing' that aligns schemas that participants to the interaction bring with them"

Çerçeveler ortak yaklaşımların ortaya çıkmasını sağlar ve gruplaşmaları olumlu ya da olumsuz yönde arttırır.
Frames enable the emergence of common approaches and increase groupings in a positive or negative way.

Çerçevelerin ikili bir yaşamı vardır: bireylerin düzenleme ve anlamlandırmalarına yardımcı olan iç zihinsel yapılardır [ve] aynı zamanda lehte anlamların hakim olması için politik dile gömülü mekanizmalardır.
frames lead a double life: they are internal structures of the mind that help individuals to order and give meaning . . . [and] they are also devices embedded in political discourse . . . intended to make favorable interpretations prevail."

Düşüncede çerçeveler ve iletişimde çerçeveler
frames in thought and frames in communication

Çerçeveler benzer ya da yakın inanç ve anlamlara sahip bireyleri ve organizasyonları biraraya getirerek ortak eylem yapmalarını kolaylaştıran itina ile kurulmuş inanç ve anlamlardır.
frames are carefully crafted sets of beliefs and meanings facilitating collective action by bringing together individuals and organizations who share congruent or complementary beliefs and meanings.

Bir başka deyişle, çerçeve umumi anlamlandırıcı bir araç olarak değerlendirilebilir. Takip eden bireyler böyle bir çerçeveyi benimsediklerinde dünyayı diğer grup elemanları ile aynı şekilde yorumlarlar.
In other accounts, the frame is considered a public interpretative tool. When individual followers "adopt" such a frame, they come to interpret the world in the same way as other group members.

Çerçeveler ve planlar niye önemlidir?
Why are frames and schemata important?

Çerçeveler ve planlar insan muhakemesinin hatta genel olarak muhakeme olgusunun bilinçli ya da bilinçsiz kullanılan vazgeçilmez temel unsurlarıdır.
Frames and schemata are indispensable basic elements of human reasoning and even the phenomenon of reasoning in general, used consciously or unconsciously.

Karar verdiğiniz her an karar mekanizmasını tetikleyen bağlamın hareket geçirdiği bir çerçeve ve bu çerçeveye göre harekete geçirilen bir plan sonucu bir eylem bir karar oluşur. Örneğin insan mantığında matematiksel ispat yöntemleri çerçevelere dayanır. Tüme varım yöntemi bir çerçevenin başlangıç için doğruluğunu ispat edip sonra o çerçevenin n'inci eleman için doğruluğunu kabul edip n+1. İnce çerçeve içinde doğru olduğunu göstermekten başka bir şey değildir.

Every time you decide, an action and a decision are formed as a result of a frame activated by the context that triggers the decision mechanism and a plan activated according to this frame. For example, mathematical proof methods in human logic are based on frames. The induction method proves the correctness of a frame for the beginning and then accepts that the frame is correct for the nth element and n+1. It is nothing but showing that it is correct within the n+1st frame.

Gündelik yaşamda olduğu gibi her meslekte ilgili çerçeve ve eylem planları eğitim ve tecrübe ile oluşur.

As in everyday life, relevant framework and action plans in every profession are formed by education and experience.

Muhakeme içeren durumlar farklı özellikler içerebilir. Örneğin acil duruma ilişkin çerçeveler ve planlar normal durumlara göre farklı olmakla kalmaz her meslek ve uzmanlık için ayrışırlar.

Cases involving reasoning may contain different characteristics. For example, emergency frameworks and plans are not only different from normal situations, but they also differ for each profession and specialization.

Muhakemede oluşan hatalar durumu anlayamama ya da yanlış anlamaktan kaynaklanır. Durumu anlayamama ona ilişkin bir çerçevenin önceden var olmaması durumudur. Bu durumda yeni bir çerçeve oluşturma süreci başlar ve bu zaman alır.

Errors in reasoning arise from not understanding the situation or misunderstanding. Failure to understand the situation is the none pre-existence of a framework for it. In this case, the process of creating a new framework starts and it takes time.

Yanlış anlama durumu anlayamamaktan daha kötü sonuçlar doğurur. Durumu anlayamamak hiç olmazsa geç te olsa bir doğru anlama şansını içerir, acil olmayan durumlarda.

Misunderstanding is worse than not understanding. Not being able to understand the situation at least includes a chance to get it right, albeit late, in non-urgent situations.

Çerçevelerin insan muhakemesindeki belirleyici rolü insanların iletişim alanında manipule edilmelerine yol açar. İllüzyon insan muhakemesindeki çerçevelerin rolünün kötü ya da yanıltıcı amaçla kullanılmasıdır.

The decisive role of frames in human reasoning leads to the manipulation of people in the field of communication. Illusion is the malicious or misleading use of the role of frames in human reasoning.

Siyaset ve propaganda günümüz Türkiyesinde olduğu gibi, geçmişte Almanya'da Hitler'in iktidara gelmesini bile mümkün kılabilecek çerçeveleme – illüzyon oyunları ile doludur.

Politics and propaganda are full of framing - illusion games that could even make it possible for Hitler to come to power in Germany in the past, as in today's Turkey.

Havacılıkta ve diğer büyük sistem kazalarında hatalara yol açan illüzyonların rolü yadsınamaz. Bunlara ilişkin alınabilecek bazı tedbirlere ilişkin makalelere gelecek yazılarımda değineceğim.

The role of illusions leading to errors in aviation and other major system accidents is undeniable. I will refer to articles on some of the measures that can be taken regarding these in my upcoming articles.

THURSDAY, JUNE 17, 2021

Schema – Şema nedir?

2021 Jun The Relation of Frames to Aviation Illusions that cause Accidents

I - Schema – Şema nedir?

Schema insan beyninde yer alan bir bellek yapısıdır. Schemalar tekrarlanan faaliyetler tarafından otomatik olarak oluşturulur ve değişikliğe uğratılır. Şemalar görme, işitme, dokunma gibi çeşitli duyulara ilişkin bellek kayıtlarından oluşur.

Schema is a memory structure in the human brain. Schemas are created and modified automatically by repetitive activities. Schemas consist of memory records of various senses such as sight, hearing, and touch.

Şemalar belirli içeriklere göre özelleşmiş değildir. Duyular ve bilgiler arasındaki göreceli ilişkiler içeriklerinin özelliklerinden bağımsız değişkenler üretilerek saklanır. Yani saklanan bilgiler özel değil olabildiğince genel geçerdir.

The schemas are not specialized for specific content. The relative relationships between the senses and information are stored by producing independent variables from the properties of their content. In other words, the information stored is not private but as general as possible.

Örneğin bir araç sürme şeması, sağa sola dönme, hızlanma, durma, harekete geçme gibi değişkenlerden oluşur. Bu değişkenler bisiklet sürmede olduğu gibi otomobil sürmede de geçerlidir.

For example, a driving schema consists of variables such as turning left, right, acceleration, stopping, and starting. These variables apply to driving a car as well as to riding a bicycle.

Her şemanın genel özellikleri daha özel şemaların durumları için geçerli olur. Örneğin araç sürme şeması daha genel olan hareket etme şemasından kalıtımsal olarak özellikler alır.
The general properties of each schema apply to the cases of more specific schemas. For example, the driving schema inherits features from the more general moving schema.

Şemalar non-declarative yani bildirilmeyen belleklerdir. Bir kelimenin ezberlenmesinde olduğu gibi bilerek belirlenmiş belleğe kısa sürede yazılmazlar. Sosyal ve fiziksel ortamlarda var olan etkileşimlerin çokluğu ile yavaş bir öğrenme süreci sonucunda alışkanlık haline gelirler.
Schemas are non-declarative memories. They are not written to a deliberately determined memory in a short time, as in the memorization of a word. They become habits as a result of a slow learning process with the abundance of interactions in social and physical environments.

Karışıklıklarına göre çeşitli türlerde şemalar vardır. En basit şemalar görüntü şemalarıdır. Görüntü şemaları maddesel ve hacim içinde varolan dünya ile algısal ve vücutsal etkileşimden ortaya çıkar.
There are various types of schemas according to their complexity. The simplest schemas are image schemas. Image schemas emerge from the perceptual and bodily interaction with the material and voluminous world.

Algı ve hareket sistemlerinin maddi ve uzamsal dünya ile etkileşimden doğan unsurları tekrarlama sonucunda görüntüsel şemalar oluşturur. Çalışan bellekte bu görüntü şemalarının kullanılması aynı hareket ve algıların yeniden otomatik olarak yapılmasını sağlar.
Elements of perception and movement systems arising from the interaction with the material and spatial world form visual schemas as a result of repetition. Using these image schemas in working memory allows the same motions and perceptions to be reproduced automatically.

Bu şekilde görüntü şemaları benzeşenlere dayanan anlam oluşturma için kaynak alanları olarak hizmet ederler. Yaşamın karışık sosyal süreçler ve soyut kavramlar gibi tecrübeden uzak yönlerinin anlamlarını yapılandırırlar.
In this way, image schemas serve as resource areas for affinity-based meaning-making. They construct meanings of aspects of life that are far from experience, such as complex social processes and abstract concepts.

Temelle ilişkin şemalar ise görüntü şemaları gibi dönüştürülebilir fakat daha karışıktırlar. Bu şemaların temel ile ilişkisi kişi alt grupları, yer ve zaman gibi belirli alanların organizasyonunda oynadıkları merkezi roldür. Örneğin göçebe kültürüne ait alışkanlıkların Türk insanını Türk yapan bazı özelliklere yansıması gibi.

Fundamental diagrams can be transformed like image diagrams, but they are more complex. The relationship of these schemas to the baseline is the central role they play in the organization of specific domains such as subgroups of persons, place and time. For example, the reflection of the habits of the nomadic culture to some features that make Turkish people Turkish.

ONDAY, JUNE 07, 2021

The Relation of Frames to Aviation Illusions that cause Aircraft Accidents

The Relation of Frames to Aviation Illusions that cause Aircraft Accidents

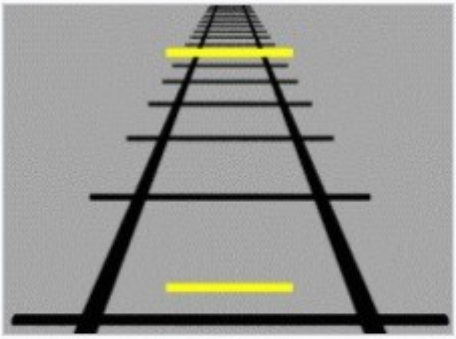

An example of the Ponzo Illusion. Both horizontal lines are the same size.

Our capacity as human beings does not suffice to handle all the complex information that may exist around us. We have developed a mechanism, 'Framing or Frames' to handle complexity when we are overloaded. Frames may be physical or mental as some of our visual abilities or tendecy to choose the easiest option mentally.

The framing mechanism is the soft side of human beings which can be manipulated easily fro commercial purposes or even for politics. Framing is frequently used to create illusions. Whether it be a visual illusion, or a social politics strategy, or even an aviation dangerous situation they are all related with the framing mechanism of the human mind.

For large systems operators and pilots there is a number of researches about how or what kind of personality can avoid the bad effects of framing. To explain these I have to go through a number os steps:

1- 1-Frames vs schemas
2- 2-Illusions
3- 3-Aviation illusions

All the best.

WEDNESDAY, MAY 19, 2021

Büyük Sistem Bakımı ve Çerçeveleme Etkisi(psikoloji) [1]

The Maintenance of Large Systems and Framing effect (psychology) [1]

THE FRAMING EFFECT DEFINITION
The concept that people will react to the same situation or information in different ways depending on how it is presented to them.
66% EMPTY
33% FULL

Çerçeveleme etkisi, insanların olumlu veya olumsuz çağrışımlarla sunulup sunulmadığına bağlı olarak seçeneklere karar verdiği muhakemesel bir önyargıdır; Örneğin. kayıp veya kazanç olarak. [1.]
The framing effect is a cognitive bias where people decide on options based on whether the options are presented with positive or negative connotations; e.g. as a loss or as a gain.[1.]

İnsanlar, olumlu bir çerçeve sunulduğunda riskten kaçınma eğilimindedir, ancak olumsuz bir çerçeve sunulduğunda risk ararlar. [2.]
People tend to avoid risk when a positive frame is presented but seek risks when a negative frame is presented.[2.]

Hava trafik kontrolü ya da nükleer santrallar gibi büyük sistemlerde bakım ve geliştirme var olan ve çalışan sisteme kaçınılmaz olarak müdahele etmeyi onu değiştirmeyi gerektirir. Bu nedenle uzun dönemli sistem güvenliği ile kısa dönem güvenlik arasında bir çelişki, zıt bir ilişki vardır. Buna bağlı olarak zaman zaman çerçeveleme etkisi gözlenebilir.
In large systems such as air traffic control or nuclear power plants, maintenance and development necessarily involves intervening in the existing and working system and changing it. Therefore, there is a contradiction, an opposite relationship between long-term system security and short-term security. Accordingly, the framing effect can be observed from time to time.

System users do not want to take future risks by claiming that the existing system is safe. This is mostly observed in the case of people who know the operational side of the system but cannot see the technical requirements. On the other hand, technical people may perceive the certain risks that may be in the future to be higher than they are and may request untimely changes that may put the existing system at risk.
Sistem kullanıcıları var olan sistemin güvenli olduğunu ileri sürerek ileriye ilişkin riske girmek istemezler. Bu daha çok sistemin operasyonel yanını bilen ama teknik gereksinimlerini göremeyen kişiler durumunda gözlenir. Teknik kişiler ise ileride olabilecek kesin riskleri bazan olduğundan büyük algılayarak var olan sistemi riske sokabilecek zamansız değişiklikler yapılmasını isteyebilirler.

The problem is in determining the operational and technical infrastructure reality independently and correctly from human bias tendencies. For this reason, the metrics approach has been developed in the field of software. The use of Metrics provides the opportunity to objectively determine the magnitude of the desired change and its effect on the system as a whole.
Sorun operasyonel ve teknik altyapı gerçekliğinin insana özgü önyargı eğilimlerinden bağımsız ve doğru olarak belirlenmesindedir. Bu nedenle yazılım alanında metrics yaklaşımı geliştirilmiştir. Metrics kullanımı istenen değişikliğin büyüklüğünü ve sistemin bütününe olan etkisini nesnel bir şekilde belirleme imkanını sağlar.

REFERENCES:

[1] Wikipedia

...

Kazanç ve kayıp, senaryoda sonuçların açıklamaları olarak tanımlanır (örneğin, kaybedilen veya kurtarılan hayatlar, tedavi edilen ve tedavi edilmeyen hastalık hastaları, vb.)
Gain and loss are defined in the scenario as descriptions of outcomes (e.g., lives lost or saved, disease patients treated and not treated, etc.).

Beklenti teorisi, bir kaybın eşdeğer kazançtan daha önemli olduğunu gösterir, [2.]
Prospect theory shows that a loss is more significant than the equivalent gain,[2.]

kesin bir kazanımın (kesinlik etkisi ve sözde kesinlik etkisi) olasılıklı bir kazanca tercih edildiğini, [3.]
that a sure gain(certainty effect and pseudo certainty effect) is favored over a probabilistic gain,[3.]

ve olasılıksal bir kayıp, kesin bir kayba tercih edilir. [2.]
and that a probabilistic loss is preferred to a definite loss.[2.]

Çerçeveleme efektlerinin tehlikelerinden biri, insanlara genellikle iki çerçeveden yalnızca biri bağlamında seçenekler sunulmasıdır. [4.]
One of the dangers of framing effects is that people are often provided with options within the context of only one of the two frames.[4.]

REFERENCES:

1. *Plous 1993*
2. *^ Jump up to: a b c d Tversky & Kahneman 1981*
3. *^ Clark 2009*
4. *^ Druckman 2001a*

TUESDAY, MAY 11, 2021

Tepkisellik ile Takıntısallık Arasındaki Farkları Anlamak

Tepkisellik ile Takıntısallık Arasındaki Farkları Anlamak [1]

Understanding the Differences Between Impulsivity and Compulsivity

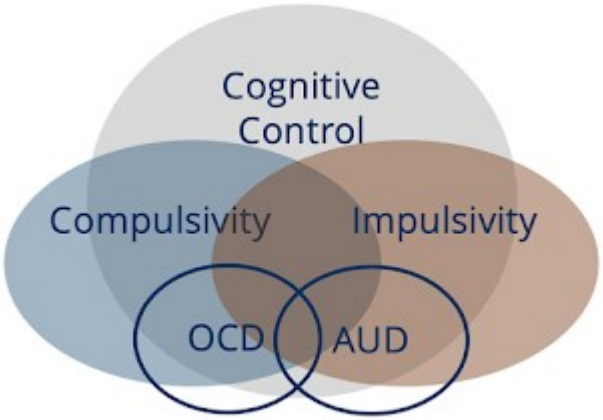

Moeller ve meslektaşları tepkiselliği "bu tepkilerin tepkisel bireye veya başkaları üzerine yapacağı olumsuz sonuçlara bakılmaksızın iç veya dış uyaranlara karşı hızlı, planlanmamış davranışlara girmeye yatkınlık" olarak tanımladılar.

Moeller and colleagues defined impulsivity as "a predisposition toward rapid, unplanned reactions to internal or external stimuli without regard to the negative consequences of these reactions to the impulsive individual or to others."

Aksine, takıntısallık, belirli kurallara göre veya basmakalıp bir tarzda gerçekleştirilen tekrarlı davranışları ifade eder. Takıntısallık bazan istenmeyen sonuçlarla bağdaşan, sıklıkla amaç taşımayan hep aynı davranışları tekrarlama eğilimidir.

In contrast, compulsivity refers to repetitive behaviors that are performed according to certain rules or in a stereotypical fashion. Compulsivity is a tendency to repeat the same, often purposeless acts, which are sometimes associated with undesirable consequences.

Tepkisellik ve takıntısallık, taban tabana zıt ya da benzer olarak görülebilir, çünkü her biri bir dürtü kontrolü işlev bozukluğunu ima eder. Her biri, örneğin dikkat, algılama ve motor ya da muhakemesel eşgüdüm gibi sinirsel süreçlerin geniş bir uzalınımı içinde kaymalar içerir.

Impulsivity and compulsivity may be viewed as diametrically opposed, or alternatively, as similar, in that each implies a dysfunction of impulse control. Each involves alterations within a wide range of neural processes including, for example, attention, perception, and coordination of a motor or cognitive response.

Yelpazenin kompulsif ucundaki hastalar, dış dünyadan gelen tehditi abartılı algılama eğilimine sahiptirler ve bu tehditi bertaraf etmek, zararı azaltmak için saplatılı takıntı davranışları gibi törensel alışkanlıklara bağlanırlar.
Patients on the compulsive end of the spectrum tend to have an exaggerated sense of threat from the outside world and engage in rituals/routines, such as obsessivecompulsive behaviors, to neutralize the threat or reduce the harm.

Yelpazenin tepkisel ucundaki hastalar, saldırganlık, aşırı kumar veya kendi kendine zarar verme gibi davranışlarla ilişkili zararı hafife alma eğilimindedir. Gelinen bu son nokta, genellikle bu tür davranışların olumsuz sonuçlarının dikkate alınmaması ile karakterize edilen tepkisel eylemi belirtir.
Patients on the impulsive end of the spectrum tend to underestimate the harm that is associated with behaviors such as aggression, excessive gambling, or selfinjury. This end point designates impulsive action generally characterized by a lack of consideration of the negative results of such behavior and is exemplified by borderline and antisocial personality disorders.

Bazı tepkisel hastalar, tepkisel davranışla ilişkili zararı tanır ve değerlendirir, ancak yine de, davranışa tepki olarak yaşadıkları heyecanın veya uyarılmanın olumsuz sonuçlardan daha ağır bastığını fark ettikleri için bu davranışı yaparlar.
Some impulsive patients do recognize and assess the harm associated with the impulsive behavior but nonetheless engage in it because they find that the thrill or arousal they experience in response to the behavior outweighs the negative consequences.

Bu nedenle, genel olarak, takıntısallık, kaygı veya rahatsızlığı hafifletme girişimiyle yönlendirilse de, tepkisellik zevk, uyarılma veya tatmin elde etme arzusu tarafından yönlendirilebilir. Her iki davranış türü de, tekrarlayan davranışları engelleme veya geciktirme konusundaki yetersizliği paylaşır.
So, in general, while compulsivity may be driven by an attempt to alleviate anxiety or discomfort, impulsivity may be driven by the desire to obtain pleasure, arousal, or gratification. Both types of behaviors share the inability to inhibit or delay repetitive behaviors.

Katkıda Bulunan Etkenler
Contributing factors

Tepkisellik ve takıntısallığa katkıda bulunan genler, cinsiyet, çevre, psikiyatrik bozukluklar ve madde bağımlılığı gibi birçok faktör vardır.

There are many contributing factors to impulsivity and compulsivity, such as genes, gender, environment, psychiatric disorders, and substance abuse.

Artan frontal lob aktivitesi, OKB gibi takıntısal bozuklukları karakterize edebilir. Aksine, azalmış frontal lob aktivitesi, patolojik kumar oynama ve sınırda kişilik bozukluğu gibi dürtüsel bozuklukları karakterize edebilir.

Increased frontal lobe activity may characterize the compulsive disorders, such as OCD. In contrast, decreased frontal lobe activity may characterize the impulsive disorders, such as pathological gambling and borderline personality disorder.

REFERENCES:

[1] Heather A. Berlin, PhD, MPH , Eric; Hollander, MD; "Understanding the Differences Between Impulsivity and Compulsivity"; July 2, 2008; ***Psychiatric Times****, Psychiatric Times Vol 25 No 8*

TUESDAY, MAY 04, 2021

Tepkisellik Üzerine

Tepkisellik Üzerine

On Impulsivity

Tepkisellik 'kötü tasarlanmış, olgunlaşmadan ifade edilmiş, aşırı derecede riskli ve ilgili duruma uygun olmayan genellikle de istenmeyen sonuçlarla biten geniş bir eylem çeşitliliğidir [1].

Impulsivity is «a wide range of actions that are poorly conceived, prematurely expressed, unduly risky, or inappropriate to the situations and that often result in undesirable outcomes».

Psikopatolojide dürtüsellik üç farklı şekilde tanımlanır [1] :

A) Düşünmeden ve bilinçli yargılamadan hızlı tepki verme,

B) yeterince düşünmeden hareket etmek ve

C) benzer bilgi ve beceriye sahip diğerlerine kıyasla daha az düşünerek hareket etme eğilimi (23).

In psychopathology, impulsivity is defined in three different ways:

A) Fast reaction without thinking and conscious judgment,

B) acting without enough thinking, and

C) a tendency to act with less thinking compared to the others who have similar levels of knowledge and ability (23).

Tepkisel davranan kişinin hareketlerini arttığı, dikkatinin azaldığı ve planlama yapmadan davrandığı gözlenir [1] . Tepkisel kişi olgun olmayan, tehlikeli, düşünmeden ve duruma uygun olmayan şekilde hareket eder. Bunun sonuçları da genellikle çeşitli ölçülerde olumsuz olur. Dikkatin azalması ve planlama yokluğu tepkiselliğin ana unsurlarıdır.

It is observed that the person who behaves reactively increases his movements, decreases his attention and acts without planning [1]. The reactive person behaves in an immature, dangerous, impulsive, and inappropriate way. The consequences of this are often negative to varying degrees. Decreased attention and lack of planning are the main elements of impulsivity.

Tepkisellik şu özelliklerde ortaya çıkar:

1) Davranışın olumsuz sonuçlarına karşı duyarlılığın azalması.

2) Dürtüsel olguyu iyice değerlendirmeden dış etkiye anında ve planlanmamış tepki. Davranışının kendisini ve başkalarını nasıl etkileyeceğini düşünmeme.

3) Bir davranışın uzun vadeli sonuçlarına bakmama.

1) Decreased sensitivity to negative consequences of behavior.

2) Immediate and unplanned reaction to stimuli before processing the information thoroughly.

3) No regard for long-term consequences of a behavior.

Tepkisel bireyler kendi davranışlarından duyacakları memnuniyeti erteleyip kendilerini kontrol edemezler. Farklı sonuçlar arasında seçim yapmaları gerektiğinde en kısa yoldan kazanç elde etmeyi tercih ederler. Daha büyük fakat uzun zamanda elde edebilecekleri kazançları tercih etmezler. Eğer

bir cezalandırma söz konusu ise, uzun vadede ama daha büyük cezaları tecih ederler, küçük ama hemen söz konusu olacak cezalara...

Impulsive individuals can not delay their satisfaction and control themselves (13). When faced with various consequences, they prefer less worthy immediate rewards to delayed more worthy ones (14). Ho et al. include punishment in their definition of impulsivity, that is preferring smaller short term gains to delayed bigger ones, or preferring bigger delayed punishments to immediate small ones (15).

REFERENCES:

[1] Nour-Mohammad Bakhshani; Impulsivity: A Predisposition Toward Risky Behaviors; Int J High Risk Behav Addict. 2014 June; 3(2):

1. Moeller FG, Barratt ES, Dougherty DM, Schmitz JM, Swann AC. Psychiatric aspects of impulsivity. *Am J Psychiatry*. 2001;**158**(11):1783– 93.
11. Kagan J. *Galen's prophecy: temperament in human nature*. New York; 1994.
12. Evenden JL. Varieties of impulsivity. *Psychopharmacol*. 1999;**146**(4):348–61.
13. Monterosso J, Ainslie G. Beyond discounting: possible experimental models of impulse control. *Psychopharmacol*. 1999;**146**(4):339–47.
14. Ainslie G. Specious reward: a behavioral theory of impulsiveness and impulse control. *Psychol Bull*. 1975;**82**(4):463–96.
15. Ho MY, Al-Zahrani SS, Al-Ruwaitea AS, Bradshaw CM, Szabadi E. 5-hydroxytryptamine and impulse control: prospects for a behavioural analysis. *J Psychopharmacol*. 1998;**12**(1):68–78.
23. Arce E, Santisteban C. Impulsivity: a review. *Psicothema*. 2006;**18**(2):213–20.
24. Barkley RA. Behavioral inhibition, sustained attention, and executive functions: constructing a unifying theory of ADHD. *Psychol Bull*. 1997;**121**(1):65–94.
25. López-Villalobos JA, Serrano Pintado I, Delgado Sánchez-Mateos J. Trastorno por déficit de atención con hiperactividad: comorbilidad con trastornos depresivos y de ansiedad. *Psicothema*. 2004;**16**(3):402–7.

[2] Estíbaliz Arce and Carmen Santisteban; Impulsivity: a review; Psicothema 2006. Vol. 18, nº 2, pp. 213-220 ISSN 0214 - 9915 CODEN PSOTEG

1. Ainslie, G. (1975). Specious reward: a behavioral theory of impulsiveness and impulse control. *Psychological Bulletin, 82,* 463-498.
2. Ho, M.Y., Al Zahrani, S.S., Al Ruwaitea, A.S., Bradshaw, C.M. and Szabadi, E. (1998). 5-hydroxytryptamine and impulse control: prospects for a behavioural analysis. *Journal of Psychopharmachology, 12,* 68-78.

FRIDAY, APRIL 30, 2021

The Importance of Frames in Diagnosis

The Importance of Frames in Diagnosis

Hata bulmada çerçevelemenin önemi

The analysis or investigation of the cause or character of a condition, situation, or problem is called diagnosis [1]. Meriam-Webster gives diagnosis's definition as: "2a: investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem." . Diagnosis is a process that we use in technical, social, scientific, and daily life in various dimensions and qualities.

Bir koşul, durum ya da sorunun nedeni ya da karakterinin analizi veya soruşturmasına diagnosis denir [1] . Meriam-Webster diagnosis için: "2a : investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem." tanımını verir. Diagnosis teknik, sosyal, bilimsel, günlük hayatın her alanında çeşitli boyutlarda ve niteliklerde kullandığımız bir işlem sürecidir.

To find the source of the problem that caused the error, an estimate must first be made. This prediction provides a framework for determining the way we approach the problem. Everything about our prediction should be within this framework and the relationships between them should be able to be located with the help of this prediction.

Hataya neden olan sorun kaynağını bulmak için öncelikle bir tahmin yapmak gerekir. Bu tahmin soruna yaklaşış biçimimizi belirleyecek bir çerçeve oluşturur. Tahminimizle ilgili her şey bu çerçeve içinde olmalı ve aralarındaki ilişkiler bu tahmin yardımı ile konumlandırılabilmelidir.

If the frame is too large to find errors, it can be time consuming. If the frame is made small and narrow, it may lead to overlook the facts of the error and not finding the true location of the error.

Hata bulmada çerçeve gereğinden geniş oluşturulursa zaman kaybına yol açabilir. Eğere çerçeve küçük ve dar oluşturulursa hataya ilişkin olguların gözden kaçmasına ve hatanın gerçek konumunun bulunamamasına yol açabilir.

Time is an important factor in fault finding. When problems arise with a flying plane, the pilot doesn't have much time to frame. Or there is a similar situation in the event of an emergency response. Similar limitations come into question for economic or vital reasons when troubleshooting a large system such as a nuclear power plant or in the field of electronics such as a television repair.

Hata bulmada zaman önemli bir unsurdur. Uçmakta olan bir uçakta sorun çıktığında pilotun çerçeve oluşturmak için çok bir zamanı olmaz. Ya da bir acil müdahele durumunda da benzer bir durum söz konusudur. Bir nükleer santral gibi büyük sistemde arıza giderilmesi sırasında ya da bir televizyon tamiri gibi elektronik alanında da benzer sınırlamalar ekonomik ya da hayati nedenlerle söz konusu olur.

In cases where time is very limited, there is no other choice than to choose the most probable framework that comes to mind at the moment, in order to give at least a chance to a possibility, rather than not being able to make any choice. If there is time, for example, if you are repairing a device malfunction, it is necessary to keep the frame slightly wide at first and then narrow it down step by step to finally reach the source of the fault.
Zamanın çok sınırlı olduğu durumlarda hiç bir tercih yapamamaktansa en azından bir olasılığa şans tanımak açısından o anda akla gelen en olası çerçeveyi seçmekten başka bir çare olamaz. Eğer zaman varsa, örneğin bir cihazın arızasını tamir ediyorsanız başlangıçta çerçeveyi biraz geniş tutmak ve daha sonra adım adım daraltarak nihayette arızanın kaynağına ulaşmak gerekir.

There are bug-finding books to make fault finding easier and quicker. Frameworks for various situations are specified in these resources, and steps are given step-by-step to narrow these frames after selection is made. Thus, the most rational approaches that will be valid at different times or people in case of similar error are documented.
Hata bulmayı kolay ve çabuklaştırmak için hata bulma kitapları bulunur. Bu kaynaklarda çeşitli durumlara ilişkin çerçeveler belirtilir ve seçim yapıldıktan sonra bu çerçevelri daraltmak için izlenecek yollar adım adım verilir. Böylece benzer hata durumunda farklı zamanlarda ya da kişilerde geçerli olacak en rasyonel yaklaşımlar belgelenmiş olur.

As well as troubleshooters' amount of knowledge about the area they are interested in, objectively knowing their personal inclinations can prevent them from making wrong choices in approaching problems in choosing diagnosis frames. In order not to say, "Damn it, I'm always making the same mistake" ...
Sorun giderici kişilerin ilgilendikleri alanla ilgili bilgilerinin miktarı olduğu kadar sorunlara yaklaşımda, hata bulma çerçevesi seçmede, kendilerinin kişisel eğilimlerini nesnel olarak bilmeleri olmayacak seçimler yapmalarını engelleyebilir. 'Huyum kurusun hep aynı hatayı yapıyorum' dememek için...

REFERENCES:

[1] Merriam-Webster Dictionary

Definition of *diagnosis*

1a **:** the art or act of identifying a disease from its signs and symptoms
b **:** the decision reached by diagnosis the doctor's diagnosis

2a **:** investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem diagnosis of engine trouble
b **:** a statement or conclusion from such an analysis
3 biology **:** a concise technical description of a taxon

FRIDAY, APRIL 23, 2021

Hata bulmada çerçevelemenin önemi

Hata bulmada çerçevelemenin önemi

Bir koşul, durum ya da sorunun nedeni ya da karakterinin analizi veya soruşturmasına diagnosis denir [1] . Meriam-Webster diagnosis için: "2a **:** investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem." tanımını verir. Diagnosis teknik, sosyal, bilimsel, günlük hayatın her alanında çeşitli boyutlarda ve niteliklerde kullandığımız bir işlem sürecidir.

Hataya neden olan sorun kaynağını bulmak için öncelikle bir tahmin yapmak gerekir. Bu tahmin soruna yaklaşış biçimimizi belirleyecek bir çerçeve oluşturur. Tahminimizle ilgili her şey bu çerçeve içinde olmalı ve aralarındaki ilişkiler bu tahmin yardımı ile konumlandırılabilmelidir.

Hata bulmada çerçeve gereğinden geniş oluşturulursa zaman kaybına yol açabilir. Eğere çerçeve küçük ve dar oluşturulursa hataya ilişkin olguların gözden kaçmasına ve hatanın gerçek konumunun bulunamamasına yol açabilir.

Hata bulmada zaman önemli bir unsurdur. Uçmakta olan bir uçakta sorun çıktığında pilotun çerçeve oluşturmak için çok bir zamanı olmaz. Ya da bir acil müdahele durumunda da benzer bir durum söz konusudur. Bir nükleer santral gibi büyük sistemde arıza giderilmesi sırasında ya da bir televizyon tamiri gibi elektronik alanında da benzer sınırlamalar ekonomik ya da hayati nedenlerle söz konusu olur.

Zamanın çok sınırlı olduğu durumlarda hiç bir tercih yapamamaktansa en azından bir olasılığa şans tanımak açısından o anda akla gelen en olası çerçeveyi seçmekten başka bir çare olamaz. Eğer zaman varsa, örneğin bir cihazın arızasını tamir ediyorsanız başlangıçta çerçeveyi biraz geniş tutmak ve daha sonra adım adım daraltarak nihayette arızanın kaynağına ulaşmak gerekir.

Hata bulmayı kolay ve çabuklaştırmak için hata bulma kitapları bulunur. Bu kaynaklarda çeşitli durumlara ilişkin çerçeveler belirtilir ve seçim yapıldıktan sonra bu çerçevelri daraltmak için izlenecek yollar adım adım verilir. Böylece benzer hata durumunda farklı zamanlarda ya da kişilerde geçerli olacak en rasyonel yaklaşımlar belgelenmiş olur.

Sorun giderici kişlerin ilgilendikleri alanla ilgili bilgilerinin miktarı olduğu kadar sorunlara yaklaşımda, hata bulma çerçevesi seçmede, kendilerinin kişisel eğilimlerini nesnel olarak bilmeleri olmayacak seçimler yapmalarını engelleyebilir. ‘Huyum kurusun hep aynı hatayı yapıyorum’ dememek için...

REFERENCES:

[1] Merriam-Webster Dictionary

Definition of *diagnosis*

1a **:** the art or act of identifying a disease from its signs and symptoms

b **:** the decision reached by diagnosis the doctor's diagnosis

2a **:** investigation or analysis of the cause or nature of a condition, situation, or problem diagnosis of engine trouble

b **:** a statement or conclusion from such an analysis

3 biology **:** a concise technical description of a taxon

FRIDAY, APRIL 16, 2021

Anneme küfreden

@Hasan SARAL

ANNEME KÜFREDEN

Ben hayata Isparta-Eğirdir’de bir komando eğitim kampının derme çatma lojmanlarında gözlerimi açmışım. Rahmetli babam Eğirdir Dağ Komando okulunda öğretmen subaydı uzun seneler... Hiç unutmam, çok küçükken bir kaç kez bize sıkı sıkı tembihlemişti; ‘birisi annenize ya da bana küfrederse

sakın kızmayın ya da yanıt vermeyin' diye... Amacı bizim tepkisel davranışlardan kaçınma alışkanlığını edinmemizdi...

Bilimsel bir yayın muhakeme ile ilgili ön beyinde oluşan hasarların karar vermede bozulmalara yol açtığını ve bu hasarların kişileri içindeki durumlara uygun davranışlara girmekten alıkoyduğunu ileri sürer. Muhakemedeki zayıflıklar davranışsal tercihleri koşullara göre değiştirememeye yol açar, ve bu tepkiselliğe yol açar [1].

Küçük bir çocuğun 'annesine küfreden birine o anda yumruk atması', 'dinsel önemi olan değerleri küçük düşürücü söz ve yazılara' çok yüksek perdeden ve mercilerden topyekun tepki verilmesi özünde benzer tepkisel davranışlardır bence babamın öğrettikleri komando prensipleri ışığında.

Peki çocuğun annesine küfredene sert bir tepki vermesine neden olan nedir? Muhakemesindeki zayıflıklardır şüphesiz. Kafasında annesinin yeri öyle bir duygusal çerçeveye yerleşmiştirki, vereceği hızlı tepki davranışlarının sonuçlarını tartmasını sağlayacak zihinsel muhakemenin önüne geçer.

Oysa söz ile sarf edilmiş bir kötü ifade çocuğun annesine ulaşmaz, onu etkileyemez. Ancak annesini küçük düşürerek aradaki ilişki nedeni ile çocuğun kendisini rencide edebilir. Oysa bu sözü sarf eden kişi çocuğun gözünde zaten küçük düşmeli ve davranışları önem ve değerini kaybetmelidir. Peki sorun neden kaynaklanmaktadır? Annesi çocuğun her şeyidir ve çocuk annesinin yalnız kendi için değil bütün dünya için değerli olduğuna inanmaktadır. Fakat karşılaştığı kötü söz çocuğun bu inancını zayıflatmaktadır.

Çocuğun annesine küfreden kişiye sert ve ani bir tepki vermemesi için ne yapmak gerekir o zaman? Çocuğun düşünme sisteminde annesi ve kendisi için başkalarının takdirine olan açlığı azaltmak gerekir. Batı kültüründe buna ilişkin çok güzel bir deyiş vardır. 'başkaları sizden herşeyi alabilir. Malınızı mülkünüzü, itibarınızı hatta sağlığınızı ve hatta hayatınızı... Ama idam edilmeye giderken bile hiç kimse sizden bir tek şeyi alamaz: Sizin bu duruma karşı tutumunuzu'...

REFERANSLAR:
[1] Benedetto De Martino,* Dharshan Kumaran, Ben Seymour, Raymond J. Dolan; Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain, *Science* **313**, 684 (2006);

' Lesions of the OMPFC cause impairments in decisionmaking; these are often characterized as an inability to adapt behavioral strategies according to the consequences of decisions, leading to impulsivity (27, 28).'

MONDAY, APRIL 12, 2021

İnsan Beyninde Çerçeveler, Önyargılar, ve Rasyonel Karar Verme

İnsan Beyninde Çerçeveler, Önyargılar, ve Rasyonel Karar Verme [1]

Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain [1]

İnsanın tercihleri, seçeneklerin sunulma tarzına oldukça duyarlıdır. Bu sözde "çerçeveleme etkisi", temelde yatan nörobiyolojisi anlaşılmamasına rağmen, insan rasyonelliğine ilişkin standart ekonomik açıklamaların çarpıcı bir ihlalini temsil eder.

Human choices are remarkably susceptible to the manner in which options are presented. This so-called ‘‘framing effect’’ represents a striking violation of standard economic accounts of human rationality, although its underlying neurobiology is not understood.

Çerçeveleme etkisinin özellikle amigdala aktivitesiyle ilişkili olduğunu bulduk, bu da kararlara ilişkin önyargıları etkilemede anahtar rol taşıyan bir duygusal sistemi ileri sürer. Dahası, bireyler arasında orbital ve medial prefrontal korteks aktivitesi, çerçeveleme etkisine karşı azalmış bir duyarlılık öngördü.

We found that the framing effect was specifically associated with amigdala activity, suggesting a key role for an emotional system in mediating decision biases. Moreover, across individuals, orbital and medial prefrontal cortex activity predicted a reduced susceptibility to the framing effect....

Eldeki bilgilerin eksik ya da çok karışık olduğu durumlarda karar verirken kişiler uzun hesaplamalara değil bir takım basitleştirici kuralları veya etkin ilkeleri kullanırlar. Buna ilişkin bir tahmin, çerçeveleme etkisinin, duygusal sistem tarafından belirlenen bir duygusal ilkeden kaynaklandığını ve bunun sonucunda seçme davranışına ilişkin bir önyargının ortaya çıktığını ileri sürer.

Thus, when taking decisions under conditions when available information is incomplete or overly complex, subjects rely on a number of simplifying heuristics, or efficient rules of thumb, rather than extensive algorithmic processing (11). One suggestion is that the framing effect results from systematic biases in choice behavior arising from an affect heuristic underwritten by an emotional system (12, 13).

Amigdala değer verme ile ilgili öngörüde ve öğrenmede anahtar bir rol oynar, hem olumsuz(aversive) hem de olumlu(appetetive) sonuçlar için...

The amigdala plays a key role in value-related prediction and learning, both for negative (aversive) and positive (appetitive) outcomes (15–17)....

İnsanlarda, amydala bağlamsal ve sosyal duygusal ipuçlarında var olan ilgili duygusal bilginin tespitinde sezgilendirilir. Şaşırmış yüzlerin pasif gözleminde amigdala aktivasyonunun hemen önce var olan sözsel bağlam bilgisinin uyumluluğuyle önemli ölçüde değişikliğe uğratıldığı daha önce deneylerle gösterilmiştir.

In humans, the amigdala is also implicated in the detection of emotionally relevant information present in contextual and social emotional cues (19). It was previously shown that activation in the amigdala during the

passive viewing of surprised faces is significantly modulated by the valence of preceding verbal contextual information (20)....

Kişilerin seçimleri onların genel davranış eğilimlerine uymadığı zaman ACC'de artmış faaliyet oldu. Ağırlıklı olarak analitik yanıt eğilimleri ile daha duygusal bir sistem amigdala arasında çelişki tespitine uygun ACC aktivasyonu farklı iki sinirsel sistem arasında rekabet olduğunu savlar.
When subjects_ choices ran counter to their general behavioral tendency, there was enhanced activity in the ACC. This suggests an opponency between two neural systems, with ACC activation consistent with the detection of conflict between predominantly Banalytic[response tendencies and a more Bemotional[amigdala-based system (23, 24)....

OMPFC lezyonları karar vermede bozulmalara yol açar; bunlar çoğunlukla kararların sonuçlarına göre davranışsal stratejileri koşullara uyduramama olarak belirir ve tepkiselliğe yol açar.
Lesions of the OMPFC cause impairments in decisionmaking; these are often characterized as an inability to adapt behavioral strategies according to the consequences of decisions, leading to impulsivity (27, 28)....
Elimizdeki veriler gösterdi ki; Rasyonel bireyler kendi duygusal önyargılarının daha iyi ve arıtılmış bir kavrayışına sahiptir. Bu durum, onlara gerektiğinde davranışlarını değişikliğe uğratma yeteneğini verir, optimal olmayan seçimlere karşı.
Our data raise an intriguing possibility that more Brational[individuals have a better and more refined representation of their own emotional biases that enables them to modify their behavior in appropriate circumstances, as for example when such biases might lead to suboptimal decisions.

REFERENCES:

[1] Benedetto De Martino, Dharshan Kumaran, Ben Seymour, Raymond J. Dolan ; Frames, Biases, and Rational Decision-Making in the Human Brain, Science **313**, 684 (2006);*

SATURDAY, APRIL 03, 2021

Düşünme Bağlamları Olarak Çerçeveler

Düşünme Bağlamları Olarak Çerçeveler

Frames as Thinking Contexts

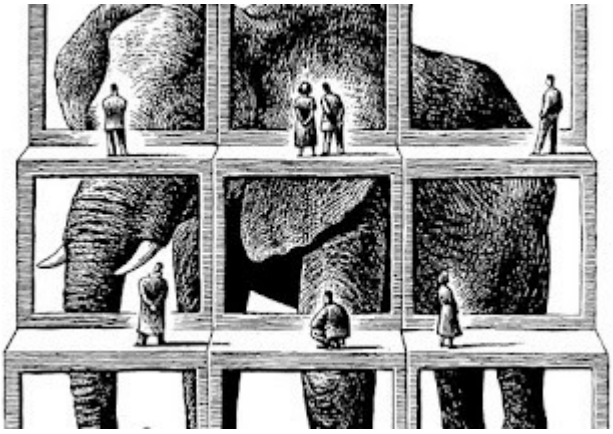

Çerçeveler nedir

What are frames

İnsanların iyi tanımlanmış ve açık anlamsal rolleri olan bağlamlarda düşündüklerini biliyoruz ve bu düşünme bağlamları çerçeveler olarak bilinir. Örneğin, bir okul çerçevesi çağrıldığında ders kitaplarını,

masaları, beyaz tahtaları, öğretmenleri ve öğrencileri içerir - bunların tümü, beklenen davranışlarını veya işlevlerini belirleyen, kendilerine ait anlamsal bir role sahip nesnelerdir. Çerçeveler sosyal bilimlerde sosyal yapılandırmacılık ile ilgili iyi bilinen bir kavramdır.
We know that people think in contexts which arewell defined and which have clear semanticroles, and these thinking contexts are knownas frames. For example, a school frame, when invoked, contains, textbooks, desks, whiteboard,teachers and students – these are all objects with a semantic role of their own which dictates their expected behavior or function. Frames are a well known concept in social sciences which isrelated to social constructivism.

Aklımız çerçeve kullandığında
When our minds use frames

Zihinlerimiz, nesneleri, eylemleri ve gerçekleri çerçeveye karşılık geldiklerinde gerçek / doğru olarak ve olmadıklarında gerçek / yanlış olarak değerlendirme eğilimindedir ve bir iletişim süreci veya algısal bir süreç , ya da bunların bileşenlerinden herhangi biri veya davranışları çerçeveye her atıfta bulunduğunda çerçeveler otomatik olarak çağrılır.
Our minds tend to evaluate objects, actions and facts as real/true when they correspond to the frame, and as not real/false when they do not.And frames are automatically invoked each time a communication process or a perceptive process refer to the frame, any of itscomponents, or their behaviour.

İlginç bir şekilde, zihinlerimiz "nöron otoyollarını" kullanıyor ve küçük ve dar sokaklar yerine daha geniş yollar üzerinden seyahat etmeyi tercih ediyorlar. Bunun nedeni, aklın verimlilik arayışında, nörolojik yol boyunca tetiklenen kimyasal reaksiyon için daha az direnç yolunu seçmesidir. Ve zaten kurulu bir çerçeveye uyan bir gerçeği her onayladığımızda nöron bağlantıları güçlenir.
Interestingly, our minds use “neuron highways”and they tend to prefer to travel over largerroutes than over small and narrow streets. This is because in its pursuit of efficiency, the mind chooses the path of lesser resistance for the chemical reaction triggered along the neurological path. And neuron connections strengthen each time we confirm a fact which already fits an established frame.

Çerçeveler doğru ve yanlışı nasıl belirler?
How frames determine true and false

Bununla birlikte, bu çerçeveler her kişi için farklıdır, bu nedenle bir şeyin gerçek / doğru veya gerçek / yanlış olmayan değerlendirme sonucu özneldir çünkü çerçeveler, herhangi bir bireyin var olduğu belirli bağlama uyacak şekilde şekillendirilir. Yeni bir bilgi parçasını değerlendirdiğimizde, zihin bu bilgiyi sahip olduğu yerleşik “karayolu ağı” aracılığıyla işleme konusunda doğal bir eğilim gösterir. Ortaya çıkan yeni gerçekliği önceden var olan bir nörolojik yol veya çerçeve olarak sınıflandırmaya yönelik bu girişimde, eğer yeni bilgi oraya sığmazsa, zihin onu basitçe "doğal olmayan" olarak atar.
These frames are, however, different for each person, so the evaluation result of something being real/true or not real/false is subjective.This is because frames are shaped to suit the particular context in which any given individual has been existing. When we evaluate a new piece of information, the mind demonstrates a natural tendency to process this information via the established “highway network” it has. In this attempt to classify the emerging new reality into a pre-existing neurologcal pathway or frame, if the new information fails to fit there,the mind simply discards it as “unnatural”.

Bu, tek bir gerçek veya bilginin neden farklı bir şekilde ve farklı bir çağrışımla değerlendirilebileceğini, algılanabileceğini ve nihayetinde kaydedilebileceğini açıklar. Çerçevelerin oluşturulması çok, çok yavaştır

ve değiştirilmesi de aynı derecede zordur ve bazen bu imkansızdır. Bir dahaki sefere inatçı olarak sınıflandırabileceğiniz bir rakiple bir şeyi tartıştığınızda, zihinlerini oluşturmak için inançlarının ne kadar zamandır tekrar tekrar güçlendirildiğini düşünün.

This explains why a single fact or information can be evaluated, perceived, and ultimately recorded, in a different manner and with a different connotation. Frames are very, very slow to form and equally difficult to change –and sometimes this is impossible. Next time you debate something with an opponent you'd rather classify as stubborn, think of how long their beliefs have been reinforced over and over to form their minds.

https://en.wikipedia.org/wiki/

WEDNESDAY, MARCH 24, 2021

Çerçeveleme(sosyal bilimler)

Çerçeveleme(sosyal bilimler)*[1]*

Framing (social sciences)

Sosyal bilimlerde çerçeveleme, bireylerin, grupların ve toplumların gerçekliği nasıl organize ettikleri, algıladıkları ve iletişim kurduklarına dair bir dizi kavram ve teorik perspektifi içerir. Çerçeveleme düşünmede ya da kişiler arası iletişimde ortaya çıkar. Düşünmede çerçeveler, gerçekliğin zihinsel temsilleri, yorumları ve sadeleştirmelerinden oluşur. İletişimdeki çerçeveler, farklı aktörler arasındaki çerçevelerin iletişiminden oluşur. [2]

*In the social sciences, **framing** comprises a set of concepts and theoretical perspectives on how individuals, groups, and societiesorganize, perceive, and communicate about reality.Framing can manifest in thought or interpersonal communication. Frames in thought consist of the mental representations,interpretations, and simplifications of reality. Frames in communication consist of the communication of frames between differentactors.[2]*

Başarılı çerçeveleme teknikleri, bilgiyi alıcıların zaten bildikleriyle ilişkilendirebilecekleri şekilde bağlamsallaştırarak soyut konuların belirsizliğini azaltmak için kullanılabilir. Sosyal teoride, çerçeveleme, bireylerin olayları anlamak ve bunlara yanıt vermek için güvendiği [3] bir yorum şemasıdır, bir anekdotlar ve klişeler koleksiyonudur. Başka bir deyişle, insanlar biyolojik ve kültürel etkiler yoluyla bir dizi zihinsel "filtre" oluştururlar. Daha sonra dünyayı anlamlandırmak için bu filtreleri kullanırlar. Daha sonra yaptıkları seçimler, çerçeve oluşturuşlarından etkilenir.

Successful framing techniques can be used to reduce the ambiguity of intangible topics bycontextualizing the information in such a way that recipients can connect to what they already know.In social theory, framing is a schema of interpretation, a collection of anecdotes and stereotypes, that individuals rely on to understand andrespond to events.[3] In other words, people build a series of mental "filters" through biological and cultural influences. They then usethese filters to make sense of the world. The choices they then make are influenced by their creation of a frame.

REFERENCES:

[1] 2/5/2021 Framing (social sciences) - Wikipedia https://en.wikipedia.org/wiki/Framing_(social_sciences) 1/32

[2] Druckman, J.N. (2001). "The Implications of Framing Effects for Citizen Competence". Political Behavior. ***23*** *(3): 225–56. doi:10.1023/A:1015006907312. S2CID 10584001.*

[3] Goffman, E. (1974). Frame analysis: An essay on the organization of experience. Cambridge, MA: Harvard University Press.

FRIDAY, MARCH 12, 2021

Muhakemede Çerçevelerin Rolü

Muhakemede Çerçevelerin Rolü

Ali Riza SARAL

Çerçeve bir şeyler içeren bir sınırdır [1] . Sınır ise bir son kerte/radde ya da bir alan/derece belirler [2] .

Soyut ya da somut olan her nesneyi bir çerçeve belirler. Örneğin enerjiyi bir derece, bir miktar derecesi belirler. Ya da somut bir nesneyi, örneğin bir uçağı işlevsel bir şeklin çerçevelediği dış hatları belirler. Soyut bir nesneyi örneğin sevgiyi içerdiği taraflar ve kuvvetinin derecesi belirler. Çerçeveler yaşamımızda neredeyse sonsuz derecede çoktur. Soyut bir kavram olarak çerçeve bile bir çerçeve ile, sınırları ile belirlenir. Çerçevesi belirli olmayan bir nesne varlık nedenini kaybetmeye yüz tutar başka bir şeye dönüşebilir.

Varlığın doğal bir özelliği olan sınırları onun çerçevesidir. Var olan soyut şeylerden biri olan insan muhakemesi de bunun bir istisnası olamaz. Odaklanma [3] ve dikkat toplama [4] insan muhakemesinde çerçevelerin her an belirlediği zihinsel eylemlerdir.

İngilizcede frame kelimesinin bir anlamı da türkçedeki iskelet, ya da yapı kelimelerine denk düşer [5] . Örneğin bir uçağı oluşturan bütün unsurları onun yapısı belirler ya da onun iskelet yapısı bu unsurları bir arada tutar.

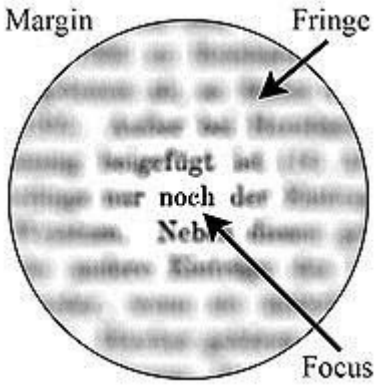

Düşünen insan her an neyi nereye kadar ne genişlikte düşüneceğini bilinçli ya da bilinçaltında belirlemek zorundadır. Odaklanma bir dikkat penceresi [6] oluşturarak o pencere dışındaki herşeyi düşünme eylemi dışına çıkartır. Bu bir yandan iyidir, kişinin düşünme gücünü boşa harcamamasını sağlar. Öte yandan eğer çerçeve doğru çizilmemiş ya da çok katı ise kişinin gerçekleri/çevresinde olan biteni algılamasını engelleyebilir [7] . İnsan muhakemesi dinamik bir sistem/süreçtir [8] . İnsan eğer gerekli ön koşullama ve eğitime sahip ise dikkat penceresini değişen koşullara göre daraltabilir ya da genişletebilir.

Dikkat toplama/konsantrasyon odaklanma/focuse'tan farklı bir şeydir. Dikkat toplama odaklanmanın soyut halidir. Odaklanma daha çok içeriksel sınırların belirlenmesini içerir oysa dikkat toplama anlamsal düşünce derinliğini, düşünce seviyelerini belirler. Her ikisi de soyut bir konuda incelenirse:

Eğitim ile ilgili odaklanma örneğin ilkokul eğitimi ile sınırlanabilir. Oysa eğitim ile ilgili dikkat toplama eğitim psikolojisi, teknikleri, içerikleri, bunların faydaları birbirleri ile ilgili çok sayıda seviyelere derinleşebilir.

Çerçevelerin insan muhakemesi açısından önemi odaklanma ve dikkat toplamada sınırları belirlemelerinden kaynaklanır. Çerçeveler muhakeme süresini belirler. Muhakeme için tanınan süre düşünme çerçevesini ve böylece düşünme derinliğini ve genişliğini belirler. Acil durumlarda muhakeme için süre çok kısıtlı olduğundan var olan seçenekler arasından en azından birini o an seçmek ve uygulamak gerekir. Düşünmeye zaman yoktur. Muhakemede zaman unsuru gündelik yaşamımızda, örneğin ticarette müşteriyi çabuk karar vermeye teşvik etmek şeklinde belirir.

Çerçeve oluşturma insanlar arasındaki etkileşimin belirleyici bir unsurudur. Çerçeveleme bilgi iletmenin ve işlemenin doğal bir parçasıdır. Soyut konularda anlam belirsizliğini azaltmak için taraflar arasında ortak olan bağlamlar kullanılır. Hava Trafik Kontrolünde pilot ve kontrolör arasındaki iletişimde 4444 standartının kullanılması bunun güzel bir örneğidir [9] .

REFERENCES:

*[1] Definition of Frame by **Merriam-Webster***

4a:an enclosing border

b:the matter or area enclosed in such a border: such as

:context,frame of reference

*[2] **Türk Dil Kurumu Sözlüğü***

***radde** Ar.*

a. *esk. Derece, kerte: "İşe polisi karıştırmadım. Son raddeye gelmedikçe de karıştırmak niyetinde değilim." -R. H. Karay.*

*[3] , [6] **Saral Ali Rıza**, "Dikkatin Doğası Üzerine - On The Nature Of Concentration"*

https://largesystems-atc.blogspot.com/2012/07/dikkatin-dogasi-uzerine-on-nature-of.html

[4] Saral Ali Rıza, "Odaklanmak Yoğunlaşmak Arasındaki Fark"

https://largesystems-atc.blogspot.com/2012/09/odaklanmak-yogunlasmak-arasndaki-fark.html

[5] Definition of Frame by ***Merriam-Webster***

a:the underlying constructional system or structure that gives shape or strength (as to a building)

[7] Saral Ali Rıza, "Duyguların Konsantrasyona Etkileri - II"

https://largesystems-atc.blogspot.com/2010/04/duygularn-konsantrasyona-etkileri-ii.html

[8] Fuchs Thomas, *"T*he Circularity of the Embodied Mind"

https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2020.01707/full

[9] ICAO "Doc 4444 Procedures for Air Navigation Services"

https://ops.group/blog/wp-content/uploads/2017/03/ICAO-Doc4444-Pans-Atm-16thEdition-2016-OPSGROUP.pdf

WEDNESDAY, MARCH 03, 2021

Duygu Yönetimi Üzerine

Duygu Yönetimi Üzerine

'Olumsuz Duygusal Olaylarda Duygusal Yönetimin Zamansal Dağılımı' adlı makaleden alıntılar *[1]*

Excerpts from The Temporal Deployment of Emotion Regulation Strategies during Negative Emotional Episodes [1]

Duyguyu yönetmek için yaklaşımlar çok sayıda farklı şekiller ile biçimlerde belirir, ve duygu yönetiminin öncelikli amacı bu çeşit çeşit yaklaşımları tutarlı gruplar içinde düzenlemektir. Bunu başarmayı amaçlayan kuramsal modellerden biri duygu yönetiminin niteliklerini tanımlayan Gross'un süreç modelidir (Gross, 1998b, 2015) *[2]*.

Strategies to regulate emotion come in many different shapes and forms, and a primary goal of emotion regulation theory has been organizing these diverse strategies into coherent groups. One of the primary theoretical models for accomplishing this task has been Gross' process model (Gross, 1998b, 2015) [2] , which posits that time is a defining feature of emotion regulation.

Süreç kalıbı, duygunun kendi oluşumunda parçası olduğu dört ardışıl adımı belirleyen duygu modeline dayanır.

a) duygusal bir durum ortaya çıkar;

(b) dikkat bu duruma yöneltilir;

(c) durumun bir değerlendirmesi oluşur; ve son olarak

(d) durumuma karşılık duygusal bir yanıt oluşturulut (Gross & Thompson, 2007) *[3]* .

The process model is based on the modal model of emotion, which specifies four sequential steps involved in emotion generation:

(a) an emotional situation arises;

(b) attention is directed toward the situation;

(c) an appraisal of the situation is formed; and finally

(d) an emotional response to the situation is generated (Gross & Thompson, 2007) [3] .

Süreç modeli duygu yönetimi yaklaşımlarının beş ailesini belirler, önde gelen etkilerini uyguladıkları duygu yönetimi sürecine ilişkin ardışıl adımlar temelinde bunları gruplayarak.

The process model specifies five families of emotion regulation strategies, grouped based on the sequential step of the emotion generation process at which they exert their primary impact.

Zamansal düzenlemede birinci ve ikinci aileler, duygusal durum üzerinde önde gelen etkileri olan durum seçimi ve durumu değiştirmedir.

In temporal order, the first and second families are situation selection and situation modification, which have their primary impact on the emotional situation.

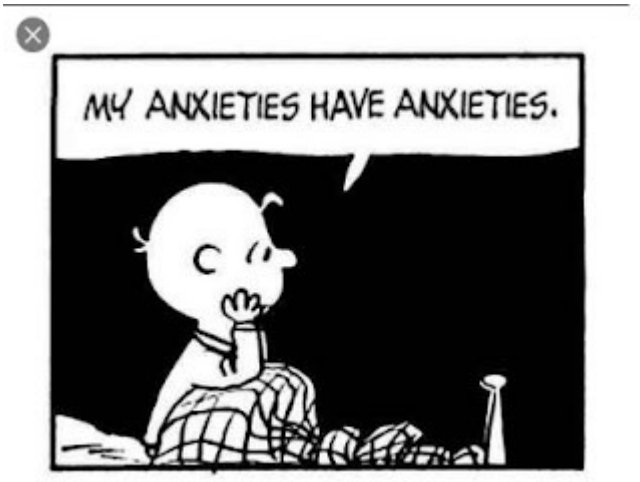

Üçüncü aile, etkisini dikkatsel süreçlere uygulayan ilgi dağıtma ve tadı kalmayıncaya kadar uzatma, dikkatsel mevzilenmedir.

The third family is attentional deployment, which includes strategies that exert their primary impact on attentional processes, such as distraction and rumination.

Dördüncü aile, önde gelen etkisini değerlendirme süreçlerine uygulayan yaklaşımlar içeren muhakemesel yeniden değerlendirme gibi, muhakemesel değişikliktir.

The fourth family is cognitive change, which includes strategies that exert their primary impact on appraisal processes, such as cognitive reappraisal.

Beşinci ve son aile, ifadesel bastırma gibi, önde gelen etkisini duygusal yanıta uygulayan yaklaşımlar içeren yanıt değiştirimidir (Gross, 1998b) *[2].*

The fifth and final family is response modulation, which includes strategies that exert their primary impact on the emotional response, such as expressive suppression (Gross, 1998b).

REFERENCES:

[1] Kalokerinos, Résibois, Verduyn, Kuppens, 'The Temporal Deployment of Emotion Regulation Strategies during Negative Emotional Episodes'

[2] Gross, J. J. (1998b). The emerging field of emotion regulation: An integrative review. Review of General Psychology, 2, 271-299.

[3] Gross, J. J., & Thompson, R. A. (2007). Emotion regulation: Conceptual foundations Handbook of emotion regulation (pp. 3-24). New York, NY, US: Guilford Press.

MONDAY, MARCH 01, 2021

On Emotion Regulation

On Emotion Regulation

Excerpts from The Temporal Deployment of Emotion Regulation Strategies during Negative Emotional Episodes *[1]*

Strategies to regulate emotion come in many different shapes and forms, and a primary goal of emotion regulation theory has been organizing these diverse strategies into coherent groups. One of the primary theoretical models for accomplishing this task has been Gross' process model (Gross, 1998b, 2015) *[2]* , which posits that time is a defining feature of emotion regulation.

The process model is based on the modal model of emotion, which specifies four sequential steps involved in emotion generation:
(a) an emotional situation arises;
(b) attention is directed toward the situation;
(c) an appraisal of the situation is formed; and finally
(d) an emotional response to the situation is generated (Gross & Thompson, 2007) *[3]* .

The process model specifies five families of emotion regulation strategies, grouped based on the sequential step of the emotion generation process at which they exert their primary impact.

In temporal order, the first and second families are situation selection and situation modification, which have their primary impact on the emotional situation.

The third family is attentional deployment, which includes strategies that exert their primary impact on attentional processes, such as distraction and rumination.

The fourth family is cognitive change, which includes strategies that exert their primary impact onappraisal processes, such as cognitive reappraisal.

The fifth and final family is response modulation, which includes strategies that exert their primary impact on the emotional response, such as expressive suppression (Gross, 1998b).

REFERENCES:

[1] Kalokerinos, Résibois, Verduyn, Kuppens, 'The Temporal Deployment of Emotion Regulation Strategies during Negative Emotional Episodes'

[2] Gross, J. J. (1998b). The emerging field of emotion regulation: An integrative review. Review of General Psychology, 2, 271-299.

[3] Gross, J. J., & Thompson, R. A. (2007). Emotion regulation: Conceptual foundations Handbook of emotion regulation (pp. 3-24). New York, NY, US: Guilford Press.

SUNDAY, FEBRUARY 21, 2021

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 4

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 4

A theoretical basis for emergency management - 4

Sistemin Bir Modeli Olmalı

There must be a model of the system

Buradaki model kelimesi askeri bağlamlarda "durumsal farkındalık" olarak adlandırılır. Durumsal farkındalık neyin gerçekleşmek üzere olduğunun bir fikri hakkında bir genel görüş sahibi olmayı içerir. Tıpkı bir süreç kontrol bağlamında uygun eylem dizisini seçmek için gereken bir modeli seçmeye ait bilgi gibi.

Brehmer (1994a) says that in military contexts, the term "situational awareness" is often used to denote what is here called a model. He says that situational awareness involves having an overview of the situation with some idea of what is about to happen. He says further that it is thus the kind of knowledge that is required to choose an appropriate course of action, just as the model is what is required to choose the appropriate course of action in, say, a process control context.

Kısa zaman ölçeğinde hareket eden karar vericiler modellerini ya da durumsal farkındalıklarını tecrübeden edinirler. Tecrübe tipik durumlara ve bu durumlarda olası eylemlere ilişkin kısa ve öz eylem planlarını oluşturmuştur. Öz bilgi karar vericinin esinsel olarak kullandığı şeydir.

Decision makers acting in short time scales according to Klein's model RPDM (as discussed above) have got their models or situational awareness mostly from experience. The experience has built up integrated and tacit models of typical situations and possible courses of action in these situations. This "tacit knowledge" is what the decision maker uses in an intuitive way.

Daha uzun zaman ölçeklerinde karar vericinin işi daha kısa zaman ölçeklerinde çalışan karar vericilerin eşgüdümünü sağlamaktır. Durumlar çoğunlukla çok karışıktır ve seyreklikle tecrübe ile tanımaya dayandırılabilecek tipik durumlardır. Karar vermek işi o işle ilgili zihinsel işten oluşur. Burada iş hem o andaki hem de öngörülen olası koşulların zihinsel temsillerinden oluşur.

The decision makers' work on longer time scales often means co-ordinating decision makers working on shorter time scales. The situations are often very complex and are seldom typical situations which can be a base for experience and recognition. The decision work has to consist of mental work part of that work. In this the work consists of forming mental representations of both present conditions and anticipated possible conditions.

Zihinsel Modelleme olark Acil Durum Yönetimi

Emergency management as cognitive modelling

Daha uzun zaman ölçeklerinde yönetimi karışıklık, dinamiklik ve kapalılık ile ilgili, kısa zaman ölçeklerinde ise yönetimi çok sayıda karar vericinin eşgüdümü ile ilgili olarak görmek mümkündür.

The conclusion of the reasoning above is that it is possible to see management concerning the coping with complexity, dynamics and opaqueness in longer time scales and concerning co-ordination of several decision makers working in shorter time scales as cognitive modelling.

...Yönetim işi karışıklık, dinamiklik ve kapalılık ile farklı somut ve pratik açılardan baş edebilmek için modeller yapmaktan oluşur. Bütün durumun kısa ve uzun dönemde ölçeğini belirlemek, farklı dönemlerdeki eylem planlarını, genel bir amaç ve ona ulaşmak için farklı hedefleri, farklı kuruluşların imkanlarını, farklı kurtarma kuruluşlarının eşgüdümünü vb. belirlemek ile ilgilidir.

The management work consists of forming models for coping with complexity, dynamics and opaqueness in different concrete and practical aspects. It concerns for example the sizing up of the whole situation in the short and long term, an over-all aim and different goals in order to reach the over-all aim, courses of action in different periods of time, different organisations' resources, co-ordination of different rescue organisations, etc.

References:

[1] Brehmer, B. (1987). System Design and the Psychology of Complex Systems. From: Empirical Foundations of Information and Software Science III. Edited by Jens Rasmussen and Pranas Zunde. Plenum Publishing Corporation.

[2] Brehmer, B. (1994a). Dynamic Decision Making: a Paradigm for the Study of Problems of Command and Control? Manuscript to a report. FOA.

[3] Brehmer, B. (1994b). Distributed Decision Making in Dynamic Environments. Manuscript to a report. FOA.

Klein, G. Calderwood, R. Clinton-Cirocco, A. (1986). Rapid Decision Making on the Fire Ground. Proceedings of the human factors society - 30th annual meeting - 1986.
[4] Klein, G. A. (1993). A Recognition-Primed Decision (RPD) Model of Rapid Decision Making. In Klein, Orasanu, Calderwood, Zsambok 1993: Decision Making in Action. Models and Methods. Ablex Publishing Corporation. Norwood. New Jersey.
[5] Klein, GA. Orasanu, J. Calderwood, R. Zsambok, CE. (1993). Decision Making in Action: Models and Methods. Ablex Publishing Corporation. Norwood. New Jersey. Larsson, L. Nohrstedt, SA. (1994). "Det ser verkligen illa ut..." Kommunikationsproblemi samband med Estoniakatastrofen. Styrelsen för psykologiskt försvar. Stockholm (in Swedish).

THURSDAY, FEBRUARY 11, 2021

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 3

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 3

A theoretical basis for emergency management - 3

Sistemin durumunu belirleyebilmek zorunludur

It must be possible to ascertain the state of the system

Kısa zaman ölçeklerinde çalışmak karar vericinin az çok görebildiği alanında doğrudan geri bildirim aldığı anlamına gelir.
Working in short time scales mostly means that the decision maker gets direct feedback from his or her more or less directly visible acting area.
Daha uzun zaman ölçeklerinde çalışmak durumun değerlendirilmesinde bir çok sıkıntı anlamına gelir.Bilgi kaynakları alanı geniş erişimilidir. Bilgi toplama ve bütünleştirme bir model ile yönetilmelidir. Bunda bilgi gecikmeleri dikkate alınması gereken çok önemli bir koşuldur.
Working in longer time scales means a lot of problems in evaluating the situation. The space of sources of information is of a wide range. The collecting and integration of information has to be governed by some model. In this the delays of information are a very important condition to notice.

Sistemin durumunu etkileyebilmek zorunludur

It must be possible to affect the state of the system

Sistem durumunu etkilemek imkanı farklı zaman ölçekleri arasındaki ve onların içlerindeki devinimlerin bir fonksiyonu olarak görülebilir. Bu, eşgüdümün çözümüne giden yoldur.
The possibility of affecting the state of the system can be seen as a function of the coping of that dynamics which appear within and between different levels of management working in different time scales. This is the way to the solution of the coordination.
Bir organizasyonda eşgüdümlü eylem en az üç farklı yoldan gelebilir.

Brehmer (1994b) discusses co-ordinated actions in an organisation with distributed decision making. He says that co-ordinated action in an organisation can come about in at least three different ways.

İlk olasılık emirlerdir, yani her karar vericiye eylemini nerede gerçekleştireceği söylenir.

The first possibility is commands, i.e., each decision maker is told when and where he or she is to carry out his or her action.

İkinci olasılık bir plan aracılığı ile eşgüdümdür. Kişilerin eylemleri önceden tanımlanmıştır ve birimler bu eylemleri hiç bir haberleşmeye gereksinmeden yapar.

The second possibility is co-ordination by means of a plan. The actions of the individuals are prescribed and the units carry out these actions without any need for communication.

Üçüncü olasılık eşgüdümün tek tek karar vericilerin kararlarının sonucu olarak gelmesidir. Emir veren bir lider yoktur fakat her bir karar verici görevini nerede ve ne zaman icra edeceğine karar verir. Bir kazada ilk yetişen grubun kumandanı bir çok karar verir.

The third possibility is that the co-ordination comes about as a consequence of decisions made by the individual decision makers. There is no leader who issues commands but the individual decision makers themselves decide where and when to perform their tasks. In an accident the commander of the first arrived units makes a lot of decisions.

FRIDAY, FEBRUARY 05, 2021

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 2

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 2

A theoretical basis for emergency management - 2

Bir Hedef Var Olmalı

There must be a goal

Kısa bir zaman ölçeğinde çalışmak çoğunlukla ağır zaman baskısı altında olmak anlamına gelir. Farklı hedefleri tartmak için zaman yoktur. ... Karar verici, durumu tanıma ve uygun bir şekilde sınıflandırmaya bağımlıdır. Durumu tanıdığında durumun hangi yoldan baş edileceğini bilir.

To work in a short time scale mostly means to work under hard time pressure. There is no time to evaluate different goals. ... The decision maker is dependent on recognition and classifying the situation in an appropriate way. When he or she recognises the situation he or she knows the way in which such situations usually are coped with.

İki zihinsel süreç öne çıkar. İlki durumun değerlendirilmesi. Bu, tanıma temelinde yapılır. Bundan sonra eylem planının zihinsel canlandırması yer alır. Eğer bu, iyi gözükürse karar verici harekete geçer. Hareketin dikkatli bir tahlili yapılmaz. Eğer eylem planı iyi gözükmezse bir başka olası eylem planı seçilir. Bu şekilde karar verici geçerli tahmin edilecek bir alternatif buluncaya kadar sıradan sıradan hareket eder. Bu muhakemesel faaliyetin dayanağı daha önceki tecrübeler ve tanınmadır.

Klein brings out two mental processes. The first is an evaluation of the situation. This is done based on recognition. After that there is a mental simulation of a course of action. If this seems to be good the decision maker acts. He or.she makes no careful analyses of several alternatives of action. If the course of action does not seem to be good another possible course of action is chosen. In this way the decision maker act sequentially till he or she finds an alternative which is estimated as functional. The basis for this cognitive activity is earlier experiences and recognition.

Bu tür karar verme hızlı ve sezgiseldir. Karar verici genellikle, durumla ve aktörlerle doğrudan temashalindedir. Neredeyse anında geri bildirim sahibi olacaktır.

This kind of decision making is rather rapid and intuitive. The decision maker is usually in direct contact with the situation and the actors. He or she will have almost direct feedback.

Daha uzun zaman ölçeklerindeki karar işlerinde hedefler ve stratejiler oluşturmak için daha fazla zihinsel çalışmaya ihtiyaç vardır. Büyüklük belirleme daha dikkatli olmalı. Karar verici varsayımsal temsilleri öngörmek ve onlarla çalışmalıdır. Zihinsel modellerin bilgi akışındaki gecikmeleri dikkate almalıdır.

In decision work in longer time scales there is a need of more mental work in forming goals and strategies. The size up has to be more careful. The decision maker has to anticipate and work with hypothetical mental representations. He or she also must compensate delays in the flow of information with mental models.

Bu muhakemesel modelleme işinde karar verici karar vericilerin hepsinin zihinsel durumlarını da koordine etmelidir. Farklu zaman ölçeklerinde çalışan diğer karar vericilerin modellerinin hepsini koordine eden, içeren ve destekleyen bir model oluşturmalıdır.

In this cognitive modelling work the decision maker also has to co-ordinate the mental situations of other decision makers. He or she has to form a model, which co-ordinates, includes and gives support to all models of the other decision makers working in different and shorter time scales.

References:

[1] Brehmer, B. (1987). System Design and the Psychology of Complex Systems. From: Empirical Foundations of Information and Software Science III. Edited by Jens Rasmussen and Pranas Zunde. Plenum Publishing Corporation.

[2] Brehmer, B. (1994a). Dynamic Decision Making: a Paradigm for the Study of Problems of Command and Control? Manuscript to a report. FOA.

[3] Brehmer, B. (1994b). Distributed Decision Making in Dynamic Environments. Manuscript to a report. FOA. Klein, G. Calderwood, R. Clinton-Cirocco, A. (1986). Rapid Decision Making on the Fire Ground. Proceedings of the human factors society - 30th annual meeting - 1986.

[4] Klein, G. A. (1993). A Recognition-Primed Decision (RPD) Model of Rapid Decision Making. In Klein, Orasanu, Calderwood, Zsambok 1993: Decision Making in Action. Models and Methods. Ablex Publishing Corporation. Norwood. New Jersey.

[5] Klein, GA. Orasanu, J. Calderwood, R. Zsambok, CE. (1993). Decision Making in Action: Models and Methods. Ablex Publishing Corporation. Norwood. New Jersey. Larsson, L. Nohrstedt, SA. (1994). "Det ser verkligen illa ut..." Kommunikationsproblemi samband med Estoniakatastrofen. Styrelsen för psykologiskt försvar. Stockholm (in Swedish).

MONDAY, FEBRUARY 01, 2021

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 1

Acil Durum Yönetimi için Teorik bir Zemin - 1

A theoretical basis for emergency management - 1

Acil durum yönetimi öncelikle bir dizi karar verme süreci olarak görülebilir. Muhakemenin hedefi duruma hakim olmaktır[1]. Acil durum yönetiminin hedefi içinde bulunan duruma olabildiğince hakim olmaktır.

Emergency management can primarily be seen as a number of decision making processes. In his The goal of decision making is to achieve control[1]. The goal of emergency management is to achieve as good a control of the situation as possible.

Kontrol sağlamanın dört genel koşulu vardır:

1- Bir hedef/amaç olmalıdır.
2- Sistemin durumunu belirlemek mümkün olmalıdır.
3- Sistemin durumunu etkilemek mümkün olmalıdır.
4- Sistemin bir modeli olmalıdır.

Brehmer[1] points to four general conditions for control.

1- *There must be a goal (the goal condition).*
2- *It must be possible to ascertain the state of the system (the observability condition).*
3- *It must be possible to affect the state of the system (the action condition).*
4- *There must be a model of the system (the model condition).*

Koordine edilmiş süreçler kontrol sağlamak için gerekli bu dört temel koşula bağlı olarak incelecektir. Koordine edilmiş süreçleri tartışırken muhakeme işinin zaman ölçeği önemli bir koşul olarak görülür. Kısa bir zaman ölçeği uzun bir zaman ölçeğinden farklı koşullar ve gereksinimler verir. Kısa bir zaman ölçeğinde çalışmanın tipik bir özelliği ölçme ve geri bildirim arasındaki kısa süredir.

The co-ordinated processes discussed in relation to the four basic conditions to achieve controlThe time scale of the decision work is seen as an important condition in discussing the co-ordinated decision processes. Working in a short time scale gives different conditions and demands from working in a long time scale. Typical for working in a short time scale is the short time between the made measure and the feedback. Typical for working in a long time scale is the long time between the made measure and the feedback.

References:

[1] Brehmer, B. (1987). System Design and the Psychology of Complex Systems. From: Empirical Foundations of Information and Software Science III. Edited by Jens Rasmussen and Pranas Zunde. Plenum Publishing Corporation.

SUNDAY, JANUARY 24, 2021

management coping problem in emergency situations - II *[1]*

Foreseen and unforeseen emergencies

A usual intention is to be as prepared as possible. Planning and training are aimed to prepare for a wide range of emergencies. Experience shows two things.

The first is that people have difficulties in anticipating the worst cases. It seems as if people for different reasons often are not capable of imagining drastic and bad situations. Therefore planning and training often are too limited.

The other is that emergencies do not develop exactly as the emergency planning presupposes.

The conclusion is that the capacity to shape the management in the specific situation determined by the specific emergency is very important. Three main domains can be seen as basic conditions in shaping the management of the specific situation.

The first is the planning and the preparedness. This domain can be more or less developed. Well done and up-to-date planning and preparedness are a good condition to start from. In this there is training too.

The second is knowledge of the emergency as a more or less dynamic or static situation, of the management as a process and of the resources.

The third is the emergency and its specific characteristics.

The central core of the management coping problem

The central core of the reasoning is that the solution to the management problems in a specific emergency depends on

1) the quality of the planning and the preparedness,
2)the state of the knowledge and understanding of different emergency types and of the processes of emergency management, and
3) the type, extent, dynamics and complexity of the specific emergency.

The coping problem is to make an optimal solution based on these three conditions.

The basic idea is that planning can be performed separately from and before the course of events for which the planning is intended. The sequence
is *planning*, *implementing* and *following up*.

When an emergency occurs and emergency management has to start there is another basic condition for the planning. The dynamic of the real world and the interaction with this has already started when the management and its planning processes start. The idea of the management process is the sequence of *sizing up*, *countering* and *following up*.

Emergency management consists of partly the pre-emergency planning and preparation processes (based on the assumptions of the sequence of *planning, implementing* and *following up*), and partly of the ad hoc coping processes as an answer to the occurred emergency (based on the assumptions of the sequence of *sizing up*, *countering* and *following up*).

...

REFERENCES:

[1] Lars Fredholm, Emergency management as co-ordinated cognitive modelling on different time-scales Department of Fire Safety Engineering, Lund University, Sweden, Report 3111, Lund 1999

FRIDAY, JANUARY 15, 2021

yönetimin acil durumların üstesinden gelebilmesi problemi - I *[1]*

Arka zemin, sorun ve hedef

Background, problem and aim

Başlangıç aşamasının altından kalkabilmek yönetim hakimiyeti kurmak için hayati bir koşuldur ve ileride yönetimin acil durum ya da felaketi nasıl ele alcağını belirler.

Coping with the initial phase seems to be a critical condition in establishing management and how the management continues to deal with the emergency or the disaster.

Bu problemin ana nedeni; acil durum ya da felaketin dinamikleri ile ilgili olarak gerekli öngörü, bütünsel başa çıkma, ve uzun dönemli yönetimin çok geç olarak oluşturulmasıdır.

The main reason for the problem is that necessary anticipation, totality coping and longterm management are established too late in relation to the dynamics of the emergency or disaster. Connected to this there are two specific problems.

Büyük, hiç görülmemiş acil durum veya felaket gelişmelerini öngörmek zordur ve yönetim adımları çok geç oluşturulur.

The first is that it seems difficult to anticipate drastic, unforeseen developments of an emergency or disaster and that the management steps are established too late.

Karar vericiler kısa dönemdeki görülebilir olayların içinde kaybolur ve dakikalık kararlar verirler.

The second is that decision makers seem to be absorbed with visible problems in a short term and carry out decision making minute by minute....

Farklı çeşit acil durumlarla başa çıkma

Coping with different kinds of emergencies

Acil durumların dinamikleri üç gruba ayrılabilir.

The dynamics of emergencies can be divided into three main categories(Fredholm 1991).

Dinamik durumlar çok hızlı değişiklikler ve çoğunlukla genişleyen gelişmelerle belirir. Yangın tipik bir dinamik durumdur.

Dynamic states *are characterised by rapid changes and mostly by expanding developments. A fire is a typical dynamic state.*

Kararsız durgun durumlar başa çıkma süreci başladığı zamanki sakinlik içindeki durumlarla belirlenir.
Aceleci bir hareket değişken ve gelişen bir süreci başlatabilir. Sakinlik kararsız bir denge durumudur. Bir heyelandan sonraki operasyon böyle bir durumdur.
Unstable static states *are characterised by situations in stillness when the coping process starts. A rash move can start a changing and developing process. The stillness is a kind of an unstable equilibrium. An operation after a landslide is such a situation.*
Genellikle, dinamik aşama acil durum yönetimi başlamadan önce oluşur.
The dynamic phase has usually already occurred when the emergency management starts.

Kararlı durgun durumlar baş etme başladıktan sonraki sakinlik durumu ile belirlenir. Yine de kararlı bir denge durumu vardır.
Stable static states *are also characterised by situations in stillness when the coping process starts. There is however a stable equilibrium.*
Farklı karar verme ihtiyaçları
Different decision making demands
Bu üç ana acil durum sınıfları farklı karar verme ihtiyaçları doğurur.
These three main categories of emergencies involve different decision making demands.
Dinamik aşamalar en çok stres yapıcı durumları oluşturur. Karar verme güçlü zaman baskısı altındadır. Sıkklıkla öne çıkan bir taktik hedef genişleyen gelişmeyi durdurmaktır. Hayatları kurtarmak çok çabukça yapılmalıdır.
The dynamic states comprise the most stressful situations. The decision making is under strong time pressure. An important tactical aim is often to stop the expanding development. Saving lives has to be done rapidly.
Kararsız durgun aşamalar tedbir ve hareket etmeden önce uzun bir zaman planlama gerektirir. Sorunları ve alınacak tedbirleri tartışmak için zaman yoktur. Ana taktik hedef durumu kararsızlıktan kararlı hale getirmektir. Sıklıkla bunun itina ile yapılması gerekir.
The unstable static states demand caution and possibly careful planning during a long time before acting. There is more time to discuss and analyse the problems and the measures. A main tactical aim is to bring the situation from being unstable to being stable. This often has to be done with care.
Kararlı durgun durumlar pek acil bir durum yönetimi değildir. Sorunlar yaraların sarılması ile ilgilidir
The stable static states are hardly an emergency management problem. The problems concern recovering.
...
REFERENCES:
[1] Lars Fredholm, Emergency management as co-ordinated cognitive modelling on different time-scales Department of Fire Safety Engineering, Lund University, Sweden, Report 3111, Lund 1999

THURSDAY, JANUARY 07, 2021

management coping problem in emergency situations

management coping problem in emergency situations *[1]*

Background, problem and aim

Coping with the initial phase seems to be a critical condition in establishing management and how the management continues to deal with the emergency or the disaster.
The main reason for the problem is that necessary anticipation, totality coping and longterm management are established too late in relation to the dynamics of the emergency or disaster. Connected to this there are two specific problems.
The first is that it seems difficult to anticipate drastic, unforeseen developments of an emergency or disaster and that the management steps are established too late.
The second is that decision makers seem to be absorbed with visible problems in a short term and carry out decision making minute by minute.

Coping with different kinds of emergencies

The dynamics of emergencies can be divided into three main categories(Fredholm 1991).
Dynamic states are characterised by rapid changes and mostly by expanding developments. A fire is a typical dynamic state.
Unstable static states are characterised by situations in stillness when the coping process starts. A rash move can start a changing and developing process. The stillness is a kind of an unstable equilibrium. An operation after a landslide is such a situation.
The dynamic phase has usually already occurred when the emergency management starts.
Stable static states are also characterised by situations in stillness when the coping process starts. There is however a stable equilibrium.

Different decision making demands

These three main categories of emergencies involve different decision making demands.
The dynamic states comprise the most stressful situations. The decision making is under strong time pressure. An important tactical aim is often to stop the expanding development. Saving lives has to be done rapidly.
The unstable static states demand caution and possibly careful planning during a long time before acting. There is more time to discuss and analyse the problems and the measures. A main tactical aim is to bring the situation from being unstable to being stable. This often has to be done with care.
The stable static states are hardly an emergency management problem. The problems concern recovering.

REFERENCES:

[1] Lars Fredholm, Emergency management as co-ordinated cognitive modelling on different time-scales Department of Fire Safety Engineering, Lund University, Sweden, Report 3111, Lund 1999

WEDNESDAY, DECEMBER 30, 2020

Acil Durum Yönetimi

Farklı zaman dilimlerinde eşgüdümlü muhakemesel modelleme olarak Acil Durum Yönetimi

Emergency management

as co-ordinated cognitive modelling on different time-scales

Lars Fredholm

Lund Üniversitesi, İsveç
Yangın Güvenliği Bölümü
Department of Fire Safety Engineering
Lund University, Sweden
Report 3111, Lund 1999

Özet

Summary

Bu rapor İsveç Kurtarma Hizmetleri Ajansı ve Sivil Acil Durum Hazırlık Milli Komitesi için yapılmış projelerin bir sonucudur.
This report is a result of the work in projects for The Swedish Rescue Services Agency and for The National Board of Civil Emergency Preparedness.

Çözülmesi hedeflenen sorun yangınla mücadele ve kurtarma operasyonlarında hızlı ve etkin yönetim oluşturulmasındaki güçlükler şeklinde tanımlandı.
The problem is defined as difficulties in establishing rapid and effective management in major fire-fighting and rescue operations.

Analizler acil durum yönetiminin muhakemesel modelleme olarak görülebileceği görüşü ile sonuçlandı.
The analyses result in a view that emergency management can be seen as cognitive modelling.

Büyük operasyonlar için yönetim işi farklı zaman dilimlerinde muhakemesel modelleme ve bu tür modellerin koordinasyonundan oluşur.
The management work of major operations consists of cognitive modelling on different time scales and co-ordinating such models.

Bir zaman dilimindeki iş daha yüksek bir zaman diliminde muhakemesel bir modelleme ile koordine edilir.
The work in one time scale is co-ordinated by cognitive modelling in a higher time scale.

Acil durum yönetiminin hedefi duruma hakim olmaktır.
The aim of emergency management is to achieve control.

Etkin yönetim için temel bir koşul, muhakemesel modellemenin ilişki içinde olunan her bir zaman diliminin çalışmasında işlevsel olmasıdır.
A basic condition for effective management is that cognitive modelling functions in the work of each engaged time scale.

Kötü tecrübelere dayanarak genel ve uzun dönemli yönetim, öngörü oluşturmak için bir hipotez formule edildi.
A hypothesis is formulated based on bad experiences to establish anticipation, total and long-term management:

Hızlı ve etkin yönetim oluşturmada güçlükler olduğu zaman bir ana neden: bir zaman diliminde daha yüksek bir zaman dilimi içindeki zihinsel modeller ile koordinasyona ihtiyaç varsa; bu daha yüksek zaman dilimindeki zihinsel model daha kısa zaman dilimindeki ihtiyaçtan dolayı gecikir.
When there are difficulties in establishing rapid and effective management one main reason is that when there on one time scale is a need for co-ordination using mental models in a higher time scale, the cognitive modelling on this higher time scale is delayed in relation to the need on the shorter time scale.

P.S. Açıklaması (ARS): Acil olarak yapılması gereken işler daha üst seviyede müdahele gerektirdiğinde bu gereklilik kısa dönem işin acilliği nedeni ile daha üst seviyede müdahelenin gelmesini geciktirir.
P.S. Explanation(ARS): The emergency that requires higher level interpretation causes the higher level intervention to delay as it makes the higher level busy with the immediate needs.

WEDNESDAY, DECEMBER 23, 2020

Emergency management

Emergency management
as co-ordinated cognitive modelling
on different time-scales
Lars Fredholm
Department of Fire Safety Engineering
Lund University, Sweden
Report 3111, Lund 1999

Summary

This report is a result of the work in projects for The Swedish Rescue Services Agency and for The National Board of Civil Emergency Preparedness. The problem is defined as difficulties in establishing rapid and effective management in major fire-fighting and rescue operations. The analyses result in a view that emergency management can be seen as cognitive modelling. The management work of major operations consists of cognitive modelling on different time scales and co-ordinating such models. The work in one time scale is co-ordinated by cognitive modelling in a higher time scale.
The aim of emergency management is to achieve control. A basic condition for effective management is that cognitive modelling functions in the work of each engaged time scale.
A hypothesis is formulated based on bad experiences to establish anticipation, total and long-term management:

When there are difficulties in establishing rapid and effective management one main reason is that when there on one time scale is a need for co-ordination using mental models in a higher time scale, the cognitive modelling on this higher time scale is delayed in relation to the need on the shorter time scale.

SUNDAY, DECEMBER 13, 2020

Defining Behavioral Traps

Defining Behavioral Traps

Similar to the hazardous attitudes are behavioral traps as described in the FAA's (2009) Risk Management Handbook. Behavioral traps are operational pitfalls aviators may encounter as a result of poor decision making.

Overview of Behavioral Traps

Similar to the hazardous attitudes are behavioral traps as described in the FAA's (2009) Risk Management Handbook. Behavioral traps are operational pitfalls aviators may encounter as a result of poor decision making.

Overview of Behavioral Traps

Behavioral Trap	Definition
Peer Pressure	Poor decision-making may be based upon an emotional response to peers, rather than evaluating a situation objectively.
Mind Set	A pilot displays Mind Set through an inability to recognize and cope with changes in a given situation.
Get-There-Itis	This disposition impairs pilot judgment through a fixation on the original goal or destination, combined with a disregard for any alternative course of action.
Duck-Under Syndrome	A pilot may be tempted to make it into an airport by descending below minimums during an approach. A pilot may believe that there is a built-in margin of error in every approach procedure, or a pilot may not want to admit that the landing cannot be completed and a missed approach must be initiated.
Scud Running	This occurs when a pilot tries to maintain visual contact with the terrain at low altitudes while instrument conditions exist. Continuing Visual Spatial disorientation or collision with ground/obstacles may occur.
Flight Rules (VFR)	when a pilot continues VFR into instrument conditions. This can be

into Instrument Conditions	even more dangerous if the pilot is not instrument rated or current.
Getting Behind the Aircraft	This pitfall can be caused by allowing events or the situation to Aircraft control pilot actions. A constant state of surprise at what happens next may be exhibited when the pilot is getting behind the aircraft.
Loss of Positional / Situational Awareness	In extreme cases, when a pilot gets behind the aircraft, a loss of Situational positional or situational awareness may result. The pilot may not Awareness know the aircraft's geographical location or may be unable to recognize deteriorating circumstances.
Operating Without Adequate Fuel Reserves	Ignoring minimum fuel reserve requirements is generally the result of overconfidence, lack of flight planning, or disregarding applicable regulations.
Adequate Fuel Reserves	
Descent Below the Minimum En Route Altitude	The Duck-Under Syndrome, as mentioned above, can also occur during the en route portion of an Instrument Flight
Minimum En Route Altitude	
Rules (IFR)	
	flight.
Flying Outside the Envelope	The assumed high-performance capability of a particular aircraft

Envelope the demands imposed	may cause a mistaken belief that it can meet by a pilot's overestimated flying skills.
Neglect of Flight Planning, Preflight flying skills, Inspections, and published checklists.	A pilot may rely on short- and long-term memory, regular and familiar routes instead of established procedures and This can be particularly true of experienced pilots.

Note. As defined by the FAA (2008, p. 9-12)

REFERENCES:

[1] FAA. (2008). Aviation instructor's handbook. Washington, D.C.: Government Printing Office.

[2] ***Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"*** *(2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193*

Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

SUNDAY, DECEMBER 13, 2020

Büyük Sistemler Çalışanlarının Davranışsal Hata Eğilimleri

Büyük Sistemler Çalışanlarının Davranışsal Hata Eğilimlerine Yakından Bakış

FAA'in Risk Yönetimi kitabı tehlikeli tavırların yanında davranışsal hata eğilimlerini de belirtir. Davranışsal tuzaklar büyük sistem çalışanlarının zayıf karar vermeleri yüzünden karşılaştıkları işletimsel sorunlardır.

Davranışsal tuzak	Tanım
Meslektaş baskısı	Bir durumu nesnel değerlendirmek yerine meslektaşlarının olası baskısına duygusal bir yanıt olarak ortaya çıkabilir.
Sabit fikir	Belirli bir durumda değişiklikleri fark etme ve onlarla başa çıkmada yetersizlik.
Gözü hedeften başka şey görmeme	Bu eğilim başta hedeflenen sonuç dışında hiç bir şey görmeme/dikkate almama şeklinde ortaya çıkar.
Sistem sınırlarını zorlama	Sistemin resmi sınırları dışında ek bir hata payı olduğunu düşünüp sistemi sınırları dışında çalıştırma
Algılarına sistemden çok güvenme	Sistemin nesnel özelliklerinin dikkate alınması gerektiği halde kendi algı/hisleri ile hareket etme
Öznel – Nesnel hatalar hatalar	Kişisel değerlendirmelerden sistemin nesnel değerlendirmelerine geçişte geçişlerde
Sistemin arkasına düşme	olayların ve sistem durumunun çalışanları yönlendirdiği durumlar. Sürekli bir sürpriz durumu
Durum farkındalığını kaybetme	Sistemin ortamın ve kullanıcıların içinde bulunduğu durumun farkında olmamak
Yeterli ham madde olmadan sistemi çalıştırma	Sistemin doğru çalışması için gerekli ham madde ya da personel olmadan sistemi çalışmaya başlatmak
Kuralların dışında çalışmak	Sistemin çalışması için belirlenmiş olan evrensel kuralların dışına çıkmak
Yanlış emniyet duygusu	Sistemin mükemmelliği ya da uzun süredir hata yapmaması sanki hiç kaza olmayacak şeklinde yanlış bir emniyet duygusu doğurur.

Planlama, deneme Kontroller ve kontrol Listelerini yapmama/kullanmama.	Uygulanması gereken süreçlerin gereklerini yerine getirmeme, alaylı usulü çalışmak

REFERENCES:

[1] FAA. (2008). Aviation instructor's handbook. Washington, D.C.: Government Printing Office.

[2] ***Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"*** *(2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193*

Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

SATURDAY, DECEMBER 05, 2020

Daha Başka Bazı Tehlikeli Tavırlar

Daha Başka Bazı Tehlikeli Tavırlar *[4]*

https://www.tripsavvy.com/saving-face-and-losing-face-1458303

Veilette(2006) *[1]* kişiliğin tehlikeli durumlara girmede önemli bir rol oynadığını ileri sürmüştür. Kaza yapmaya eğilimli bir pilotun şu beş tehlikeli tavıra sahip olduğu gözlenmiştir *[2]:*

1- Kurallardan hoşlanmamak
2- Kayıtlardaki kazalar ile pilotun otomobil sürme ehliyetini emniyet ihlalleri
3- Heyacan ve macera arayıcı karakter

4- Tepkisel olmak, bilgi toplamada ve yapılan işlerde seçilen çabuklukta metodlu ve disipilinli olmamak
5- Yardımcı pilot, uçuş asistanları, uçuş hizmet istasyonu çalışanları, uçuş eğitmenleri ve hava trafik kontrolörleri gibi harici kaynaklardan faydalanmayı dikkate almamak.

Yukarıdaki her eğilim tehlikeli tavırlarrın beş maddesi ile şu veya bu şekilde uyumludur.

1- Maço,
2- otorite düşmanlığı,
3- tepkisellik,
4- teslimiyet
5- erişilmezlik-incinmezlik (FAA, 2009) .

Murray(1999) *[3]* altıncı tehlikeli tavırın 'Saygınlığını kaybetme korkusu' olabileceğini belirtmiştir. Bu durum, kişinin aldığı tutum hakkında başkalarının ne düşündüğü hakkında kaygıya kapılmasıdır. Ya da kısaca başkalarının o kişi hakkında ne düşündüğüdür. Kişi bir kendi imajına sahipse aşağıdaki yöntemlerle bu imajı korumaya çalışır:

1- Sosyal ilişkilerden kaçınma ve yalnızlığın güvenli ortamını arama
2- Aptalca gözükmemek için ciddi kazanımlardan vazgeçme
3- Alay konusu olmamak ve bastırılmamak için korkuları, tereddütleri saklama
4- Aşırı durumlarda yüz kızartabilecek bütün durumlardan kaçınma hatta intihar etme

Saygınlığını kaybetme korkusu insan davranışında olumsuz etkileme imkanına sahip bir olgudur. Örneğin karışık bir Hava Trafik Kontrolü(ATC) mesajı alan bir pilot yetersiz olarak yargılanmaktansa sessiz kalmayı tercih edebilir.

Grup düzeyinde havacılık ekipleri güçlü birer topluluk olarak görülür ve kararsızlık ya da şüphe gösteren herhangi bir insanın kendisi utanır ve başkalarınca alay konusu olur.

REFERENCES:

[1] Veillette, P. R. (2006). Watching and waning. Business and commercial aviation, 98(2), 60-63.

[2] FAA. (2009). Risk management handbook. Washington, D.C.: Government Printing Office.

[3] Murray, S. R. (1999). FACE: Fear of loss of face and the five hazardous attitudes concept. The International Journal of Aviation Psychology, 9(4), 403-411

[4] ***Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"*** *(2016).*

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

SATURDAY, DECEMBER 05, 2020

Some Other Hazardous Attitudes

Some Other Hazardous Attitudes *[1]*

https://www.tripsavvy.com/saving-face-and-losing-face-1458303

Personality can play a large part in the manner in which hazards are appraised. Veillette (2006) debated the possibility of an accident-prone pilot and found that pilots fitting into this category exhibited five traits closely linked to the original five hazardous attitudes. These were:

(1) disdain toward rules, (2) high correlation between accidents in their flying records and safety violations in their driving records, (3) frequently falling into the personality category of *thrill and adventure seeking*, (4) impulsive rather than methodical and disciplined in information gathering and in the speed and actions taken, and (5) disregard for or underutilization of outside sources of information, including copilots, flight attendants, flight service station personnel, flight instructors, and air traffic controllers. (FAA, 2009, p. 2-4)

Each of the previously mentioned traits somewhat correspond to the five hazardous attitudes: (1) Anti-authority, (2) Macho, (3) Invulnerability, (4) Impulsivity, and (5) Resignation.

The Possibility of a Sixth Hazardous Attitude

Murray (1999) suggested a sixth hazardous attitude called *Fear of Loss of Face*. According to Goffman (1955), face is the "positive social value a person effectively claims for himself by the line others assume he has taken during a particular contact" (p. 213). In other words, it is the interpretation a person has about how others view him or her. When a person assumes a self-image, expressed as face, he or she will attempt to maintain that face or image using the following strategies (p. 404):

• Avoiding the initiation of social contacts and seeking the safety of solitude (Goffman, 1955, 1967).
• Sacrificing tangible rewards to avoid looking foolish (Brown & Garland, 1971).
• The concealing of anxieties, to avoid being ridiculed or censured (Brown, 1970).
• In extreme cases, retreating permanently from potential face-losing situations and even committing suicide (Bond & Hwang, 1986).

Fear of Loss of Face has been recognized to have potential negative effects on human behavior (Murray, 1999). When a person is embarrassed or looks foolish they have experienced a Loss of Face. Murray argues that, at the individual level, Fear of Loss of Face is exemplified when a pilot receives a perplexing ATC instruction and prefers to remain silent to avoid being judged as incompetent. At the group level, aviation crews are looked at as good communities, and any person who casts uncertainties or has doubts may be shamed or ridiculed.

***[1]* Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"** (2016).

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

WEDNESDAY, NOVEMBER 25, 2020

Büyük Sistemler Çalışanlarının Tehlikeli Tavırlarına Yakından Bakış

Büyük Sistemler Çalışanlarının Tehlikeli Tavırlarına Yakından Bakış *[1]*

Jensen ve Benel'in 1970'lerde yaptıkları çalışmaların doğrudan sonucu olarak 1980'lerde Embry-Riddle Havacılık Üniversitesinde başlayan 'havacılıkta tehlikeli tavırlar' çalışmaları yalnız havacılık değil bütün sistemler için bilgi vericidir. Hatta, örneğin

"that a need for a pilot to maintain a self-image can impair pilot judgment"
"bir pilotun kendi imajını koruma ihtiyacı pilotun karar vermesine zarar verebilir"

ifadesi aslında her meslekten insan için geçerlidir. Aşağıda tehlikeli tavırların genel bir incelenmesini bulacaksınız.

Tavır	Özellikler :
Otorite karşıtlığı	Kuralları uygulamaktan ya da bir başka kişinin yapılacakları söylemesinden hoşlanmamak. Bu kişiler için kurallar ve süreçler bir zaman ve enerji kaybıdır.
Tepkisellik	Bu tavır hemen bir şeyler yapmak ne olursa olsun herhangi birşey yapmak ihtiyacını duyan kişilerde görülür. Bir an durup düşünmez ve olasılıkları değerlendirmezler. Akıllarına ilk gelen şeyi yaparlar.
Maço	Sürekli tehlikeleri göze alan, kendine aşırı güvenen ve kendilerinin diğer herkesten iyi olduğunu kanıtlamak isteyen kişiler. Kendilerince en iyi olduklarına inanırlar.
İncinmezlik	Maçolar gibi bunlarda sürekli riskler alırlar fakat neden farklıdır. Kazaların hep başka kişilerin başına geldiğine inanırlar. Kendilerine toz kondurmazlar.
Teslimiyet	Hiç bir fark yapamayacaklarına inanırlar. Tehlike anında artık herşey bitti hiç bir şey yapamayız paniği içindedirler. Normal zamanlarda sürekli edilgen ve

kılları kıpırdamayan tiplerdir. Eğer kötü bir şey olursa bu ya kötü şans ya da başkalarının hataları yüzündendir, sorumlu başkalarıdır.

Not. Jeppesen *[2]*, 2013, s. 10-31'den uyarlanmıştır. *[3][4]*

REFERENCES:

[1] **Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"** (2016).

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

[2] **Jeppesen** (2013). *Private Pilot.* Englewood: CO. Author

[3] **FAA Flight Instructor Handbook**, FAA Risk Management Handbook

[4] Jeppesen Flight Instructor textbook.

WEDNESDAY, NOVEMBER 25, 2020

Understanding Hazardous Attitudes

Understanding Hazardous Attitudes

Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016).

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

The study of hazardous attitudes in aviation began in the early 1980s at Embry-Riddle Aeronautical University (ERAU) as a direct outcome of the late 1970s work on pilot decision making from Jensen and Benel (Martinussen & Hunter, 2010). Berlin et al. (1982) developed a training curriculum that addressed judgment and decision making. Berlin found that physiological, psychological, and external pressures influence every decision a pilot makes. The study also found that a need for a pilot to maintain a self-image can impair pilot judgment

Overview of Hazardous Attitudes with the Appropriate Antidote

Attitude	Characteristics	Antidote

Anti-authority	Pilots with this attitude dislike following the rules or having someone else tell them what to do. To these pilots, rules and procedures are a waste of time and effort.	"Follow the rules; they are usually right."
Impulsivity	This attitude belongs to pilots who feel they must do something, anything, and immediately. They seldom take a moment to reflect or evaluate all the possibilities. Their actions are the result of whatever comes first to mind.	"Not so fast; think first."
Macho	Macho pilots are risk takers, people overconfident about their skills and constantly proving that they are better than everybody else. To them, they are the best pilots out there.	"Taking chances is foolish"
Invulnerability	Similar to Macho-type pilots, these pilots also take risks but only because in their mind accidents happen to others and not to them.	"It could happen to me."
Resignation	People with this attitude feel they are incapable of making a difference. Pilots with Resignation-type attitudes are passive and inactive throughout their flights. To these pilots, when something bad happens it is due to bad luck or the fault of others; someone else is responsible.	"I am not helpless; ;I can make a difference."

Note. Adapted from Jeppesen, 2013, p. 10-31.

In addition, hazardous attitudes were a contributing factor in 86% of general aviation accidents that involved a fatality (Wetmore & Lu, 2006). Wetmore & Lu (2005a

THURSDAY, NOVEMBER 19, 2020

Büyük Sistemlerde Davranışsal Hata Tuzakları

Büyük Sistemlerde Davranışsal Hata Tuzakları *[1]*

Beş tehlikeli tutumlara ek olarak, uçuş ile ilgili kaza doğurucu özellikler FAA'in yayınladığı Havacılıkta Karar Verme kitabında *[2]* yayınlanmıştır. Amaç hataları belirleyerek, bu hatalı davranışları idare edip yönetmek durumunda olan büyük sistem kullanıcı ve geliştiricilerine yardımcı olmaktır. Büyük sistem geliştiricileri çalışmaları sırasında var olan operasyonel olan sistem üzerinde değişiklik yaptıkları için tıpkı sistem kullanıcıları, operatörler gibi bu hataları yapabilir, kazalara neden olabilirler.

Hataya yol açan bu davranışlar:

1- Meslektaş baskısı,
2- sistemi sınırlarının altında/dışında kullanma,
3- sistem aletlerinin kullanılması gerektiği halde kendi göz ve algılama yeteneklerini kullanma,
4- alet değerlerinin dikkate alınması zorunlu bölgeye geçişte kendi gözlemleriyle girme,
5- sistemin kontrolünü kaybedip onun ardına düşme,
6- konumsal/durumsal farkındalığı kaybetmek,
7- yeterli yakıt stoğu olmadan sistemi işletmek,
8- işletim kurallarının dışına çıkmak,
9- sistemin yüksek performansının sahte bir güvenlik duygusu oluşturması,
10- yapılacak işleme ilişkin plan yapmanın ihmal edilmesi,
11- sistemin çalışmaya başlamasından önce yapılması gerekli kontrollerin yapılmaması, kontrol listelerinin kullanılmaması.

Kaza yapmaya eğilimli bir insan karakterini tespit etmek çok zor olmakla birlikte kişiliğin ciddi hatalar yapmakta önemli bir etken olduğu genel bir doğrudur. Büyük sistem kullanıcıları/geliştiricileri yaptıkları işin yalnız teknik/mekanik yoluna kafa yormaktan öte kendi zihinleri/ruhları üzerinde de duygusal yönetim (emotion management), ruh haleti kontrolü (mood control) gibi konularda çalışmalıdır.

Sistem psikolojisi henüz yeni gelişmekte olan bir alandır, üniversitelerde henüz ders programına bile alınmamıştır. Kanımca bu konuya yönelen kişi ve kurumlar büyük sistem kullanım/geliştiriminde bir adım öne geçeceklerdir.

[1] Velázquez, Jonathan**,** "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016).

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

[2] FAA published the Advisory Circular (AC) 60-22 named Aeronautical Decision Making (ADM), commonly known as the ADM manual.

THURSDAY, NOVEMBER 19, 2020

Behavioral Traps in FAA's Aeronautical Decision Making (ADM) Manual

Behavioral Traps in FAA's Aeronautical Decision Making (ADM) Manual

Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016).

Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

In addition to the five hazardous attitudes, these accident-inducing qualities, the behavioral traps are: Peer Pressure; Mind Set, Get-There-Itis; Duck-Under Syndrome; Scud Running; Continuing Visual Flight Rules (VFR) into Instrument Conditions; Getting Behind the Aircraft; Loss of Positional/Situational Awareness; Operating Without Adequate Fuel Reserves; Descent Below the Minimum En Route Altitude (MEA); Flying Outside the Envelope; and Neglect of Flight Planning, Preflight Inspections, and Checklists. In order to assist pilots in managing these behaviors, in 1991 the FAA published the Advisory Circular (AC) 60-22 named Aeronautical Decision Making (ADM), commonly known as the ADM manual.

It is generally accepted that personality has an influence on behavior and that this, in turn, places an individual at greater or less risk of accident involvement (Hunter, 2005), despite the fact an accident inclined personality type has been difficult to establish (Grey, Triggs, & Haywarth, 1989; McKenna, 1988).

This research drew from U.S. aviation accidents attributed to flight crew error from 1991 to 2013.

THURSDAY, NOVEMBER 12, 2020

Tehlikeli Davranış Eğilimleri

Tehlikeli Davranış Eğilimleri
hazardous attitudes *[1]*

TUTUM, TAVIR
“Tecrübe içinde oluşmuş, içinde bulunduğunuz durumlara yanıt oluşturan bir zihinsel uyanıklık durumu” (Robbins 1993).

Tutumlar, tavırlar farkında olmadan sahip olduğumuz ‘otomatik davranışlara’ yol açar. Onlar bir ilişki çerçevesinden, değerlerimizden ve ölçütlerimizden yola çıkar. Tutum, ilişkilendirme çerçevemizle içerileştirdiğimiz bilgiyi algılamamızı ve onu değerlendirmemizi etkiler. Bu durum davranışımızı etkiler.

Tavırlar davranışlarda belirir.

Büyük sistem hatalarının önemli bir kısmı insan-kullanıcı hatalarından kaynaklanır.

Ülkemizde de insanların farklı durumlarda nasıl davrandıklarını anlamak için insan hataları üzerine daha fazla araştırmalar yapılması gerekir.

FAA tarafından yapılan araştırmalarda çok kullanıcılı büyük uçakların kullanımında görülen tehlikeli tavırlar ve davranış eğilimleri belirlenmiştir.

Maço, otorite düşmanlığı, tepkisellik, teslimiyet ve erişilmezlik-incinmezlik (FAA, 2009) . Diğer pilot davranışları işletimsel tuzaklar veya davranış eğilimleridir.

Macho, Anti-authority, Impulsivity, Resignation, and Invulnerability (FAA, 2009). Other pilot behaviors are named operational pitfalls or behavioral traps.

Lester ve Bombacı(1984) tehlikeli tavırlar gösteren genel havacılık pilotlarının (43%) İncinmezlik, (20%) tepkisellik ve (14%) maço tutumları içinde olduklarını bulmuştur.

[1] Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193

Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

THURSDAY, NOVEMBER 05, 2020

hazardous attitudes

hazardous attitudes

Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193

Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

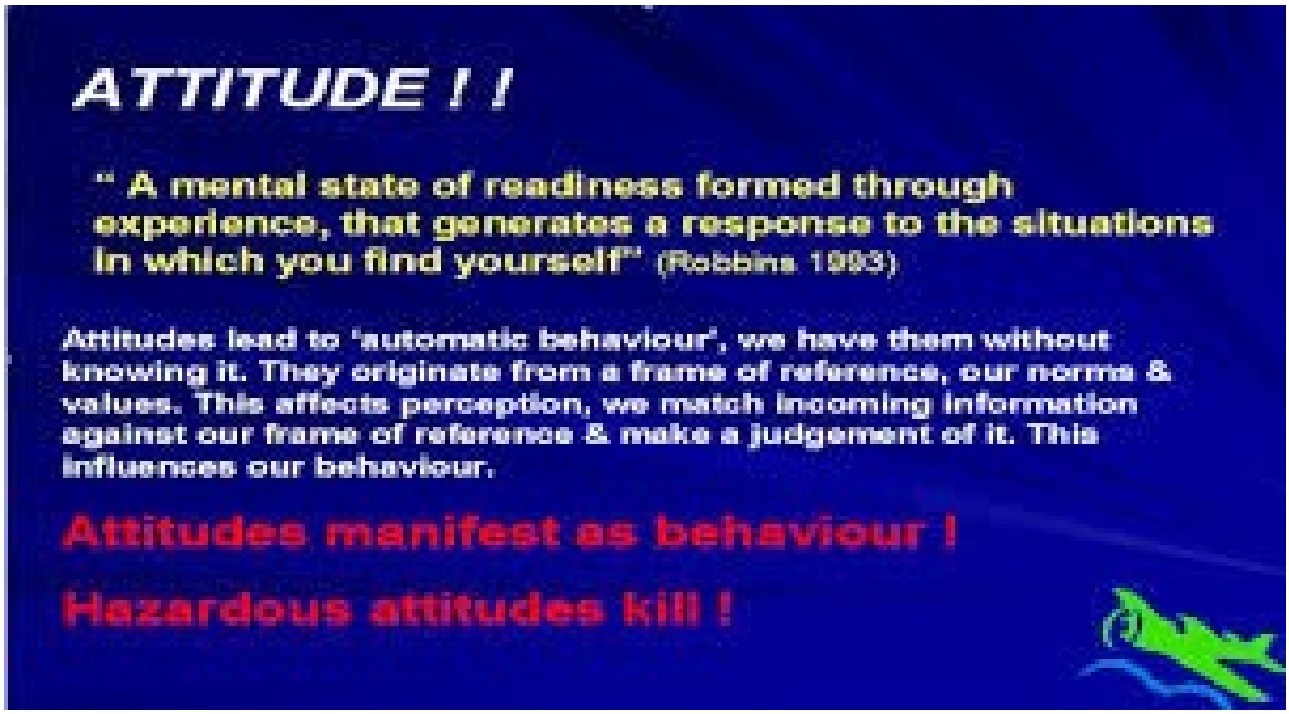
ATTITUDE ! !
" A mental state of readiness formed through experience, that generates a response to the situations in which you find yourself" (Robbins 1993)
Attitudes lead to 'automatic behaviour', we have them without knowing it. They originate from a frame of reference, our norms & values. This affects perception, we match incoming information against our frame of reference & make a judgement of it. This influences our behaviour.
Attitudes manifest as behaviour !
Hazardous attitudes kill !

This study examined pilot behavioral traps in the multi-crew Part 121 air carrier environment. Behavioral traps may be evidence of human error and poor decision making. Approximately three out of four airplane accidents result from human error (Broome, 2011).

The Federal Aviation Administration (FAA) conducts research on human error in an effort to understand how people behave in a variety of situations.

Studying human behavior in aviation can help mitigate the rate of accidents due to human error. Research on aviator actions in the cockpit led to the discovery of various unsafe pilot behaviors some called hazardous attitudes and others behavioral traps (FAA, 2009).

The FAA has termed some of these behaviors as hazardous attitudes, and they are categorized as: *Macho, Anti-authority, Impulsivity, Resignation, and Invulnerability* (FAA, 2009). Other pilot behaviors are named *operational pitfalls or behavioral traps*.

Lester and Bombaci (1984) also found that the majority of general aviation pilots who exhibit hazardous attitudes fall into the attitude of Invulnerability (43%) followed by Impulsivity (20%) and Macho (14%).

THURSDAY, OCTOBER 29, 2020

Behavioral Traps in Flight Crew-Related Accidents

Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents"

(2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193
Embry-Riddle Aeronautical University, Scholarly Commons Citation

The traps studied were: Loss of Situational Awareness; Neglect of Flight Planning, Preflight Inspections and Checklists; Peer Pressure; Get-There-Itis; and Unauthorized Descent Below an Instrument Flight Rule (IFR) Altitude.

Relationships between the behavioral traps and factors such as pilot age, pilot flight experience, weather, flight conditions, time of day, and the first officer certification level.

Four subject matter experts analyzed 34 National Transportation Safety Board (NTSB) accident reports.

During the qualitative analysis, various themes began to emerge which played important roles in many accidents. These emerging themes were Crew Resource Management issues, Fatigue, Airline Management, and Flying Outside the Envelope. The quantitative analysis discovered a moderate correlation, r = -.34, p = .05, between the Captain's Flight Experience and the behavioral trap Unauthorized Descent Below an IFR Altitude.

THURSDAY, OCTOBER 29, 2020

Büyük sistemlerde ekiple ilgili kazalarda davranışsal tehlikeler

Büyük sistemlerde ekiple ilgili kazalarda davranışsal tehlikeler

Bu çalışma Jonathan Velasquez'in 2016 tarihli "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" doktora tezine dayanarak hazırlanmıştır. Velasquez tezini bu konudaki yayınlara tarihsel bir perspektife ve çoğunlukla Federal Aviation Administration (FAA) 'in yaptığı araştırma çalışmalarına dayandırmıştır.

Bu grupta yayınlayacağım yazılar İngilizce ve Türkçe metinlerden oluşacak. İngilizce metinler daha çok Velasquez'in tezini özetleyen alıntılar şeklinde olacak. Yayınlayacağım Türkçe yazılar ise Velasquez'in tezlerinin büyük sistemler için bir soyutlaması şeklinde olacak. Pilotların ve uçak kazalarının tecrübelerinin her türlü büyük sistemler için genellenebileceği kanaatındayım. Velasquez'in tezini incelediğimde bu küçük derslerin, tecrübelerin devlet yönetiminden, savaş gemisine, atom santralinden bir hızlı trene, bir komuta merkezinden hava trafik kontrolü merkezine bir çok büyük sistem işletiminde geçerli olduğunu gördüm.

Karlsruhe DFS – EUROCONTROL, RHEIN RADAR hava trafik kontrolü merkezindeki bakım ve geliştirmeye yönelik operasyonel görevimde bana en çok destek olan kişiler çeşitli nedenlerle uçuculuğu bırakmış geçmiş pilotlardı. Onlardan çok şeyler öğrendim. Sanırım Velasquez'in bu çalışmasına bu kadar takılmamın bir nedeni de bu tecrübemdi.

TUESDAY, OCTOBER 20, 2020

Managing the self importance feeling

Managing the self importance feeling

Kendini önemseme duygusunu yönetmek

Large system operators have high self-esteem. They have to do well in their performance in order to deserve the positions they hold. Every success on the way to the currently held position increases the self-confidence and self-esteem.

“Self-esteem is an evaluation of our worthiness as individuals, a judgment that we are good, valuable people.[1]”

It is simply natural for a large system operator who drives a huge machine the size of a football field, to feel self-esteem. The nature of the job he does requires that he feels self-confidence and self-esteem. He goes through many training sessions and step by step increasing challenges to arrive to that ultimate position and to be given that responsibility.

I remember my first impression of personal grandeur when I first entered the testing room of KARLDAP of Rhein Radar ATCC, the size size of an airplane hangar for my first Operational Deficiency change. The incremental accelaration of self-esteem is important. If a person comes to a high responsibility position quickly there is a risk that his sudden self-esteem may turn into self-importance.

Social relationships also motivates the individual for higher success and hence continuous increase of self-esteem. “Performance is embedded in real human relationships . Every action is not only a piece of the computation , a bit of the task completed ; it is also a social message. Building and maintaining good social relationships becomes an important motive for competent performance[2].” . Although well-deserved , the pursuit of high self-esteem inevitably leads to the risk of feeling self-importance, an exaggerated estimate of one's own importance.

“Research shows that most people think they are funnier, more logical, more popular, better looking, nicer, more trustworthy, wiser and more intelligent than others (Alicke & Govorun, 2005). The need

to feel superior in order to feel okay about oneself means that the pursuit of high self-esteem may involve puffing the self up while putting others down.[1]"

"Not surprisingly, perhaps, people who are prejudiced often have a positive self-concept. The reason they feel so good about themselves is precisely because they believe their own group is superior to others (Crocker, Thompson, McGraw, & Ingerman, 1987; Fein & Spencer, 1997). Those with high self-esteem may sometimes get angry and aggressive towards others – especially if they aren't given the respect they think they deserve (Baumeister, Smart, & Boden, 1996). Moreover, they may dismiss negative feedback as unreliable or biased, or else blame poor performance on others. As a result, they may take less personal responsibility for actions and develop an inaccurate self-concept, hindering potential growth (Sedikides, 1993) .[1]" There is a risk of leading to narcissim at least small doses of it.

According to William James, self-esteem is a product of "perceived competence in domains of importance[3]." This means that self-esteem is derived from thinking we're good at things that have significance to us, namely the professional success, but not those we don't personally value. For large system operators there is a risk that global self-esteem rests on evaluations of self-worth in professional domains. This means that skills important for life success are at the risk of being neglected in order to maintain high self-esteem. This can be observed as lack of small talk or difficulties experienced when the retirement comes.

High self-esteem may increase vulnerability and difficulty in recovering from failures. You can't believe that you did this or that...

High-esteem may lead to over-confidence sometimes. This may cause you loss your sense of vulnerability. "Awareness of Vulnerability. Very much akin to the previous factor, a pilot decreases his/her awareness of vulnerability during moments of false optimism. A pilot may be overconfident and tolerant of conflicting evidence due to recurrent success. A healthy level of skepticism increases awareness to vulnerability.[4]"

Without losing competitiveness, a little bit of self compassion may do good "while self-compassion offers similar benefits to self-esteem, it appears to have fewer downsides. Self-compassion provides: Self-kindness versus self-judgment, feelings of common humanity versus isolation, and mindfulness versus over-identification.[5]"

REFERENCES:

[1] Kristin D. Neff* University of Texas at Austin, Self-Compassion, Self-Esteem, and Well-Being, Social and Personality Psychology Compass 5/1 (2011): 1–12, 10.1111/j.1751-9004.2010.00330.x

[2] Edwin Hutchins(1996), Performance as language of social interaction, Cognition in the Wild, MIT Press

[3] James, W. (1890). Principles of Psychology. Chicago: Encyclopedia Britannica.

[4] Velázquez, Jonathan, "Behavioral Traps in Flight Crew-Related 14 CFR Part 121 Airline Accidents" (2016). Dissertations and Theses. 193. https://commons.erau.edu/edt/193

[5]] Kristin D. Neff, Self-Compassion, Self-Esteem, and Well-Being

Self-compassion is composed of three components:

a- Self-Kindness refers to the tendency to be caring and understanding with ourselves rather than harshly critical or judgmental.

b- The sense of common humanity central to self-compassion involves recognizing that all people fail, make mistakes, and feel inadequate in some way. Self-compassion sees imperfection as part of the shared human condition, so that the self's weaknesses are seen from a broad, inclusive perspective.

c- Mindfulness, the third component of self-compassion, involves being aware of present moment experience in a clear and balanced manner so that one neither ignores nor ruminates on disliked aspects of oneself or one's life (Brown & Ryan, 2003).[1]"

THURSDAY, OCTOBER 08, 2020

Notes and bilingual translation on Hutchins - Distributed Cognition

Hutchins'in Dağıtılmış Muhakeme (Distributed Cognition9 adlı kitabından seçtiğim Türkçe ve İngilizce tercüme ve yalnız İngilizce alıntıların sunumunu burada bitiriyorum. Hava Trafik Kontrolü ve müzikte orkestra sistemleri hakkında bilgi ve tecrübelerim ışığında Hutchins'in görüşlerinin eşsiz değerde olduğu kanaatindeyim. Bu değer hiç şüphesiz havacılığın diğer alanları ve enerji dağıtımı ve üretimi, denizcilik vb büyük sistemlerde de geçerlidir.
İlk olarak yazdığım bütün çevirilerin internet linklerini toplu olarak aşağıda sunuyorum. Daha sonra bunların özetlerini yapmayı düşünüyordum fakat konunun, genişliği ve derinliği nedeniyle ancak bir ders yarıyılı notları içinde ifade edilebilir olduğunu gördüm. Ya da 2-3 saatlik bir konferans gibi somut bir neden olmadan bu büyük işin altına girmek pek verimli olmayabilir.

Hava trafik kontrolü açısından örneklerle bu yazıları açıklamak çok ilginç olabilirdi. Hava Trafik kontrolü sistemleri tam bir dağıtılmış yapıya sahiptir.

2020 Jan DağıtılmışMuhakeme ve KArıncalar Nasıl Yön Bulur.docx

2020 JanDağıtılmış Muhakeme nedir

2020 Jan MuhakemeSisteminin İçine Doğru

2020 Feb ZihinselFaaliyeti Muhakemeyle İlişkilendirme

2020 Feb İşDönüştüren Araçlara karşı Yapay Zeka Cihazları

2020 Feb NesnelerinNeden Çalıştığını Bilmek

2020 Mar GrupÖzelliklerine Karşı Kişisel Özellikler

2020 Apr SosyalEtkileşim Dili olarak Performans

2020 Apr BirDağıtılmış Sistemin Tasarımı

2020 May SosyalEkip Organizasyonu Tipleri

2020 Jun SosyalYapı ve Hedef Yapısı

2020 Jun İletişim

2020 JunOrtakÖznellik-Intersubjectivity

2020 Jul Anlamınalgılanmasında onaylama önyargısı

2020 JulSınırlayıcı Koşulların Sağlanması olarak Durum Hakimiyeti

2020 Aug GrupZekasının Ortak Akıl Yapısı

2020 AugHiyerarşide İletişimin Rolü

2020 Sep QuakerKarar Hükmü

2020 SepKavramsal Uzayın Nüfus İstatistiği – Oylama

THURSDAY, OCTOBER 01, 2020

Kavramsal Uzayın Nüfus İstatistiği - Oylama

Kavramsal Uzayın Nüfus İstatistiği - Oylama

Demographics of Conceptual Space: Voting

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

EU parliament

Bir grup tarafından bir yorum oluşturmanın başka bir yöntemi toplumun kavramsal uzaydaki istatistiksel nüfus dağılımını ölçmeye dayanır.

Another set of methods for establishing an interpretation to be acted upon by a group relies on measuring the demographics of the community in conceptual space.

...

Çoğunluk oylaması yöntemi uzun süreli tartışmanın üretmiş olabileceği sonucu iletişimi kısa keserek oluşturan bir yol olarak kabul edilir..

A majority -rule voting scheme is often taken to be a way of producing the same result that would be produced by continued negotiation , but short-cutting the communication .

...

Burada nokta, sosyal organizasyonun bu organizasyon nasıl oluşturulduysa oluşturulsun tanımlanabilir muhakemesel sonuçlara sahip olmasıdır.

The point is rather that social organization, however it may have been produced, does have cognitive consequences that can be described.

Yorum çeşitliliğini ölçmek için açık mekanizmalar içeren organizasyonların yapılarını gözleyip üreterek – sosyal evrim bize bazı ortamlarda kronik kararsızlığın bir nebze yanlış bir karardan duruma daha az uyum sağlayabilir olduğunu anlatıyor olabilir. Bu muhakemesel ekolojide temel bir al – ver olabilir.

By producing the observed structures of organizations largely ones in which there are explicit mechanisms for resolving diversity of interpretations- social evolution may be telling us that, in some environments, chronic indecision may be much less adaptive than some level of erroneous commitment. This may be the fundamental tradeoff in cognitive ecology.

Sosyal organizasyon, yada daha doğrusu durumları gerçek olarak belirleyecek iradenin dağılımı, al – ver uzayında muhakemesel sistemin konumunu belirler.

The social organization , or more precisely the distribution of power to define situations as real, determines the location of a cognitive system in the tradeoff space.

European-parliament-vote-plenary

Durumların gerçekliğini belirleyecek iradenin “yatay” bir yapı içinde yaygın dağıtıldığı yerde, yorum çeşitliliği ve karasızlık için daha çok potansiyel olur.

Where the power to define the reality of situations is widely distributed in a "horizontal" structure, there is more potential for diversity of interpretation and more potential for indecision .

Bu iradenin bir “düşey” yapının tepesinde toplandığı her yerde, yorum çeşitliliği için daha az potansiyel vardır, ama bir yorum büyük oranda onaylanır ve uyumsuz delil dikkate alınmaz.

Where that power is collected in the top of a "vertical" structure, there is less potential for diversity of interpretation, but also more likelihood that some interpretation will find a great deal of confirmation and that disconfirming evidence will be disregarded.

Hem bir yorum uzayının daha çok araştırılmasına hem de yorum hakkında fikir birliğine ihtiyaç olan yerde, tipik olarak sistem iki çalışma türüne sahiptir.

Where there is a need for both exploration of an interpretation Space and consensus of interpretation, a system typically has two modes of operation.

Bir çalışma türü bir karar ulaşmaktan yorum çeşitliliği lehine feragat eder. Sistem içindeki katılımcılar görece izolasyon içinde ve paralel olarak ilerlerler. Herbiri onaylama önyargısına sahip olabilir, fakat sistem bütün olarak onaylama önyargısı belirtmez.

One mode trades off the ability to reach a decision in favor of diversity of interpretation. The participants in the system proceed in relative isolation and in parallel. Each may be subject to confirmation bias, but because they proceed independently , the system as a whole does not manifest confirmation bias.

İkinci çalışma türü katılımcıların izolasyonunu kırar ve onları onaylamayıcı delillerle yüz yüze getirir, amaç daha iyisi varken bir yorumda hatalı ısrardan kaçınmaktır.

The second mode breaks the isolation of the participants and exposes the interpretations to disconfirming evidence, the goal being to avoid erroneous perseverence on an interpretation when a better one is available.

Bu çalışma türü, durumun yeni gerçekliği olarak beliren tek bir yoruma bağlanmak için çeşitlilikten feragat eder. Sıklıkla iki çalışma türü zaman içinde ayrışır ve farklı sosyal düzenlemelerle belirlenir.

This mode trades off diversity in favor of the commitment to a single interpretation that will stand as the new reality of the situation. Often the two modes are separated in time and marked by different social structural arrangements.

SUNDAY, SEPTEMBER 20, 2020

Demographics of Conceptual Space: Voting

Demographics of Conceptual Space: Voting

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Eu Parliament

Another set of methods for establishing an interpretation to be acted upon by a group relies on measuring the demographics of the community in conceptual space. ..

A majority -rule voting scheme is often taken to be a way of producing the same result that would be produced by continued negotiation , but short-cutting the communication .

The point is rather that social organization, however it may have been produced, does have cognitive consequences that can be described.

By producing the observed structures of organizations largely ones in which there are explicit mechanisms for resolving diversity of interpretations- social evolution may be telling us that, in some environments, chronic indecision may be much less adaptive than some level of erroneous commitment. This may be the fundamental tradeoff in cognitive ecology.

The social organization , or more precisely the distribution of power to define situations as real, determines the location of a cognitive system in the tradeoff space.

Where the power to define the reality of situations is widely distributed in a "horizontal" structure, there is more potential for diversity of interpretation and more potential for indecision .

European-parliament-vote-plenary

Where that power is collected in the top of a "vertical" structure, there is less potential for diversity of interpretation, but also more likelihood that some interpretation will find a great deal of confirmation and that disconfirming evidence will be disregarded.

Where there is a need for both exploration of an interpretation Space and consensus of interpretation, a system typically has two modes of operation.

One mode trades off the ability to reach a decision in favor of diversity of interpretation. The participants in the system proceed in relative isolation and in parallel. Each may be subject to confirmation bias, but because they proceed independently , the system as a whole does not manifest confirmation bias.

The second mode breaks the isolation of the participants and exposes the interpretations to disconfirming evidence, the goal being to avoid erroneous perseverence on an interpretation when a better one is available.

This mode trades off diversity in favor of the commitment to a single interpretation that will stand as the new reality of the situation. Often the two modes are separated in time and marked by different social structural arrangements.

SUNDAY, SEPTEMBER 13, 2020

Quaker Karar Hükmü

Quaker Karar Hükmü* – Oybirliği veya Hiç

Quaker Decision Rule- Unanimity or Nothing*

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Her bir karar ağının çevredeki ortamın yalnız bir yönünü dikkate alacağı bir dünya hayal ediniz, fakat bütün ağlar kendi izledikleri temelinde oluşturdukları yorumları birbirleri ile iletişebilsinler.

Imagine a world in which each network can attend to only one aspect of the environment at a time, but all networks communicate with one another about the interpretations they form on the basis of what they are attending to.

Bundan daha da öte, çevredeki ortam hakkında diğerlerinden daha tutarlı belirli bir yorum(en iyi yorum) olduğunu varsayalım. O zaman, kendi başına hareket eden herhangi bir birey, yalnızca çevrenin bu yorum ile ilgili bazı yönlerini dikkate aldığı zaman ya da o yorumla önceden karşılaştıysa en iyi yoruma ulaşır.

Suppose further that there is more information in the environment consistent with one interpretation (call it the best interpretation) than with another. Then, any single individual acting alone will reach the best

interpretation only when it happens to be attending to some aspect of the environment that is associated with that interpretation or when it happens to be predisposed to that interpretation.

Eğer çok sayıda ağ varsa ve bunların izlediği çevre özellikleri rasgele seçiliyorsa, ortalama olarak onların çoğunluğu herhangi farklı bir yorumdansa en iyi yorumu destekleyen delilleri izleyeceklerdir, çünkü tanım olarak en iyi yorum en çok desteklenen yorumdur.

If there are many networks and the aspect of the environment each attends to is chosen at random, then on average more of them will be attending to evidence supporting the best interpretation than to evidence supporting any other interpretation, since by definition the best interpretation is the one for which there is most support.

Eğer böyle bir gruptaki ağlar başlangıçtan itibaren birbirleri ile yüksek-bant genişliğinde iletişimdeyseler, delilleri dikkate almadan ön koşullanmalarının ağırlık noktasına en yakın yoruma hızla yönelecekler, bir Gala sistemi gibi davranacaklardır.

If the networks in such a group are in high -bandwidth communication with one another from the outset, they will behave as the Gala system did, rushing as a group to the interpretation that is closest to the center of gravity of their predispositions regardless of the evidence.

Eğer, bir süre için kendi yollarında gitmelerine müsaade edilirse, hem var olan delili hem de önkoşullanmalarını dikkate alıp daha sonra diğerleri ile iletişim kurarak, ilk önce çevredeki bilgiyi örnekleyecek ve daha sonra (grup olarak) en iyi desteklenen yoruma gideceklerdir.

If, however, they are allowed to go their own ways for a while, attending to both the available evidence and their predispositions, and then to communicate with one another, they will first sample the information in the environment and then go (as a group) to the interpretation that is best supported.

Yorumların çeşitliliğini çözümlemede simulasyonlar bu yaklaşımın iki eksikliğini belirtir. Birincisi, bireyler iletişim başlamadan önce, birbirleri ile çelişkili çok iyi formule edilmiş yorumlara ulaşırlarsa hiç bir sonuca varılamayabilir. Yalnızca oluşturmuş oldukları yorumlarla kalabilirler.

The simulations indicate two shortcomings of this mode of resolving the diversity of interpretations. First, if some individuals arrive at very well -formed interpretations that are in conflict with one another before communication begins, there may be no resolution at all. They may simply stay with the interpretations they have already formed.

Bazen inatçı ağlara o anki yorumları ile çelişen bir delile doğrudan ulaşım imkanı verecek şekilde dağılımı değiştirerek, bunun gibi "katı durumlar" açılabilir. Yine de bu yaklaşım, ağı içinde bulunduğu durumun tutarlı bir yorumunun olmadığı kararsızlık haline itebilir.

Sometimes such " hard cases" can be dislodged by changing the distribution of access to evidence in the community by giving stubborn networks direct access to evidence that contradicts their present interpretation. However, this may only drive the network to a state in which it has no coherent interpretation of the situation.

- Quaker-esaslı oylamanın anahtar bileşenleri ortak insanlık ve birlikte karar verebilme inancını içerir. Amaç "birlik, karasızlık karşıtlığı"dır. Diğer herkes dinlenilinceye kadar grup elemanlarının yalnızca bir kez konuşmasını sağlayarak bir düşünce çeşitliliği sağlanır.

- *Key components of **Quaker**-based consensus include a belief in a common humanity and the ability to decide together. The goal is "unity, not unanimity." Ensuring that group members speak only once until others are heard encourages a diversity of thought.*

- Quakerlar nasıl karar verir?
- *How do Quakers make decisions?*

Quaker Modelinde kolaylaştırıcı/memur kişi anlaşılan alanları belirler ve tartışmayı daha derine yönlendirmek için anlaşmazlıkları isimlendirir. Kolaylaştırıcı kişi tartışmanın anlamını ifade eder, başka yönler olup olmadığını sorar ve karara ilişkin bir 'anlık not' önerir.
*The facilitator ("clerk" or "convenor" in the **Quaker** model) identifies areas of agreement and names disagreements to push discussion deeper. The facilitator articulates the sense of the discussion, asks if there are other concerns, and proposes a "minute" of the **decision**.*

- The Positives and Negatives of Decision by Committee

https://nevadasmallbusiness.com/the-positives-and-negatives-of-decision-by-committee/

MONDAY, SEPTEMBER 07, 2020

Quaker Decision Rule- Unanimity or Nothing

Quaker Decision* Rule- Unanimity or Nothing

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Imagine a world in which each network can attend to only one aspect of the environment at a time, but all networks communicate with one another about the interpretations they form on the basis of what they are attending to.

Suppose further that there is more information in the environment consistent with one İnterpretation (call it the best interpretation) than with another. Then, any single individual acting alone will reach the best interpretation only when it happens to be attending to some aspect of the environment that is associated with that interpretation or when it happens to be predisposed to that interpretation.

If there are many networks and the aspect of the environment each attends to is chosen at random, then on average more of them will be attending to evidence supporting the best interpretation than to evidence supporting any other interpretation, since by definition the best interpretation is the one for which there is most support.

If the networks in such a group are in high -bandwidth communication with one another from the outset, they will behave as the Gala system did, rushing as a group to the interpretation that is closest to the center of gravity of their predispositions regardless of the evidence.

If, however, they are allowed to go their own ways for a while, attending to both the available evidence and their predispositions, and then to communicate with one another, they will first sample

the information in the environment and then go (as a group) to the interpretation that is best supported.

The simulations indicate two shortcomings of this mode of resolving the diversity of interpretations. First, if some individuals arrive at very well -formed interpretations that are in conflict with one another before communication begins, there may be no resolution at all. They may simply stay with the interpretations they have already formed.

Sometimes such " hard cases" can be dislodged by changing the disbibution of access to evidence in the community by giving stubborn networks direct access to evidence that contradicts their present interpretation. However, this may only drive the network to a state in which it has no coherent interpretation of the situation.

- *Key components of **Quaker**-based consensus include a belief in a common humanity and the ability to decide together. The goal is "unity, not unanimity." Ensuring that group members speak only once until others are heard encourages a diversity of thought.*
- *How do Quakers make decisions?*
- *The facilitator ("clerk" or "convenor" in the **Quaker** model) identifies areas of agreement and names disagreements to push discussion deeper. The facilitator articulates the sense of the discussion, asks if there are other concerns, and proposes a "minute" of the **decision**.*

- The Positives and Negatives of Decision by Committee
  https://nevadasmallbusiness.com/the-positives-and-negatives-of-decision-by-committee/

SUNDAY, AUGUST 30, 2020

Hiyerarşide İletişimin Rolü

Hiyerarşide İletişimin Rolü

Communications' Role in Hierarchy

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Bir karara ulaşmak için sık görülen bir çözüm belirli bir bireye gerçeğin doğasını belirleme otoritesini vermektir. İlgili gerçeğin sosyal olarak tanımlandığı düzenlerde bunun görülmesi özellikle kolaydır– kanun gibi, olayların önemli bir durumu (suç veya masumiyet) yalnızca bir otoritenin (hakim) varlık nedeni ile vardır.

A common solution to the problem of reaching a decision is to grant to a particular individual the authority to declare the nature of reality. This is especially easy to see in settings where the relevant reality is socially defined - such as the law, where an important state of affairs (guilt or innocence) exists only because some authority (a judge) says it exists.

Fakat bu çözüm, belirli bir yoruma bağlanmanın zaman azlığı veya diğer etkenlerin gerektirdiği yerlerde, fiziksel gerçeklere bağlı olarak ta benimsenir. Bu ikinci durum iki çeşit olarak belirir: birincisi topluluğun diğer üyelerinin otoriteye delil sunması, ve ikincisi otoritenin yalnız başıma hareket etmesi.

But this solution is also adopted with respect to physical realities where time pressures or other factors require a commitment to a particular interpretation. This second case comes in two versions : one in which the other members of the community may present evidence to the authority, and one in which the authority acts autonomously.

İletişimsiz Hiyerarşi

Hierarchy without Communication

Bir grubun bütün elemanlarının bir yoruma ulaşmaya çalıştıklarını varsayın fakat bir alt ağın bütün grup üyeleri için gerçeğin doğasına karar verme otoritesine sahip olduğunu kabul edelim.

Suppose all members of a group attempt to form an interpretation, but one network has the authority to decide the nature of reality for all the members.

Durumu yorumlamanın zihinsel işi, onaylama önyargısı olan tek bir kişinin araştırabileceği bir yorum uzayından daha çok alternatif araştırmaya izin verecek bir şekilde, sosyal olarak dağıtılabilir; yine de, eğer alternatif yorumlar hiç bir zaman karşı karşıya gelmezse, daha geniş araştırma hiç bir zaman gerçekleşmemiş olabilir. Grup tarafından ulaşılan karar sadece tek bir kişinin kararıdır.

The cognitive labor of interpreting the situation may be socially distributed in a way that permits an exploration of more alternatives in the interpretation space than would be explored by -a single individual with confirmation bias; however, if the alternative interpretations never encounter one another, the wider search might as well have never happened. The decision reached by the group is simply the decision of an individual.

Bunun bir çeşit 'kral' veya 'diktatör' modeli olduğunu hayal edebilir kişi, fakat iletişim eksikliği bu özelliğe sahip olmaması gereken durumlarda bu modeli getirebilir. Daha önce tarışılmış gemi kazası, bir grup içinde doğru yorumun ortaya çıktığı fakat grubun gerçeğin hangi modeli etrafında davranışını düzenlemek zorunluluğuna karar verme otoritesine sahip şahsa, nasılsa hiç ulaşmadığı bir örnektir.

One might imagine this as a sort of "king" or " dictator " model, but lack of communication can also bring it about in situations that are not supposed to have this property. The ship collision discussed earlier is an example of a case in which the correct interpretation of a situation arose within a group but somehow never reached the individual who had the authority to decide which model of reality the group must organize its behavior around.

İletişimli Hiyerarşi

Hierarchy with Communication

Bu durum simulasyonda ağların birinin(otorite sahibi olan) diğer herbirinden giriş aldığı, fakat diğerlerinin birbirlerinden harici girişler almadığı bir iletişim deseni ile modellenmiştir.

This situation is modeled in the simulation by changing the communication pattern so that one of the networks (the one in the position of authority) receives input from all the others, but the others do not receive external inputs from one another.

Simulasyonda bu koşullarda, otorite olan ağ kendisine diğer ağlar tarafından sunulan delilin ağırlığını takip edecektir. Diğer ağlar yorum uzayında hareket ettikçe, diğer ağlar tarafından sunulan delilin çekim ağırlığı da hareket eder.

In the simulation under these conditions, the network that is the authority will follow the weight of the evidence presented to it by the other networks. As the other networks move in interpretation space, the center of gravity of the weight of evidence presented by the other networks also moves.

Diğer ağların otorite ile iletişiminde ikna ediciliğine bağlı olarak, otorite şu veya bu yoruma çekileblir, veya hangi yorumun daha iyi olduğu hakkında fikrini değiştirebilir.

Depending on the persuasiveness with which the other networks communicate with the authority, it may be pulled to one interpretation or another, or even change its mind about which is the better interpretation.

Otorite böylece özel bir mekanizma haline gelir; zaman içinde her an kavramsal düzlemde bütün topluluğun ağırlık merkezi haline gelir.

The authority thus becomes a special kind of cognitive apparatus ; one that tracks the center of gravity of the entire community in conceptual space at each point in time.

FRIDAY, AUGUST 21, 2020

Communications' Role in Hierarchy

Communications' Role in Hierarchy

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

A common solution to the problem of reaching a decision is to grant to a particular individual the authority to declare the nature of reality . This is especially easy to see in settings where the relevant reality is socially defined - such as the law , where an important state of affairs (guilt or innocence) exists only because some authority (a judge) says it exists.

But this solution is also adopted with respect to physical realities where time pressures or other factors require a commitment to a particular interpretation . This second case comes in two versions : one in which the other members of the community may present evidence to the authority , and one in which the authority acts autonomously .

Hierarchy without Communication

Suppose all members of a group attempt to form an interpretation , but one network has the authority to decide the nature of reality for all the members.

The cognitive labor of interpreting the situation may be socially distributed in a way that permits an exploration of more alternatives in the interpretation space than would be explored by -a single individual with confirmation bias; however , if the alternative interpretations never encounter one another , the wider search might as well have never happened . The decision reached by the group is simply the decision of an individual .

One might imagine this as a sort of "king" or " dictator " model , but lack of communication can also bring it about in situations that are not supposed to have this property . The ship collision discussed earlier is an example of a case in which the correct interpretation of a situation arose within a group but somehow never reached the individual who had the authority to decide which model of reality the group must organize its behavior around .

Hierarchy with Communication

This situation is modeled in the simulation by changing the communication pattern so that one of the networks (the one in the position of authority) receives input from all the others, but the others do not receive external inputs from one another .

In the simulation under these conditions , the network that is the authority will follow the weight of the evidence presented to it by the other networks (figure 5.5). As the other networks move in interpretation space, the center of gravity of the weight of evidence presented by the other networks also moves.

Depending on the persuasiveness with which the other networks communicate with the authority , it may be pulled to one interpretation or another , or even change its mind about which is the better interpretation (figure 5.5c).

The authority thus becomes a special kind of cognitive apparatus ; one that tracks the center of gravity of the entire community in conceptual space at each point in time .

FRIDAY, AUGUST 14, 2020

Grup Zekasının Ortak Akıl Yapısı

Grup Zekasının Ortak Akıl Yapısı

The Commonsense Architecture of Group Intelligence

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Genellikle bir grubun performansını iyileştirmenin en iyi yolunun üyeleri arasında iletişimi iyileştirmek olduğu varsayılır, veya diğer yandan, bir grupta eksik olanın iletişim olduğu...

It is often assumed that the best way to improve the performance of a group is to improve the communication among the members of the group, or, conversely, that what is lacking in groups is communication.

Simülasyonlarımız bu soruyu cevaplayabilecek bir yol sağlıyor bize. Bunlar daha çok iletişimin her zaman daha az olandan daha iyi olmadığını belirtir. Bazı koşullarda, iletişimin zenginliğini arttırmak grup seviyesinde istenmeyen özelliklerle sonuçlanabilir.

Our simulations provide us -with a means to answer this question. They indicate that more communication is not always in principle better than less. Under some conditions, increasing the richness of communication may result in undesirable properties at the group level.

Eğer sosyal yapı ikna edicilik artırılarak, tekrar tekrar başlatlırsa,kavramsal uzaydaki ağların daha da hızlanır. Var olan yorumlara ulaşmak için acele ederler (bazıları birine, bazıları diğerine), ve bir kere daha çevredeki delillere çok az yanıt verirler.

If the community is restarted again and again, with the persuasiveness increased each time, the velocity of the networks in conceptual space increases even more. They hurry in groups to the available interpretations (some to one, some to the other), and once there, they respond only a little to additional evidence from the environment.

Asimov'un tarif ettiği gibi bir megazihinin onaylama önyargısına karşı herhangi bir bireysel zihinden daha zayıf olacağı açıktır. Bu, yorumlara acele ile ulaşan bir zihin olurdu, bir yoruma takılınca mutlak bir onaylama önyargısı ilan eden. İletişimin gerçek bir insan sosyal yapısında bu çeşit bir grup hastalığına yol açacak kadar zenginleşmesi mümkün müdür? Belki.

It is clear that a megamind such as that described by Asimov would be more prone to confirmation bias than any individual mind. It might be a mind that would rush into interpretations and that, once it had lodged in an interpretation, would manifest an absolutely incorrigible confirmation bias. Is it possible for communication to ever be rich enough in a real human community to lead to this sort of group pathology? Perhaps.

Buckhout (1982) bir suçta şüphelilerin birleşik tariflerini şahitlerden istedi ve 'grup tariflerinin bireysel tariflerden daha tam fakat beklenti hatalarına daha hassas olduğunu: bir dizi yanlış ve basmakalıp ayrıntılar içerdiğini' raporlamıştır.

Buckhout (1982) asked groups to produce composite descriptions of a suspect in a crime that all had witnessed and reported that " the group descriptions were more complete than the individual reports but gave rise to significantly more errors of commission : an assortment of incorrect and stereotyped details."

Yorumlama Çeşitliliği Üretme

Producing a Diversity of Interpretations

Onaylama önyargısı ile ilgili sorun bir canlıyı daha geniş olası yorumları araştırmaktan alıkoymasıdır. İlk karşılaşılan yorum en iyisi olabilse bile, olası yorumlar uzayındaki ek bir arama eldeki delillere daha iyi uyabilecek bir ikincisini çıkarabilir.

The problem with confirmation bias is that it prevents an organism from exploring a wider range of possible interpretations. Although the first interpretation encountered may well be the best, a search of the interpretation space may reveal another one that better fits the available evidence.

Bu arayış nasıl tamamlanabilir? Daha önce belirttiğim gibi, iletişimin eksikliğinde bireysel ağlar tarafından oluşturulan yorumlar – herbiri kendi onaylama önyargısını gösterdiği için – bireysel ağları

temsil eden üç değişkene dayanır: altta yatan sınırlayıcı etkenler yapısı, çevredeki delillere erişim imkanı, ve başlangıçta harekete geçirici olgular dizisi.

How can this search be accomplished ? I have already shown that in the absence of communication the interpretations formed by the individual networks - as each exhibits its own confirmation bias- depend on the three parameters that characterize the individual networks : the underlying constraint structure, the access to environmental evidence, and the initial pattern of activation.

Eğer bir topluluk, bir sosyal yapı bu değişkenlerin en az biri cinsinden birbirlerinden farklı bireylerden oluşursa, bu topluluğun çok sayıda elemanının farklı yorumlara ulaşmaları daha olasıdır. Böylece, topluluğun elemanları arasındaki iletişim çok zengin olmadığı takdirde, yorumların çeşitliliği daha kolay oluşur.

If a community is composed of individuals that differ from one another in terms of any of these parameters, then various members of the community are likely to arrive at different interpretations. Thus, diversity of interpretations is fairly easy to produce as long as the communication among the members of the community is not too rich.

SATURDAY, AUGUST 08, 2020

The Commonsense Architecture of Group Intelligence

The Commonsense Architecture of Group Intelligence

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Hearings at European Parliament

It is often assumed that the best way to improve the performance of a group is to improve the communication among the members of the group, or, conversely, that what is lacking in groups is communication.

Our simulations provide us -with a means to answer this question. They indicate that more communication is not always in principle better than less. Under some conditions, increasing the richness of communication may result in undesirable properties at the group level.

If the community is restarted again and again, with the persuasiveness increased each time, the velocity of the networks in conceptual space increases even more. They hurry in groups to the available interpretations (some to one, some to the other), and once there, they respond only a little to additional evidence from the environment.

It is clear that a megamind such as that described by Asimov would be more prone to confirmation bias than any individual mind. It might be a mind that would rush into interpretations and that, once it had lodged in an interpretation, would manifest an absolutely incorrigible confirmation bias. Is it possible for communication to ever be rich enough in a real human community to lead to this sort of group pathology? Perhaps.

Buckhout (1982) asked groups to produce composite descriptions of a suspect in a crime that all had witnessed and reported that " the group descriptions were more complete than the individual reports but gave rise to significantly more errors of commission : an assortment of incorrect and stereotyped details."

Producing a Diversity of Interpretations

The problem with confirmation bias is that it prevents an organism from exploring a wider range of possible interpretations. Although the first interpretation encountered may well be the best, a search of the interpretation space may reveal another one that better fits the available evidence. How can this search be accomplished ? I have already shown that in the absence of communication the interpretations formed by the individual networks - as each exhibits its own confirmation bias- depend on the three parameters that characterize the individual networks : the underlying constraint
structure, the access to environmental evidence, and the initial pattern of activation. If a community is composed of individuals that differ from one another in terms of any of these parameters, then various members of the community are likely to arrive at different interpretations. Thus, diversity of interpretations is fairly easy to produce as long as the communication among the members of the community is not too rich.

THURSDAY, JULY 30, 2020

Duruma Hakim Olmak

Sınırlayıcı Koşulların Sağlanması olarak Durum Hakimiyeti

Interpretation formation as Constraint Satisfaction

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Savaş gemisi kontrol güvertesi *(Warship control bridge)*

Bir çok önemli insan faaliyeti çok sayıda oyuncunun bazı olgu gruplarının kendi içinde tutarlı yorumlarını oluşturmaya çalıştığı sistemler tarafından yürütülür. Bu sistemlerin bazıları az sayıda kişinin bir araya geldiği küçüklükte, bazıları ise gerçekten çok büyüktür.

Many important human activities are conducted by systems in which multiple actors attempt to form coherent interpretations of some set of phenomena. Some of these systems are small, composed of only a few individuals, while others are very large indeed.

Karışık bir sistemin işletimi çoğunlukla bir ekip tarafından başarılır. Bir nükleer santral vardiyası, bir uçak uçuş ekibi, veya büyük bir geminin kaptan köprüsü ekibi çok sayıda bireyin duruma hakim olmaya çalıştığı küçük birer sistemdir.

The operation of a complex system is often accomplished by a team. A shift of operators at a nuclear power plant , an aircraft flight crew, or the bridge team on a large ship is a small system in which multiple individuals strive to maintain an interpretation of the situation at hand.

Electric transmission grid control room

Bir sistemin karmaşıklığı tek bir bireyin gereken tüm bilgiyi bütünleştirmesini imkansız kılabilir, veya grubun çok sayıda elemanı başka görev gereklilikleri nedeni ile orada bulunabilirler fakat dağıtılmış yorum oluşturmada yer alabilirler.

The complexity of a system may make it impossible for a single individual to integrate all the required information, or the several members of the group may be present because of other task demands but may be involved in distributed interpretation formation.

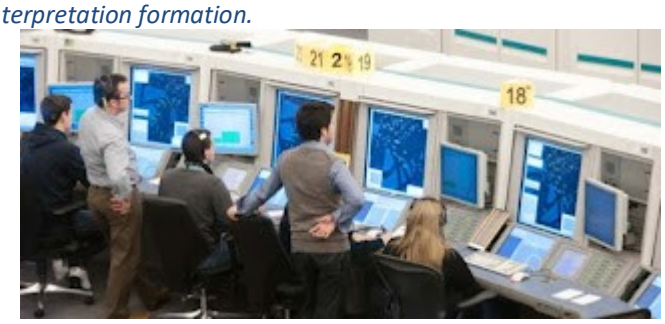

Hava Trafik Kontrolü Alan Kontrol odası *(Air Traffic Area Control room)*

Bir yorum oluşturma bilgisayar uzmanlarının sınırlayıcı koşul sağlanması sorunu olarak adlandırdıkları bir durumdur. Kendi içinde tutarlı herhangi bir yorum bir takım kısımlardan oluşur; onlara varsayım diyelim. Bazı kısımlar birlikte beraber geçerlidir; diğerleri birbirlerini yasaklar ya da dışlar. Yorumun kısımları arasındaki bu ilişkiler sınırlayıcı koşullar olarak adlandırılır.

Forming an interpretation is an instance of what computer scientists call a constraint -satisfaction problem. Any coherent interpretation consists of a number of parts; call them hypotheses. Some of the parts go together with others or support one another; others exclude or inhibit one another. These relationships among the parts of the interpretation are called constraints.

Dünyadan gelen deliller yorumun bazı varsayımlarını daha fazla veya daha az olası yapabilir.. Deliller ile doğrudan doğruya desteklenen varsayımlar, doğrudan delillere sahip olmayabilecek diğer varsayımlarla onları sınırlayıcı ilişkilere sahip olur.

Evidence from the world makes some of the hypotheses of the interpretation more or less likely. These hypotheses that are directly driven by evidence have constraining relations to other hypotheses for which there is, perhaps , no direct evidence.

Hava Trafik Kontrolü Kule Kontrolü *(Air Traffic control aerodrom tower control)*

Bir yorum oluşturmak işi çok sayıda varsayıma, varsayımlar arasındaki ve varsayımlarla dünyadaki deliller arasındaki yakınlıkları atama çabası olarak görülebilir.

The job of forming an interpretation can thus be seen as attempting to assign likelihoods to the various hypotheses in such a way that the constraints among the hypotheses and between the hypotheses and the evidence in the world are as well satisfied as is possible.

İyi yorum hem kendi içinde tutarlı hem de eldeki veri ile uygun olandır. Dünyadan gelen deliller yorumun bazı varsayımlarının doğru olma olasılığını azaltır veya çoğaltır. Deliller ile doğrudan doğruya desteklenen varsayımlar, doğrudan delilleri olmayabilecek diğer varsayımlarla onları sınırlayıcı ilişkilere sahip olur.

Good interpretation is one that is both internally consistent and in agreement with the available data. Evidence from the world makes some of the hypotheses of the interpretation more or less likely. These hypotheses that are directly driven by evidence have constraining relations to other hypotheses for which there is, perhaps , no direct evidence.

MONDAY, JULY 27, 2020

Interpretation formation

Interpretation formation as Constraint Satisfaction

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Warship control bridge

Many important human activities are conducted by systems in which multiple actors attempt to form coherent interpretations of some set of phenomena. Some of these systems are small, composed of only a few individuals, while others are very large indeed.

The operation of a complex system is often accomplished by a team. A shift of operators at a nuclear power plant , an aircraft flight crew, or the bridge team on a large ship is a small system in which multiple individuals strive to maintain an interpretation of the situation at hand.

Electric transmission grid control room

The complexity of a system may make it impossible for a single individual to integrate all the required information, or the several members of the group may be present because of other task demands but may be involved in distributed interpretation formation.

Air Traffic Area Control room

Forming an interpretation is an instance of what computer scientists call a constraint -satisfaction problem. Any coherent interpretation consists of a number of parts; call them hypotheses. Some of the parts go together with others or support one another; others exclude or inhibit one another. These relationships among the parts of the interpretation are called constraints.

Evidence from the world makes some of the hypotheses of the interpretation more or less likely. These hypotheses that are directly driven by evidence have constraining relations to other hypotheses for which there is, perhaps , no direct evidence.

Air Traffic aerodrom tower control

The job of forming an interpretation can thus be seen as attempting to assign likelihoods to the various hypotheses in such a way that the constraints among the hypotheses and between the hypotheses and the evidence in the world are as well satisfied as is possible.

Good interpretation is one that is both internally consistent and in agreement with the available data. Evidence from the world makes some of the hypotheses of the interpretation more or less likely. These hypotheses that are directly driven by evidence have constraining relations to other hypotheses for which there is, perhaps , no direct evidence.

MONDAY, JULY 20, 2020

Onaylama Önyargısı

Anlamın Algılanmasında Onaylama Önyargısı

Confirmation bias in formation of interpretations

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Onaylama önyargısı, oluşmuş olan bir algıya karşı ortaya çıkan yeni delillere önem vermemek, yok saymak veya bu delilleri yeniden değerlendirerek önceden oluşmuş algıları doğrulamak eğilimidir. Dünyanın doğası hakkında önceden oluşmuş bir hipotezi onaylamaya yönelik bir önyargıdır. Bu bir ortak akıl kavramıdır. Bir insanın aklı bir şeye yattıktan sonra onu değiştirmenin ne kadar zor olduğundan bahsediyoruz.

Confirmation bias is a propensity to affirm prior interpretations and to discount, ignore, or reinterpret evidence that runs counter to an already -formed interpretation. It is a bias to confirm an already-held hypothesis about the nature of the world. This is a common sense notion. We talk about the difficulty of changing someone's mind once it is "made up."

"İlk izlenimlerin" önemi halk inancının bariz bir sonucudur bu, prensipte. Ayrıca, hayro yorma ya da olumsuzlama, kişilik eğilimleri, mantıksal sonuç çıkarma görevleri, sosyal sorunlarla ilgili inançlar ve biimsel düşünme gibi alanlarla ilgili olarak onaylama önyargısının genel geçerliliği hakkında kaçınılmaz bilimsel deliller vardır.

The importance of " first impressions " is an obvious corollary of our folk belief in this principle. There is also compelling scientific evidence of the generality of confirmation bias across such areas as attribution, personality traits (Hastie and Kumar 1979), logical inference tasks (Wason 1968; Wason and Johnson-Laird 1972), beliefs about important social issues (Lord et ale 1979), and scientific reasoning (Fleck 1979; Tweney et ale 1981).

Bu eğilimin oluşmuş önceki inançlara bağlı kalma ve dünyanın doğası hakkında bariz delilleri dikkate almamakta ulaştığı nokta, uyum yeteneği azlığını andırır. Herşeyden öte, çevrede ne olup bittiğini bilmek herhangi bir canlı için önemli bir yetenektir, ve, canlı ne kadar karmaşık ise o canlının çevrede ne olduğu ile ilgili algısı o kadar daha karmaşıktır. *To the extent that this propensity to stick with prior interpretations and discount disconfirming evidence often leads us to maintain faulty interpretations of the nature of the world, it seems maladaptive. After all, knowing what is going on in the environment is an important ability for any creature, and, in general, the more complex the creature, the more complex is that creature 's sense of what is in the environment.*

Bir kere iyi bir yorum bulduktan sonra biz karmaşık canlıları daha iyi yorumlar bulmaktan alıkoyan bir özellik uyum sağlama azlığı gibi gözükebilir gerçekten. Peki neden böyle bir özellik ayakta kalmıştır? Açıkça, bir yorumdan daha iyisine geçmek ile çevredeki olaylarla eşgüdüm sağlamak için bir yorum – en azından bir yorum- sahibi olmak ihtiyacı arasında bir ödünleşme olmak zorundadır.

A property of cognitive processing that prevents us complex creatures from finding better interpretations once we have a good one seems very maladaptive indeed. Why, then, would such a property survive ? Clearly there must be a tradeoff here between the ability to move from one interpretation to a better one and the need to have an interpretation - any interpretation - in order to coordinate with events in the environment .

Tutarlı fakat ideal olmayan bir yorum oluşturan bir sistem yorumlarını oluşturur oluşturmaz tartışarak yırtıp parçalayan bir sistemden daha çok uyum yeteneğine sahip olabilir.

A system that maintains a coherent but suboptimal interpretation may be better able to adapt than a system that tears its interpretations apart as fast as it builds them.

...

İnsanları düşünsel görevlerin etrafında örgütlemenin bazı yolları zihinsel sistemlerin bu uyum yeteneği azlığının zayıflamasına yol açabilir, oysa bazı başka örgütlenme biçimleri bireysel özür gibi gözüken bu uyumsal erdemi özellikle grup seviyesinde oluşturur.

That is, some ways of organizing people around thinking tasks will lead to an exacerbation of the maladaptive aspects of this property of mental systems, whereas other forms of organization will actually make an adaptive virtue on the group level of what appears to be an individual vice

MONDAY, JULY 13, 2020

Confirmation bias

Confirmation bias in formation of interpretations

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Confirmation bias is a propensity to affirm prior interpretations and to discount, ignore, or reinterpret evidence that runs counter to an already -formed interpretation. It is a bias to confirm an already-held

hypothesis about the nature of the world. This is a common sense notion. We talk about the difficulty of changing someone's mind once it is "made up."

The importance of " first impressions " is an obvious corollary of our folk belief in this principle. There is also compelling scientific evidence of the generality of confirmation bias across such areas as attribution, personality traits (Hastie and Kumar 1979), logical inference tasks (Wason 1968; Wason and Johnson-Laird 1972), beliefs about important social issues (Lord et ale 1979), and scientific reasoning (Fleck 1979; Tweney et ale 1981).

To the extent that this propensity to stick with prior interpretations and discount disconfirming evidence often leads us to maintain faulty interpretations of the nature of the world, it seems maladaptive. After all, knowing what is going on in the environment is an important ability for any creature, and, in general, the more complex the creature, the more complex is that creature 's sense of what is in the environment. A property of cognitive processing that prevents us complex creatures from finding better interpretations once we have a good one seems very maladaptive indeed. Why, then, would such a property survive ? Clearly there must be a tradeoff here between the ability to move from one interpretation to a better one and the need to have an interpretation - any interpretation - in order to coordinate with events in the environment .

A system that maintains a coherent but suboptimal interpretation may be better able to adapt than a system that tears its interpretations apart as fast as it builds them.

...

That is, some ways of organizing people around thinking tasks will lead to an exacerbation of the maladaptive aspects of this property of mental systems, whereas other forms of organization will actually make an adaptive virtue on the group level of what appears to be an individual vice.

MONDAY, JULY 06, 2020

OrtakÖznellik - intersubjectivity

Ortak bir Ortamda İletişim

Communication in a shared world

Ortak Öznellik (Intersubjectivity) – ARS

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Ortak bir fiziksel ortamdaki kişiler arasında iletişim sınırlı bir bant cihazı üzerinden iletişime göre bir çok farklılıklar taşır.

Communication between persons who are copresent in a shared physical environment differs in many ways from communication across a restricted bandwidth medium.

İfadeler ve soruların anlamları ifadelerin kendileri tarafından verilmez onun yerine yürütülmekte olan faaliyetlere ilişkin katılımcıların değiştokuşu bağlamında belirlenir. İletişimdeki belirsizlikleri çözmek için katılımcılar birbirlerinin görevleri hakkında tahminler kullanırlar. İfadelerin özellikle anlamlı yorumları anında önerilir ve onları takip eden eylem dizisi tarafından öngörülür. Her bir katılımcının iletişimde başarısının kanıtı ortak faaliyetin pürüzsüz akışıdır.

The meanings of statements and questions are not given in the statements themselves but are negotiated by the participants in the context of their understandings of the activities underway . The participants use guesses about one another 's tasks to resolve ambiguities in communication. Particular meaningful interpretations for statements are simultaneously proposed and presupposed by the courses of action that follow them . The evidence that each participant has of successful communication is the flow of joint activity itself.

Hakkında iletişim yapılan ortam yalnızca tamamen durağan ise ve beklentiler hakkında çok kuvvetli sınırlayıcılar var ise anlamların mesajlar içinde olduğu hayal edilebilir. Bir çok denemede, anlamların mesajlar içinde yer aldığı sanısını oluşturmak ve sürdürmek, iletişimin yer aldığı ortamı kontrol etmek için büyük bir çaba harcanmasını gerektirir. Mesajın koordinasyona getirilmek zorunda olduğu yapılar ile baştan güvenilir şekilde yerleştirildiği ve yalnızca bunun var sayıldığı durumlarda anlamların mesajda yer aldığı izlenimi doğar. Mesajdaki anlamı sanmak zor kazanılan sosyal ve kültürel bir başarıdır.

Meanings can only even be imagined to be in the messages when the environment about which communication is performed is very stable and there are very strong constraints on the expectations. In many endeavors, creating and maintaining the illusion that meanings reside in messages requires that a great deal of effort be put into controlling the environment in which communication takes place. Meanings seem to be in the messages only when the structures with which the message must be brought into coordination are already reliably in place and taken for granted . The illusion of meaning in the message is a hard -won social and cultural accomplishment.

SUNDAY, JUNE 28, 2020

Intersubjectivity

Communication in a shared world

(Intersubjectivity – ARS)

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Communication between persons who are copresent in a shared physical environment differs in many ways from communication across a restricted bandwidth medium.

The meanings of statements and questions are not given in the statements themselves but are negotiated by the participants in the context of their understandings of the activities underway . The participants use guesses about one another 's tasks to resolve ambiguities in communication. Particular meaningful interpretations for statements are simultaneously proposed and presupposed by the courses of action that follow them . The evidence that each participant has of successful communication is the flow of joint activity itself.

Meanings can only even be imagined to be in the messages when the environment about which communication is performed is very stable and there are very strong constraints on the expectations. In many endeavors, creating and maintaining the illusion that meanings reside in messages requires that a great deal of effort be put into controlling the environment in which communication takes place. Meanings seem to be in the messages only when the structures with which the message must be brought into coordination are already reliably in place and taken for granted . The illusion of meaning in the message is a hard -won social and cultural accomplishment.

SUNDAY, JUNE 21, 2020

İletişim

İletişim

Communication

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Seyrüsefer ekibinin bilişimsel süreçleri bir sosyal organizasyon içinde dağıttığı olgusu dağıtımın daha iyi ya da daha kötü yollardan yapılması olasılığını ortaya çıkarır. Bu izlenen yol işlemsel unsurlar arasında iletilen yapı çeşitleri arasındaki ilişki ile ve görev icrası ile koordine edilmek zorundaki iletilen yapıların tipleri ile ilgilidir.

The fact that the navigation team distributes computational procedures across a social organization raises the possibility that there may be better and worse ways to arrange the distribution. One way in which the distribution of computational procedures can be better or worse concerns the relation between the kinds of structure that can be passed between computational elements and the kinds of structure with which the passed structures must be coordinated in the performance of the task .

Sözsel tabirler tipik olarak yeterli yapı sağlamadıklarından değil yanlış tipte yapı sağladıklarından (yanılgılara yol açtıklarından-ARS) başarısız olurlar. Doğru ve yanlış tipte yapılar arasındaki fark hem görevin hem de kullanılan diğer olanakların tabiatı tarafından belirlenir.

Verbal descriptions typically fail not because they don't provide enough structure but because they provide the wrong kind of structure. The difference between the right and the wrong kinds of structure is determined by both the nature of the task and the other structural resources that are available.

Birincisi, belirli bir ifade tarafından iletilen bilgi ifadenin miktarına bağlı basit bir fonksiyon değildir. Bilgi ve kodlama teorisi belirli bir alternatifler kümesini iletmek için gerekli en küçük band genişliğini
tanımlar. Bilgi teorisi açısından doğal dil etkin bir kodlama değildir.

First , the amount of information that is conveyed by a given utterance is not a simple function of the volume of structure in the utterance. Information and coding theory define the minimum bandwidth

required to encode a given set of alternative messages. From the perspective of information theory, natural language is not an efficient code.

İkincisi, kullanılan kodlamanın ifade gücü daha büyük sistemin muhakemesel özelliklerini belirleyebilir. Bir amfibi çıkartmasının bir planlama ekibi tarafından başarılı başlatılması görev planlayıcılarının konuştuğu dilin ayırıcılık gücüne bağlı olabilir.
Second, the expressiveness of the code may determine the cognitive properties of the larger system. Whether a team of planners can mount a successful amphibious landing may depend on the range of distinctions that can be made in the language spoken by the mission planners.

Dilin özellikleri konuşmanın incelik/kalınlığına (register) ve ifadelerin taşındığı ortama göre değişir. Çevrimiçi (intercom)'nde zorunlu kılınan dil hemen hemen telegraf gibidir.
The properties of language change with the register of the speech and with the medium in which the utterances are carried. The mandated language on the intercom is almost telegraphic.

Dili görevin icrasında üretilen ve koordine edilen yapılandırılmış gösterimlerden biri olarak görmek dilin bilgi-taşıma özelliklerinin önemini gösterir. Muhakemesel bilimde, dil öncelikle insanın bilgi işleme kapasitesi olarak düşünülür, kişilerin üretmesi ve yorumlaması gereken işleyiş açısından anlaşılması gereken...
Viewing language as one of the structured representations produced and coordinated in the performance of the task highlights the information -bearing properties of language. In cognitive science, language is usually thought of primarily as a human computational capacity that should be understood in terms of the processing that individuals must do to produce or interpret it.

Dikkati bir kişinin muhakemesel özelliklerinden sosyal olarak dağıtılmış muhakemeye kaydırmak dil üzerine yeni bir ışık düşürür. Dilin özellikleri iletişim teknolojisinin özellikleri ile daha büyük muhakemesel sistemin özelliklerini yansıyacak şekillerde karşılıklı etkileşir.
Shifting attention from the cognitive properties of an individual to those of a system of socially distributed cognition casts language in a new light. The properties of the language itself interact with the properties of the communications technology in ways that affect the computational properties of the larger cognitive system.

Dilin yapısı düşüncenin yapısını belirler mi? "bazan evet ve bazan değil" sanki...
Does the structure of language determine the structure of thought? " seems to be " Sometimes and sometimes not ."

Görev icrasında dilin yapısı kullanılan bir ortam olmadığı zaman, görev icrası dilin yapısından etkilenmez. Muhakemesel faaliyetler bir sosyal alanda dağıtıldığı zaman, görevi icra edenlerce iletişim için kullanılan dil veya diller eldeki kaynakları yapılandırmada kesinlikle etkin olacaktır ve dilin yapısı grubun muhakemesel özelliklerini etkileyecektir, grup içindeki bireylerin muhakemesel özelliklerini etkilemese bile…

When the structure of language is not useful as a mediating resource in task performance , then task performance does not seem to be affected by the structure of language. When cognitive activities are distributed across social space, the language or languages used by task performers to communicate are almost certain to serve as structuring resources, and the structure of language will affect the cognitive properties of the group even if they do not affect the cognitive properties of individuals in the group.

Communication

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

The fact that the navigation team distributes computational procedures across a social organization raises the possibility that there may be better and worse ways to arrange the distribution. One way in which the distribution of computational procedures can be better or worse concerns the relation between the kinds of structure that can be passed between computational elements and the kinds of structure with which the passed structures must be coordinated in the performance of the task .

Verbal descriptions typically fail not because they don't provide enough structure but because they provide the wrong kind of structure. The difference between the right and the wrong kinds of structure is determined by both the nature of the task and the other structural resources that are available .

First , the amount of information that is conveyed by a given utterance is not a simple function of the volume of structure in the utterance. Information and coding theory define the minimum bandwidth required to encode a given set of alternative messages. From the perspective of information theory , natural language is not an efficient code.

Second, the expressiveness of the code may determine the cognitive properties of the larger system. Whether a team of planners can mount a successful amphibious landing may depend on the range of distinctions that can be made in the language spoken by the mission planners.

The properties of language change with the register of the speech and with the medium in which the utterances are carried. The mandated language on the intercom is almost telegraphic.

Viewing language as one of the structured representations produced and coordinated in the performance of the task highlights the information -bearing properties of language. In cognitive science, language is usually thought of primarily as a human computational capacity that should be understood in terms of the processing that individuals must do to produce or interpret it .

Shifting attention from the cognitive properties of an individual to those of a system of socially distributed cognition casts language in a new light. The properties of the language itself interact with the properties of the communications technology in ways that affect the computational properties of the larger cognitive system.

Does the structure of language determine the structure of thought? " seems to be " Sometimes and sometimes not ."

When the structure of language is not useful as a mediating resource in task performance , then task performance does not seem to be affected by the structure of language. When cognitive activities are distributed across social space, the language or languages used by task performers to communicate are almost certain to serve as structuring resources, and the structure of language will
affect the cognitive properties of the group even if they do not affect the cognitive properties of individuals in the group.

TUESDAY, JUNE 02, 2020

Sosyal Yapı ve Hedef Yapısı

Social Structure and Goal Structure

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

...

Bir sorun derin katmanlı bir hedef yapısına sahip olduğu zaman sosyal hiyerarşi, odaklanmanın, hedef yapının farklı kısımlarına yönelmesini sağlamak için bir mekanizma sağlayabilir. Sosyal yapı ve problem tanımının her ikisi de hedef yapı ile etkileşir, eylemin ardışık kontrolünde problem çözümlerinin gerçekleştirilmesi için.

When a problem has a deeply nested goal structure , a social hierarchy can provide a mechanism for distributing the attention to various parts of the goal structure . Social structure and problem representation both interact with goal structure in the implementations of solutions to the problem of sequential control of action.

İş tanımından öteye gitmek

Going Beyond the job description

Görevin sosyal dağılımının bir yönü, koordinasyon eylemlerini gerçekleştirmek için gereken bilgininbir çok şahıs içinde ayrı ayrı bulunmamasıdır. Daha çok, bilginin çoğu seyrüsefer ekibinin üyelerinde özneletkileşim (intersubjective) ile bölüşülmüştür. Bu durum sistemin insan bileşeninin biçimlenebilir ve uyabilir bir koordinasyon dokusu olarak hareket etmesine izin verir. Söz konusu görev uygun koordinasyon faaliyetlerinin yapılmasını sağlamaktır.

One important aspect of the social distrubution of this task is that the knowledge required to carry out the coordinating actions is not discretely contained inside the various individuals . Rather, much of the knowledge is intersubjectively shared among the members of the navigation team. This permits the human component of the system to act as a malleable and adaptable coordinating tissue, the job of which is to see to it that the proper coordinating activities are carried out.

Ortaklaşılmış Görev İcraları

Shared Task Performances

İş bölümünün bu şekilde duruma göre yapılması görevin mikroyapısı hakkında ortak bir anlayışa dayanır. Görevin her bir adam tarafından yapılması gereken kısımları hakkkında hiç bir fikir alışverişi yoktu; bu koordinasyonu görevi yerine getirirken oluşturdular. Ortaklaşa görev icrası ilişkileri içine girmek için gerekli yetenekler yaşamın nispeten erken çağlarında gelişir.

This ad hoc division of labor was based on a shared understanding of the microstructure of the task. There was no verbal negotiation of the parts of the task to be done by each man; they simply created this coordination in the doing of the task. The social skills required to enter into shared task-performance relationships probably develop fairly early in life.

Esneklik ve Dayanıklılık

Flexibility and Robustness

Eğer bir insan bileşeni bilgisizlik nedeni ile başaramazsa, bütün sistem durma noktasına gelmez. Eğer görev zorlaşırsa veya iletişim kesilirse, seyrüsefer ekibi iş yapmayı durdurmak seçeneğine sahip değildir. Görev anlık olaylar tarafından ilerletilir ve gemi yolda olduğu sürece icra edilmek zorundadır. Arıza kesintisine yanıt olarak, sistem ideal iş bölümünü değiştirerek duruma uyar.

If one human component fails for lack of knowledge , the whole system does not grind to a halt . If the task becomes difficult or communications break down , the navigation team does not have the option of stopping work . The task is driven by events and must be performed as long as the ship is underway . In response to a breakdown , the system adapts by changing the nominal division of labor .

İletişimin üzerine dayandığı sosyal yapı yalnızca bir çerçeve yapı değil, aynı zamanda etkileşimlerden önce onların yerini bulan ve onların gerektiği gibi gerçekleşmelerini sağlayan mekanizmadır. Neden pelarus operatörü işbirliği yapmalıdır? Çünkü uygun perforans sosyal etkileşimin geçer akçesidir.

The social structure is not only the framework on which the communication is based, it is also the mechanism that is in place prior to the interactions to ensure that they take place as required . Why should the pelarus operator cooperate? Because adequate performance is the currency of social interaction.

Sosyal etkileşim dili olarak performans

Performance as language of social interaction

Bir öğrenci insanların işte ne yaptıkları üzerine bir fikir belirtti, bir otomobil fabrikasında insanların çoğunlukla araba yaptıklarını belirterek. Roy şunun gibi bir şey söyledi: “Ne yaptıklarını nasıl biliyorsun? Belki de yaptıkları sosyal ilişkiler üretmek ve arabalar ise yan bir sonuç.”

A student was making a point about what people do at work, saying that in an auto factory people mostly make cars. Roy said something like: "How do you know what they are doing? Maybe what they are making is social relationships and the cars are a side effect."

MONDAY, MAY 25, 2020

Social Structure and Goal Structure

SOCIAL STRUCTURE AND GOAL STRUCTURE

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

...

When a problem has a deeply nested goal structure , a social hierarchy can provide a mechanism for distributing the attention to various parts of the goal structure . Social structure and problem representation both interact with goal structure in the implementations of solutions to the problem of sequential control of action .

Going Beyond the job description

One important aspect of the social disuibution of this task is that the knowledge required to carry out the coordinating actions is not discretely contained inside the various individuals . Rather, much of the knowledge is intersubjectively shared among the members of the navigation team. This permits the human component of the system to act as a malleable and adaptable coordinating tissue, the job of which is to see to it that the proper coordinating activities are carried out

Shared Task Performances

This ad hoc division of labor was based on a shared understanding of the microstructure of the task. There was no verbal negotiation of the parts of the task to be done by each man; they simply created this coordination in the doing of the task. The social skills required to enter into shared task-performance relationships probably develop fairly early in life.

Flexibility and Robustness

If one human component fails for lack of knowledge , the whole system does not grind to a halt . If the task becomes difficult or communications break down , the navigation team does not have the option of stopping work . The task is driven by events and must be performed as long as the ship is underway . In response to a breakdown , the system adapts by changing the nominal division of labor .

The social structure is not only the framework on which the communication is based, it is also the mechanism that is in place prior to the interactions to ensure that they take place as required . Why should the pelorus operator cooperate? Because adequate performance is the currency of social interaction .

Performance as language of social interaction

A student was making a point about what people do at work, saying that in an auto factory people mostly make cars. Roy said something like: "How do you know what they are doing? Maybe what they are making is social relationships and the cars are a side effect."

SATURDAY, MAY 09, 2020

Sosyal Ekip Örgütlenmesi Tipleri

Sosyal Ekip Örgütlenmesi Tipleri

The Types of Social Team Organization [1]

İki grubun muhakemesel başarıları arasındaki farklar tamamen dağıtılmış muhakemenin sosyal örgütlenmesindeki farklara dayanır, hiç te iki gruptaki şahısların muhakemesel özellikleri arasındaki farklara değil.

The differences in the cognitive accomplishments of any two groups might depend entirely on differences in the social organization of distributed cognition and not at all on differences in the cognitive properties of individuals in the two groups .

Paralel Faaliyetler - *Parallel Activities*

Belki de en belirgin özellik, ekip elemanlarının faaliyetlerinin paralel olarak gerçekleşmesidir. Tek bir problem üzerinde çalışan iki ekip elemanının faaliyetlerinin eşgüdümünde(koordinasyon) iki işlevsel sistem daha büyük bir işlevsel sisteme bütünleştirilebilir.

Perhaps the most obvious property is that the activities of the members of the team take place in parallel . Two functional systems may be assembled into a larger functional system in the coordination of the activities of the two crew members who work together on a single problem.

Tepeden aşağıya tabandan tepeye - *Top down bottom up*

Bir "tabandan tepeye" bilgi işlem sürecinde giriş değerleri daha yüksek soyutlama seviyelerine ilerletilir.

Örn. Geminin dünya ile ilişkisinin gösterimi, sembolik biçime dönüştürülür ve haritaya ulaşıncaya kadar bir dizi ortamdan geçirilir.

In a "bottom-up " information process input values are propagated upto a higher level of abstraction. For ex. the representation of the relationship of the ship to the world is transformed into symbolic form and moved across a set of media until it arrives at the chart.

İnsan arayüalerinnin tipleri - *The Types of Human Interfaces*

İnsan ve örgütsel arayüzlerinin oluşturulması sayısızdır.

The creation of human and organizational interfaces to tasks is ubiquitous.

Algı Çevrimleri - *Daemons*

Bir göreve yönelik arayüz çeşiti sıklıkla bilgisayar biliminde daemon(algı çevrimi) ile adlandırılır. Bir algı çevrimi dünyayı belirli bir özel koşul bekliyerek sürekli algılayan bir unsurdur. Tetikleyici koşul gerçekleştiğinde, algı çevrimi belirli bir faaliyeti yapar.

A commonly created sort of interface to a task is what in computer science is called a daemon. A daemon is an agent that monitors a world waiting for certain specified conditions . When the trigger

conditions exist , the daemon takes a specified action.

Tamponlar - *Buffers*

Bilgi tamponları, işleri gözlemlerini hemen hemen aynı anda yapmak olan operatörleri mümkün kılar. Bir seyrüsefer ekibinin elemanları tarafından yapılan işlerin gelişme hızları arasında büyük farklar olabilir. Tamponlama faaliyeti bir operatörün zamansal sınırlarının başka bir operatörün zamansal sınırları ile kesişmemesi için sisteme gevşeklik verir. Her operatör ikilisi, gönderici ve alıcı aşırı yüklenmediği zaman iletişime müsaade eder.

Information buffers enable the operators , whose job is to make the observations as nearly simultaneously as is possible to operate asynchronously . There may be a great deal of variation in the pace of the work done by the members of a navigation team. The buffering activity introduces slack into the system so that the temporal constraints of an operator do not interfere with the temporal constraints of an other operator. Each pair of operators permits communication to take place when the sender and the receiver are not overloaded.

Tamponlama, sistemin "gevşek bağlantılanmasına" katkıda bulunur. Tamponlama, sistemin bir kısmından diğerine kontrolsüz etkilerin yayılmasını önler. Tamponlama, paralel çalışan süreçlerin arasında zarar verici kesişimleri engeller.

Buffering contributes to " loose coupling " of the system. The buffering prevents the uncontrol led propagation of effects from one part of the system to another . Buffering provides protection against destructive interference between processes running in parallel .

İletişim ve Bellek - *Communication and Memory*

Bireyel koşullarda şahsi bellek tarafından yapılan işin yerini grup koşullarında şahıslar arasındaki iletişim alır.

The work that is done by individual memory in the solo condition is replaced in the group condition by interpersonal communication .

Eğer şahsi belleği, zaman içinde şahsın kendisi ile iletişimi olarak düşünürsek, şahıslar arasındaki iletişimin şahıs içindeki iletişimin yerini alması, bir görevin ekip tarafından gerçekleştirilmesi için doğal bir sonuç olur.

If we think of individual memory as communication with the self over time, then the replacement of intrapersonal communication by interpersonal communication is an expected consequence of the move from individual to team performance of a task.

Eylemin Sıralı Kontrolü - *Sequential Control of Action*

Bir orkestrada sırasal kontrol her bir müzisyenin, parçanın bütününün planını bilmesi ve aynı zamanda parça içinde kendi kısmının her geliş sırasını bilmesi ile başarılır.
Sequential control in an orchestra is achieved by having every musician know the plan of the entire piece and also know the place of every instance of his own part within the piece.

Eğer çalışmasına müsaade edilmiş herhangi bir işlem, müsaade edilmiş başka herhangi bir işlemi hiç birzaman engellemeyecekse, o işlemleri içeren süreç sırasal olarak sınırlandırılmamıştır. Bu düzenekte
aktif unsurlar arasında ortak bir çevreye etki etmeleri dışında hiç bir iletişim yoktur. Her unsur yalnız onunla karşılaştığında üzerinde işlem yapabileceği eylemleri icra edebilir.
A procedure is sequentially unconstrained if the execution of any enabled operation will never disable any other enabled but as yet unexecuted operation . In this scheme, there is no communication between the active agents other than their effects on a shared environment . Each agent simply mills
about taking actions only when he encounters situations on which he can act.

Eğer izin verilmiş bir işlem henüz icra edilmemiş herhangi başka bir işlemi engellerse, onları içeren süreç sıralı olarak sınırlandırılmıştır. Sıralı sınırlamalar olan yerde, eylemlerin sırası üzerinde bir miktar kontrol gereklidir. Sıra kontrollü bir sürecin icrası, planlama ve geriye doğru iz sürme gerektirir.
A procedure is sequentially constrained if the execution of any enabled operation will disable any other enabled but as yet unexecuted operation . Where there are sequential constraints , it is necessary to have some control over the sequence of actions . The performance of a sequentially constrained procedure may require planning or backtracking .

Bir Üretim Ekibi olarak Seyrüsefer Ekibi - *Navigation Team as a Production Team*

Sıra sınırlamasız süreçler kolaylıkla dağıtılabilir veya çok gevşek bağıntılı sistemlerle çözülebilir. Sıra sınırlamaya sahip görevler yapılacak eylemler arasında bir miktar eşgüdüm gerektirir. Bu eşgüdümü elde etmek için bir çok yol vardır. Genel davranış desenini bir yazı, bir nota, veya genel bir planla belirlemek sıralama problemine bariz bir çözümdür.
Sequentially unconstrained procedures are easily distributed or can be solved by very loosely interconnected systems. Tasks that have sequential constraints require some coordination among the actions to be taken. There are many ways to achieve this coordination . Specifying the overall pattern of behavior in a script , a score, or an overall plan is an obvious solution to the sequencing problem

Gerçekte, ekibin davranışını, sistem içinde herhangi bir yerde bir yazı ya da plan olmadan uygun bir sıra içinde düzenlemesi mümkündür. Her bir ekip elemanın çevresinde hangi koşullar oluştuğunda ne yapacağını bilmesi yeterlidir.

In fact, it is possible for the team to organize its behavior in an appropriate sequence without there being a global script or plan anywhere in the system. Each crew member only needs to know what to do when certain conditions are produced in the environment.

[1] Outlined from Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

FRIDAY, MAY 01, 2020

The Types of Social Team Organization

The Types of Social Team Organization *[1]*

The differences in the cognitive accomplishments of any two groups might depend entirely on differences in the social organization of distributed cognition and not at all on differences in the cognitive properties of individuals in the two groups .

Parallel Activities

Perhaps the most obvious property is that the activities of the members of the team take place in parallel . Two functional systems may be assembled into a larger functional system in the coordination of the activities of the two crew members who work together on a single problem.

Top down bottom up

In a "bottom-up " information process input values are propagated upto a higher level of abstraction. For ex. the representation of the relationship of the ship to the world is transformed into symbolic form and moved across a set of media until it arrives at the chart.

The Types of Human Interfaces

The creation of human and organizational interfaces to tasks is ubiquitous.

Daemons

A commonly created sort of interface to a task is what in computer science is called a daemon. A daemon is an agent that monitors a world waiting for certain specified conditions . When the trigger conditions exist , the daemon takes a specified action.

Buffers

Information buffers enable the operators , whose job is to make the observations as nearly simultaneously as is possible to operate asynchronously . There may be a great deal of variation in the pace of the work done by the members of a navigation team. The buffering activity introduces slack into the system so that the temporal constraints of an operator do not interfere with the temporal constraints of an other operator. Each pair of operators permits communication to take place when the sender and the receiver are not overloaded.

Buffering contributes to " loose coupling " of the system. The buffering prevents the uncontrolled propagation of effects from one part of the system to another . Buffering provides protection against destructive interference between processes running in parallel .

Communication and Memory

The work that is done by individual memory in the solo condition is replaced in the group condition by interpersonal communication .

If we think of individual memory as communication with the self over time, then the replacement of intrapersonal communication by interpersonal communication is an expected consequence of the move from individual to team performance of a task.

Sequential Control of Action

Sequential control in an orchestra is achieved by having every musician know the plan of the entire piece and also know the place of every instance of his own part within the piece.

A procedure is sequentially unconstrained if the execution of any enabled operation will never disable any other enabled but as yet unexecuted operation . In this scheme, there is no communication between the active agents other than their effects on a shared environment . Each agent simply mills about taking actions only when he encounters situations on which he can act.

A procedure is sequentially constrained if the execution of any enabled operation will disable any other enabled but as yet unexecuted operation . Where there are sequential constraints , it is necessary to have some control over the sequence of actions . The performance of a sequentially constrained procedure may require planning or backtracking .

Navigation Team as a Production Team

Sequentially unconstrained procedures are easily distributed or can be solved by very loosely interconnected systems. Tasks that have sequential constraints require some coordination among the actions to be taken. There are many ways to achieve this coordination . Specifying the overall pattern of behavior in a script , a score, or an overall plan is an obvious solution to the sequencing problem

In fact, it is possible for the team to organize its behavior in an appropriate sequence without there being a global script or plan anywhere in the system. Each crew member only needs to know what to do when certain conditions are produced in the environment.

[1] Outlined from Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

FRIDAY, APRIL 24, 2020

Dağıtılmış Sistem Tasarımı

Dağıtılmış Sistem Tasarımı

Designing a Distributed System

Ekipler ekip elemanlarından daha farklı özelliklere sahip olabilir. Bu farklılıklar hem teknoloji ile etkileşimlerden hem de muhakemesel işin sosyal dağıtımının etkilerinden olabilir.
Teams may have cognitive properties that differ from those of the team members. These differences arise from both the effects of interactions with technology and the effects of a social distribution of cognitive labor.

Bir dağıtılmış sistem yerel işlevsel altsistemlere bölünüp inşa edilebilir. Bu yerel işlevsel sistemler ekip elemanlarının etkileşimlerinde koordine edilir. Etkileşimler, bileşenleri bir araya getirir ve altsistemlerden daha büyük bir işlevsel sistem inşa eder.

A distributed system can be divided and built from local functional subsystems. These local functional systems are coordinated in the interaction of the members of the team. The interactions, assemble the components, and build a larger functional system from the subsystems.

Daha büyük sistemin bileşenleri seri, paralel veya ikisinin bir bileşkesi şeklinde düzenlenebilir. Paralel organizayon sistemin girdi çıktı hızını arttırır. Seri organizasyonun unsurları ise bir önceki adımların çıktılarını gerektirdikleri için daha düzenli ve kontrol edilebilirdir. Hem paralel hem de seri organizasyon içeren bir karışık dağıtılmış sistem aynı zamanda bir eşzamanlılık(senkronizasyon) mekanizmasına ihtiyaç duyar. Böylece daha büyük sistem herhangi bir bireyden çok farklı muhakemesel özelliklere sahip olur.
The components of the larger system may be organised serially, in parallel or a combination of both. Parallel organisation increases the speed of the system throughput. While the elements of serial organisation requires the output of the previous steps it is more organised and controllable. A complex distributed systems with both parallel and serial organisation also needs a synchronisation mechanism. Hence the larger system has cognitive properties very different from those of any individual.

Sistemi daha küçük altsistemlere bölmek özel amaçlı tasarlanmış araçların kullanılma olasılığını arttırır. Zanaatın bu araçları ile etkileşim kolaylaştırılabilir. Aynı zamanda dağıtılmış sistemin sosyal organizasyonu güçlükleri hafifletmekte yardımcı olur.
Dividing the system to smaller subsystems increases the possibility to use specificly designed tools. Interacting with these tools of trade can be made simpler. Also the social organisation of distributed cognition helps to eleviate difficulties.

Görevin parçalarına ayrımı ekibin her elemanının yalnız sınırlı bir veriye dikkat etmesini mümkün kılar. Eğere problem bölünebilir ise her kişi izlenebilir bir problem ile ilgilenebilir.
The decomposition of the task enables each member of the team to attend closely to only a limited set of data. If the problem can be divided up, each person can deal with a tractable problem.

"Dağıtılmış Hesaplama" bileşenler başarısız olduğunda sistem performansının makul bir şekilde düşmesi imkanını arttırır. Ekibin elemanları ortak bilgilere sahip olduğu için, bir probleme yanıt olarak sistemin yeniden yapılandırılması onlar için mümkündür.
"Distributed computing " increases the prospects for graceful degradation " of system performance when components fail. Because the members of the team have overlapping knowledge , it is possible for them to reconfigure dynamically in response to a problem ".

Harici çevre değişikliklerine uyum sağlama dağıtılmış sistemlerde merkezi sistemlerden daha kolaydır. Eğer değişim yavaş ise, gerekli değişiklikler bütün düzenlemeler yerine yalnızca ilgili alt sistemlerde yapılabilir.
Adaptation to external environmental change may be easier in distributed than in centralized systems. If the change is gradual and small, the necessary adjustments can be done only in the related local subsystems rather than a global rearrangement.

Girişlere ve çevre gürültüsüne sistemin tüm duyarlığını bir takım küçük sistemlerin İnce ayarı ve yeniden tasarımı ile azaltmak mümkündür.
A tuning of a number of small systems and a redesign is possible in order to minimize the overall system sensitivity to inputs and environmental distortions.

Dağıtılmanın bir maliyeti algılama cihazları tarfından yapılan filtrelemedir. Giriş işlemenin her aşaması gerçek giriş değerini silen bir soyutlama olarak çalışır.
One of the costs of distribution is the filtering performed by the sensors. Each stage of input processing works as an abstraction that eradicates the real input value.

Daıtılmanın bir başka maliyeti bir adımın başka bir adım tarafından engellendiği dar boğazların olası varlığıdır. Tamponlar bu darboğazları yenmek için bir yoldur.
Another cost of distribution is the potential existance of bottlenecks that cause disruption of one step by another. Buffers are a way to overcome bottlenecks.

“Emek dağılımının tasarım problemi: şahsi performansın grup düzenlemesine eş düşürülmesi kolay bir işlem değildir. Görevin dağıtılmış şeklinde tek başına performansta var olmayan fırsatlar vardır.[1]”
“The problem of the design of the distribution of labor : the mapping from individual performance to the group configuration is a nontrivial one. Opportunities exist in the distributed version of the task that are simply not present in the solo-performance case. [1]”

[1] Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

FRIDAY, APRIL 17, 2020

Designing a Distributed System

Designing a Distributed System

Teams may have cognitive properties that differ from those of the team members. These differences arise from both the effects of interactions with technology and the effects of a social distribution of cognitive labor .

A distributed system can be divided and built from local functional subsystems. These local functional systems are coordinated in the interaction of the members of the team. The interactions, assemble the components, and build a larger functional system from the subsystems.

The components of the larger system may be organised serially, in parallel or a combination of both. Parallel organisation increases the speed of the system throughput. While the elements of serial organisation requires the output of the previous steps it is more organised and controllable.
A complex distributed systems with both parallel and serial organisation also needs a synchronization mechanism. Hence the larger system has cognitive properties very different from those of any individual .

Dividing the system to smaller subsystems increases the possibility to use specifically designed tools. Interacting with these tools of trade can be made simpler. Also the social organisation of distributed cognition helps to alleviate difficulties.

The decomposition of the task enables each member of the team to attend closely to only a limited set of data. If the problem can be divided up, each person can deal with a tractable problem.

“Distributed computing " increases the prospects for graceful degradation " of system performance when components fail. Because the members of the team have overlapping knowledge , it is possible for them to reconfigure dynamically in response to a problem “.

Adaptation to external environmental change may be easier in distributed than in centralized systems. If the change is gradual and small, the necessary adjustments can be done only in the related local subsystems rather than a global rearrangement.

A tuning and of the number of small systems and a redesign is possible in order to minimize the overall system sensitivity to inputs and environmental distortions.

One of the costs of distribution is the filtering performed by the sensors. Each stage of input processing works as an abstraction that eradicates the real input value.

Another cost of distribution is the potential existence of bottlenecks that cause disruption of one step by another. Buffers are a way to overcome bottlenecks.

“The problem of the design of the distribution of labor : the mapping from individual performance to the group configuration is a nontrivial one. Opportunities exist in the distributed version of the task that are simply not present in the solo-performance case. [1] ”

[1] Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

SATURDAY, APRIL 04, 2020

Sosyal Etkileşim Dili olarak Performans

Sosyal Etkileşim Dili olarak Performans

Performance as language of social interaction

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Denizde seyir ve Demirleme işlemlerinde iş bölümü, konum tespiti çevriminin unsurlarını sosyal alanda dağıtır. İşlemler sosyal organizasyon içinde nerede ise, hesapsal bağımlılıklar aynı zamanda sosyal bağımlılıklardır.

The division of labor mandated in Sea and Anchor Detail distributes the elements of the fix cycle across social space. Wherever computations are distributed across social organization, computational dependencies are also social dependencies .

Performans gerçek insan ilişkilerinde saklıdır. Her eylem yalnızca hesaplamanın bir parçası, tamamlanan görevin bir parçacığı değil; aynı zamanda bir sosyal mesajdır. İyi sosyal ilişkiler kurmak yetkin performansın önemli bir devindiricisidir(harekete geçiricisidir).

Performance is embedded in real human relationships . Every action is not only a piece of the computation , a bit of the task completed ; it is also a social message. Building and maintaining good social relationships becomes an important motive for competent performance .

Sosyal yapı yalnızca, üstünde iletişimin inşa edildiği çerçeve-yapı değil, aynı zamanda etkileşimlerden önce onların gerektiği gibi gerçekleşmesi için hazır olan mekanizmadır. Neden pelorus operatörü işbirliği yapmalı? Çünkü yeterli performans sosyal etkileşimin geçer akçesidir.
The social structure is not only the framework on which the communication is based, it is also the mechanism that is in place prior to the interactions to ensure that they take place as required . Why should the pelorus operator cooperate? Because adequate performance is the currency of social interaction .

Bir öğrenci insanların işte ne yaptıkları üzerine bir fikir belirtti, bir otomobil fabrikasında insanların çoğunlukla araba yaptıklarını belirterek. Roy şunun gibi bir şey söyledi: “Ne yaptıklarını nasıl biliyorsun? Belki de yaptıkları sosyal ilişkiler üretmek ve arabalar ise yan bir sonuç.”
A student was making a point about what people do at work, saying that in an auto factory people mostly make cars. Roy said something like: "How do you know what they are doing? Maybe what they are making is social relationships and the cars are a side effect."

SATURDAY, MARCH 28, 2020

Performance as language of social interaction

Performance as language of social interaction

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

The division of labor mandated in Sea and Anchor Detail distributes the elements of the fix cycle across social space. Wherever computations are distributed across social organization, computational dependencies are also social dependencies . Performance is embedded in real human relationships . Every action is not only a piece of the computation , a bit of the task completed ; it is also a social message. Building and maintaining good social relationships becomes an important motive for competent performance .

The social structure is not only the framework on which the communication is based, it is also the mechanism that is in place prior to the interactions to ensure that they take place as required . Why should the pelorus operator cooperate? Because adequate performance is the currency of social interaction .

A student was making a point about what people do at work, saying that in an auto factory people mostly make cars. Roy said something like: "How do you know what they are doing? Maybe what they are making is social relationships and the cars are a side effect."

TUESDAY, MARCH 17, 2020

Grup Özelliklerine Karşı Kişisel Özellikler

Grup Özelliklerine Karşı Kişisel Özellikler

Group Properties vs Individual Properties

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Antropolojide emeğin bölüştürülmesinden daha önemli bir kavram çok az bulunur.
In anthropology there is scarcely a more important concept than the division of labor.

Tu154 - credit belongs to Lufthansa pilot Mrs. Rainer Horsch

Bir insan grubunun enerji bütçesi ve bir grubun fiziksel çevresini kullanma verimliliği açısından, sosyal organizasyon etkenleri bireylerin özelliklerinden farklı grup özellikleri ortaya çıkartır.
In terms of the energy budget of a human group and the efficiency with which a group exploits its physical environment , social organizational factors often produce group properties that differ considerably from the properties of individuals .

Örneğin, Karl Wittfogel (1957, Roberts 1964) hidrolik tarım ve doğu despotluğu hakkında yazarken,: yalnız kitlesel emek kullanarak büyük miktarda suyun kanallanabileceğini; ve bu kitlesel emeğin koordine edilmek, disiplinli olmak ve yönetilmek zorunda olduğunu söylemiştir.
For example , Karl Wittfogel (1957, cited in Roberts 1964), writing about the advent of hydraulic farming and Oriental despotism , says: A large quantity of water can be channeled and kept within bounds only by the use of mass labor ; and this mass labor must be coordinated , disciplined , and led.

Böylece kurak aşağı arazileri ve ovaları fethetmek isteyen birkaç çiftçi – makina öncesi teknoloji temelinde – tek başarı şansını sunan organizasyonel cihazları harekete geçirmek zorunda kaldılar; Onlar ortakları ile işbirliği halinde çalışmak ve kendilerini yönetici bir otorite altına almak zorundaydılar.

Thus a number of farmers eager to conquer arid lowlands and plains are forced to invoke the organizational devices which - on the basis of premachine technology - offer the one chance of success; they must work in cooperation with their fellows and subordinate themselves to a directing authority .

Bu çeşit etki modern yaşamda sayısızdır fakat çoğunlukla görülmezdir. Emek fiziksel ya da muhakemesel tabiatta olsa da, katılanların faaliyetlerini koordine etmek için, emeğin bütün bölünüşleri dağıtılmış muhakeme gerektirirler.
This kind of effect is ubiquitous in modem life , but it is largely invisible . All divisions of labor , whether the labor is physical or cognitive in nature , require distriibuted cognition in order to coordinate the activities of the participants .

Dağıtılan emek dağıtılmış muhakemesel emek olduğu zaman, sistem iki çeşit muhakemesel emeğin dağıtımını içerir: Göreve özgü muhakeme ve görevin unusurlarının koordinasyonunu yöneten muhakeme.
When the labor that is disbibuted is cognitive labor , the system involves the disbibution of two kinds of cognitive labor : the cognition that is the task and the cognition that governs the coordination of the elements of the task.

Böyle bir durumda, muhakemesel görevi icra eden grup, kişinin muhakemesel özelliklerinden farklı muhakemesel özelliklere sahiptir.
In such a case, the group performing the cognitive task may have cognitive properties that differ from the cognitive properties of any individual.

WEDNESDAY, MARCH 04, 2020

Group Properties vs Individual Properties

Group Properties vs Individual Properties

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

In anthropology there is scarcely a more important concept than the division of labor .

In terms of the energy budget of a human group and the efficiency with which a group exploits its physical environment , social organizational factors often produce group properties that differ considerably from the properties of individuals .

For example , Karl Wittfogel (1957, cited in Roberts 1964), writing about the advent of hydraulic farming and Oriental despotism , says: A large quantity of water can be channeled and kept within bounds only by the use of mass labor ; and this mass labor must be coordinated , disciplined , and led.

Thus a number of farmers eager to conquer arid lowlands and plains are forced to invoke the organizational devices which - on the basis of premachine technology - offer the one chance of success; they must work in cooperation with their fellows and subordinate themselves to a directing authority .

This kind of effect is ubiquitous in modem life , but it is largely invisible . All divisions of labor , whether the labor is physical or cognitive in nature , require disbibuted cognition in order to coordinate the activities of the participants .

When the labor that is disbibuted is cognitive labor , the system involves the disbibution of two kinds of cognitive labor : the cognition that is the task and the cognition that governs the coordination of the elements of the task.

In such a case, the group performing the cognitive task may have cognitive properties that differ from the cognitive properties of any individual .

FRIDAY, FEBRUARY 28, 2020

Nesnelerin Neden Çalıştığını Bilmek

Nesnelerin Neden Çalıştığını Bilmek

Knowing Why Things Work

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Merkator projeksiyonu haritası özelleşmiş bir analog bilgisayardır, ve haritayı kullanılabilir kılan özellikleri had safhada matematiksel tabiatlıdır. Fakat hesaplamanın o kısımları haritayı yapanlar tarafından icra edilmiştir ve harita kullanıcılarının sorunu değildir.

The Mercator -projection chart is a specialized analog computer , and the properties of the chart that make its use possible are profoundly mathematical in nature . But those parts of the computation were performed by cartographers and need not be a direct concern of the chart 's users.

Haritacı haritasını kullanan her seyrüseferci için hesaplamanın bir kısmını yapmıştır. Hesaplama zaman ve sosyal(kişiler) çevre içinde dağıtılmıştır. Seyrüsefercinin harita nasıl yapıldığını bilmesi gerekmez ve çizgilere özel bir anlam yükleyen Merkator projeksiyonunun özelliklerini bilmeye ihtiyaç hissetmez.

The cartographer has already done part of the computation for every navigator who uses his chart . The computation has been distributed over time as well as across social space. The navigator doesn't have to know how the chart was made and doesn't need to know about the properties of the Mercator projection that give special computational meaning to straight lines.

Eğer kullanıcı onun nasıl çalıştığını bilmezse aslında cihaz daha güçlü olur çünkü bu yüzden daha geniş bir kullanıcı çevresinin erişimine açılır. Seyrüsefercinin zihninin hesapsal yetenekleri seyrüseferin hesapsal problemlerinin yalnızca kıyısına erişebilir.

The device is actually more powerful if the user does not have to know how or why it works, because it is thereby available to a much larger community of users. The computational abilities of the mind of the navigator penetrate only the shallows of the computational problems of navigation.

Gün be gün seyrüsefer uygulamasında, daha derin problemler bazı sunum oyunları ile daha sığ olanlara dönüştürülür ya da hiç dikkate alınmazlar.

In the day-to-day practice of navigation, the deeper problems are either transformed by some representational artifice into shallow ones or not addressed at all.

“Bugün bile, zaman takibi ve konum bulmada nihai kaynak tabii ki gök cisimleridir. Denizci gökyüzüne bakmak zorundadır.”

“Even today, of course, since the ultimate sources of time –keeping and position -finding are the heavenly bodies.! the sailor must look up at the sky.”

Fakat böylece ve şimdiye kadar profesyonel astronomlar, matematikçiler, almanak yapımcıları, enstrüman yapımcıları ve benzerleri, gerçek saat, zaman işareti, harita, takvim, veya ona bilmek istediği her neyse anlatacak ne varsa, sıradan insanı ondan ayırdılar.

But so long and so far has the chain of experts professional astronomers , mathematicians , almanac -makers, instrument -makers and so forth - separated the ordinary man from the first -hand observation that he has ceased to think beyond the actual clock , time -signal , map calendar , or whatever it may be that " tells " him what he wishes to know .”

(Taylor 1971) Frake (1985: 268) gelgitlerin modern bilgisine ilişkin şu benzer noktayı belirtir: "[Modern teori] modern seyrüsefercinin erişebileceğinin çok ötesindedir. Denizciler bugün gelgit teorisini hiç bir seviyede bilmek ihtiyacını duymamaktadırlar. Yalnızca her sefer için gelgit tablolarına başvurmaktalar."

(Taylor 1971) Frake (1985: 268) makes a similar point about modern knowledge of the tides : "[Modern tidal theory] is far beyond the reach of the modern navigator. Sailors today have no need to understand tidal theory at any level . They merely consult their tide tables anew for each voyage."

WEDNESDAY, FEBRUARY 19, 2020

Knowing Why Things Work

Knowing Why Things Work

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

The Mercator -projection chart is a specialized analog computer , and the properties of the chart that make its use possible are profoundly mathematical in nature . But those parts of the computation were performed by cartographers and need not be a direct concern of the chart 's users.

The cartographer has already done part of the computation for every navigator who uses his chart . The computation has been distributed over time as well as across social space. The navigator doesn't have to know how the chart was made and doesn't need to know about the properties of the Mercator projection that give special computational meaning to straight lines.

The device is actually more powerful if the user does not have to know how or why it works, because it is thereby available to a much larger community of users. The computational abilities of the mind of the navigator penetrate only the shallows of the computational problems of navigation.

In the day-to-day practice of navigation, the deeper problems are either transformed by some representational artifice into shallow ones or not addressed at all.

"Even today, of course, since the ultimate sources of time –keeping and position -finding are the heavenly bodies.! the sailor must look up at the sky."

But so long and so far has the chain of experts professional astronomers , mathematicians , almanac -makers, instrument -makers and so forth - separated the ordinary man from the first -hand

observation that he has ceased to think beyond the actual clock , time -signal , map calendar , or whatever it may be that " tells " him what he wishes to know ."

(Taylor 1971) Frake (1985: 268) makes a similar point about modern knowledge of the tides :
"[Modern tidal theory] is far beyond the reach of the modern navigator. Sailors today have no need to understand tidal theory at any level . They merely consult their tide tables anew for each voyage."

SUNDAY, FEBRUARY 16, 2020

İş Dönüştüren Araçlara karşı Yapay Zeka Cihazları

İş Dönüştüren Araçlara karşı Yapay Zeka Cihazları

Task transforming tools vs. Next generation intelligent artificial agents

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Böylece, bu araçlar hesaplamayı fiziksel nesnelerin basit işlenmesi ve kavramsal değerlendirmelerin algısal çıkarımları olarak gerçekler. Fakat belki de bu arınma gelecek nesil araçlarda eksik kalacak.
These tools thus implement computation as simple manipulation of physical objects and implement conceptual judgements as perceptual inferences . But perhaps this refinement will be lacking from the next generation of tools .

Basit "aptal" fiziksel cihazlarla etkileşimlerimizin hesaplamasal gücünü anlamakta hata yaparak kendimizi bir çok fırsatları israf edeceğimiz duruma sokuyoruz, sözde akıllı bilgisayarlar ile. Psikoloji ve yapay zekanın sinerjisi bizi daha çok akıllı yapay ajanlar yapmaya götürebilir, daha kuvvetli iş-dönüştürücü temsiller yerine.
By failing to understand the source of the computational power in our interactions with simple "unintelligent" physical devices, we position ourselves well to squander opportunities with so-called intelligent computers . The synergy of psychology and artificial intelligence may lead us to attempt to create more and more intelligent artificial agents rather than more powerful task-transforming representations .

"Bizler hepimiz muhakemesel bütünleyicileriz – içsel ve dışsal yapılardan oluşan işlevsel sistemlerin fırsatçı birleştiricileri." Düşünme için harici araçlardan tasarımlanmış bir tür tanımlamak içsel yapay ürünlerin rollerini görmeyi güçleştirir ve "Mikronezya seyrüsefer sisteminin yıldızların görüntülerini bir çeşit, yerlerine bağlı olarak görmesindeki gücü algılamayı güçleştirir."
"We are all cognitive bricoleurs - opportunistic assemblers of functional systems composed of internal and external structures . " Defining a class of designed external tools for thinking makes it

difficult to see the role of internal artifacts and "difficult to see the power of the sort of situated seeing that is present in the Micronesian navigator's images of the stars."

Yıldızlar yapay ürün değildir. İnsan yapımı bir olgudan çok doğaldırlar, yine de doğru iç yapay ürünlerle etkileşim içinde("görme" stratejileri), Mikronezya seyrüsefer sisteminin en önemli yapılı temsili medya ortamı haline gelir.
The stars are not artifacts . They are a natural rather than a human -made phenomenon , yet they do have a structure which , in interaction with the right kinds of internal artifacts (strategies for "seeing"), becomes one of the most important structured representational media of the Micronesian navigation system.

Yıldızların az ya da çok göz kırpmaları Micronezya seyrüsefer sisteminin önemli bir bileşenidir. Yıldızların tamamen eşit dağıldığı bir gökyüzünde yıldızlarla seyrüsefer imkansız olurdu: Farklılık bilgi içerir, ve bilgi verici hiç bir farklılık olmazdı bu durumda.
The more or less random sprinkling of stars in the heavens is an important component of the Micronesian system. In a sky with an absolutely uniform distribution of stars, navigation by the stars would be impossible
: information is difference , and there would be no differences to be seen as informative .

Eğer yalnız başına tek tek zihinlere, kültürel yapay ürünleri(sistemlerini) işleyen bireylerden oluşan sistemlerin özelliklerini isnat edersek, tek tek zihinlere sahip olmayabilecekleri bir süreci layık görmüş oluruz, ve yapay ürünleri işlemek için gerçekten sahip olmaları gereken süreçleri soruşturamamış oluruz. Bu tür ilişkilendirme ciddi fakat sık sık görülen bir hatadır.
If we ascribe to individual minds in isolation the properties of systems that are actually composed of individuals manipulating systems of cultural artifacts , then we have attributed to individual minds a process that they do not necessarily have, and we have failed to ask about the processes they actually must have in order to manipulate the artifacts . This sort of attribution is a serious but frequently committed error .

TUESDAY, FEBRUARY 11, 2020

Task transforming tools vs. Next generation intelligent artificial agents

Task transforming tools vs. Next generation intelligent artificial agents

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

These tools thus implement computation as simple manipulation of physical objects and implement conceptual judgements as perceptual inferences . But perhaps this refinement will be lacking from the next generation of tools .

By failing to understand the source of the computational power in our interactions with simple "unintelligent" physical devices, we position ourselves well to squander opportunities with so-called intelligent computers . The synergy of psychology and artificial intelligence may lead us to attempt to create more and more intelligent artificial agents rather than more powerful task-transforming representations .

“We are all cognitive bricoleurs - opportunistic assemblers of functional systems composed of internal and external structures . “ Defining a class of designed external tools for thinking makes it difficult to see the role of internal artifacts and “difficult to see the power of the sort of situated seeing that is present in the Micronesian navigator's images of the stars.”

The stars are not artifacts . They are a natural rather than a human -made phenomenon , yet they do have a structure which , in interaction with the right kinds of internal artifacts (strategies for "seeing"), becomes one of the most important structured representational media of the Micronesian navigation system.

The more or less random sprinkling of stars in the heavens is an important component of the Micronesian system. In a sky with an absolutely uniform distribution of stars, navigation by the stars would be impossible : information is difference , and there would be no differences to be seen as informative .

If we ascribe to individual minds in isolation the properties of systems that are actually composed of individuals manipulating systems of cultural artifacts , then we have attributed to individual minds a process that they do not necessarily have, and we have failed to ask about the processes they actually must have in order to manipulate the artifacts . This sort of attribution is a serious but frequently committed error .

WEDNESDAY, FEBRUARY 05, 2020

Zihinsel Faaliyeti Muhakeme ile İlişkilendirme

Zihinsel Faaliyeti Muhakeme ile İlişkilendirme

Relating Mental Activity to Cognition

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Gemi seyrüseferi bir çok sayıyla uğraşmayı gerektirir. Geminin nerede olduğunu bulmak ve özellikle nerede olacağını belirlemek için sayılar işlenir. Seyrüsefercilerin aritmetikte iyi olmaları gerektiğini varsaymak kolay bir tercihtir. Seyrüsefer sanatına yakından bakınca, yine de, seyrüsefercilerin matematikle çok az uğraştıklarını fark ettim. Bu nasıl olabilirdi?
Ship navigation involves lots of numbers . Numbers have to be processed in order to find out where the ship is and especially to determine where it will be. It is easy to assume that navigators must be good at arithmetic . When I looked closely at the practice of navigation , however , I found the navigators engaged in very few arithmetic tasks. How can that be?

Seyrüdefer sistemi tarafından yapılan hesaplamaların seyrüsefer ekibinin elemanlarının karşılaştığı muhakemesel işlere eş değer olmadığı, şimdi gayet açık olmalıdır. Seyrüsefer ekibi tarafından icra edilen hesaplamaları, ekibin tek tek elemanlarının muhakemesel yetenekleri veya faaliyetlerine başvurmadan tanımlamak mümkündür.
It must be evident by now that the computations performed by the navigation system are not equivalent to the cognitive tasks facing the individual members of the navigation team. It is possible to describe the computations performed by the navigation team without recourse to the cognitive abilities or activities of the individual members of the team.

Seyrüsefer sistemi bir geminin konumunu belirlemek için tek-boyutlu sınırları birleştirir. Seyrüsefer ekibinin elemanları ölçümleri okur ve konuşulmuş temsili verileri yazılı hale çevirir. Seyrüsefer sistemi, ekip elemanları 4-haneli rakkamları iki-haneli gibi hayal ederken, hız ve zamandan uzaklığı hesaplar.
The navigation system combines one-dimensional constraints to fix a ship's position . The members of the navigation team read scales and translate spoken representations into written ones. The navigation system computes distance from rate and time , while the members of the team imagine four –digit numbers as two -digit numbers .

Seyrüsefer sistemi tarafından icra edilen hesaplamalar seyrüsefer ekibinin elemalarının muhakemesel faaliyetlerinin yan etkisidir. Zanaatın aletleri hem seyrüsefercilerin karşılaştıkları işleri tanımlarlar hem de, çalışırken hesaplamaları gerçekleştirirler.
The computations that are performed by the navigation system are a side effect of the cognitive activity of the members of the navigation team. The tools of the trade both define the tasks that are faced by the navigators and, in their operation , actually carry out the computations .

Görmüş olduğumuz gibi, aynı hesaplama birden çok sayıda yoldan yapılabilir, her gerçekleme o işi icra edenden farklı zihinsel taleplerde bulunur.
As we have seen, the very same computation can be implemented many ways, each implementation placing vastly different cognitive demands on the task performer .

Yukarıda açıklandığı gibi bu araçların muhakemesel faaliyetlerin kuvvetlendiricisi olduğu safça anlayış yanlıştır. Yazılmış bir işlem süreci bir bellek kuvvetlendiricisi midir? Eğer işi icra eden işlem sürecini

hiç bilmediyse. Öyle ise, ve her zaman, işi icra eden işlevsel sistem, birbirleri ile koordine edilmiş ve kurgulanmış temsili veriler ağıdır.

I argued above that the naive notion of these tools as amplifiers of cognitive activity was mistaken . Is a written procedure an amplifier of memory ? Not if the task performer never knew the procedure. Then , and always , the functional system that performs the task is a constellation of structured representational media that are brought into coordination with one another .

Bu aletler zor işleri, desen eşleştirme, basit fiziksel sistemlerin el ile işletilmesi, veya basit fiziksel sistemlerin zihinsel simulasyonu ile yapılabilen işlere dönüştürmemize imkan tanır. Bu aletler tam da, onları işletmek için gerekli zihinsel süreçler onların kullanımı ile başarılan hesaplama süreçlerinden farklı olduğu için kullanışlıdır. Problemin hesaplama unsurları aletlerin fiziksel yapısı içine inşa edilmiştir.

These tools permit us to transform difficult tasks into ones that can be done by pattern matching , by the manipulation of simple physical systems, or by mental simulations of manipulations of simple physical systems. These tools are useful precisely because the cognitive processes required to manipulate them are not the computational processes accomplished by their manipulation . The computational constituents of the problem have been built into the physical structure of the tools .

FRIDAY, JANUARY 31, 2020

Relating Mental Activity to Cognition

Relating Mental Activity to Cognition

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Ship navigation involves lots of numbers . Numbers have to be processed in order to find out where the ship is and especially to determine where it will be. It is easy to assume that navigators must be good at arithmetic . When I looked closely at the practice of navigation , however , I found the navigators engaged in very few arithmetic tasks. How can that be?

It must be evident by now that the computations performed by the navigation system are not equivalent to the cognitive tasks facing the individual members of the navigation team. It is possible to describe the computations performed by the navigation team without recourse to the cognitive abilities or activities of the individual members of the team.

The navigation system combines one-dimensional constraints to fix a ship's position . The members of the navigation team read scales and translate spoken representations into written ones. The navigation system computes distance from rate and time , while the members of the team imagine four –digit numbers as two -digit numbers .

The computations that are performed by the navigation system are a side effect of the cognitive activity of the members of the navigation team. The tools of the trade both define the tasks that are faced by the navigators and, in their operation , actually carry out the computations .

As we have seen, the very same computation can be implemented many ways, each implementation placing vastly different cognitive demands on the task performer .

I argued above that the naive notion of these tools as amplifiers of cognitive activity was mistaken . Is a written procedure an amplifier of memory ? Not if the task performer never knew the procedure . Then , and always , the functional system that performs the task is a constellation of structured representational media that are brought into coordination with one another .

These tools permit us to transform difficult tasks into ones that can be done by pattern matching , by the manipulation of simple physical systems, or by mental simulations of manipulations of simple physical systems. These tools are useful precisely because the cognitive processes required to manipulate them are not the computational processes accomplished by their manipulation . The computational constituents of the problem have been built into the physical structure of the tools .

TUESDAY, JANUARY 28, 2020

Muhakeme Sisteminin İçine Doğru

Muhakeme Sisteminin İçine Doğru

Stepping Inside the Cognitive System

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Navigasyonun temel hesaplamaları hesabi, temsili / algoritmik, ve uygulamasal seviyelerde gözlenebilen temsil nesneleri cinsinden tümüyle belirlenebilir.
The basic computations of navigation could be characterized at the computational , representational / algorithmic , and implementational levels entirely in terms of observable representations .

Muhakemesel sisteme bu açıdan bakarken, aktörler arasındaki iletişim muhakeme sistemine ait içsel işlem süreçleri olarak görülür.
On this view of cognitive systems, communication among the actors is seen as a process internal to the cognitive system.

Diagramlar ve haritalar gibi, işlemsel ortam unsurları, sistemin içinde yer alan temsil nesneleri olarak görülür, ve onlar üzerinde yürütülen işlemler az çok sistem dahilinde işlem süreçleri olarak görülür.

Computational media , such as diagrams and charts , are seen as representations internal to the system, and the computations carried out upon them are more processes internal to the system.

Muhakemesel faaliyet sosyal ağ üzerinde dağıtılmış olduğundan bu içsel işlem süreçlerinin bir çoğu ve dahili iletişimler doğrudan gözlenebilir.
Because the cognitive activity is distributed across a social network , many of these internal processes and internal communications are directly observable.

Sosyal dağıtılmış sistemlerle, muhakemesel sistemin içine doğru bir adım atabiliriz, ve altta yer alan bazı işlem süreçleri (insanların kafaları içindeki) belirsiz kalsa da, iç organizasyon ve sistemin işleyişinin büyük bir kısmı doğrudan gözlenebilir.
With systems of socially distributed cognition we can step inside the cognitive system, and while some underlying processes (inside people's heads) remain obscured , a great deal of the internal organization and operation of the system is directly observable.

SATURDAY, JANUARY 18, 2020

Dağıtılmış Muhakeme nedir?

Dağıtılmış Muhakeme nedir?

What is distributed cognition?

Dağıtılmış Muhakeme bireysel muhakeme imkanlarını arttırmak için ya da bir bireysel elemanın tek başına başaramadığı muhakeme imkanlarının insanlar arasında paylaşıldığı bir süreçtir.
Distributed cognition refers to a process in which cognitive resources are shared socially in order to extend individual cognitive resources or to accomplish something that an individual agent could not achieve alone.

İnsanın muhakemesel başarıları, bir elemanın muhakemesel süreçleri ile dünyadaki nesnelerin ve sınırlamaların karşılıklı olarak birbirlerini etkilediği bir sürece dayanır.
Human cognitive achievements are based on a process in which an agent's cognitive processes and the objects and constraints of the world reciprocally affect each other.

Muhakemesel süreçler insanlar ve makinalar arasında veya muhakemesel elmanlar arasında(fiziksel olarak dağıtılmış muhakeme) dağıtılabilir(sosyal olarak dağıtılmış muhakeme).
Cognitive processes can be distributed between humans and machines (physically distributed cognition, Norman, 1993; Perkins, 1993) or between cognitive agents (socially distributed cognition).

http://edutechwiki.unige.ch/en/Distributed_cognition

WEDNESDAY, JANUARY 15, 2020

What is distributed cognition

What is distributed cognition?

Distributed cognition refers to a process in which cognitive resources are shared socially in order to extend individual cognitive resources or to accomplish something that an individual agent could not achieve alone.

Human cognitive achievements are based on a process in which an agent's cognitive processes and the objects and constraints of the world reciprocally affect each other.

Cognitive processes can be distributed between humans and machines (physically distributed cognition, Norman, 1993; Perkins, 1993) or between cognitive agents (socially distributed cognition).

http://edutechwiki.unige.ch/en/Distributed_cognition

THURSDAY, JANUARY 09, 2020

Dağıtılmış Muhakeme ve Karıncalar nasıl Yön Bulur

Dağıtılmış Muhakeme ve Karıncalar nasıl Yön Bulur

Distributed Cognition and how Ants Navigate

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Simon(1981) muhakeme için ortamın önemini vurgulayan bir ibret öyküsü sundu. Kumsaldaki bir karıncanın karışık hareketlerini izlerken, izlenen patikayı oluşturumak için, karıncaya karmaşık bir program atfettiğimizi ileri sürdü. Aslında, Simon'a göre, izlenen yol karıncadan çok kumsal hakkında bize bilgi verir.

Simon (1981) offered a parable as a way of emphasizing the importance of the environment for cognition .

He argued that , as we watch the complicated movements of an ant on a beach, we may be tempted to attribute to the ant some complicated program for constructing the path taken. In fact, Simon says, that trajectory tells us more about the beach than about the ant.

İbret öyküsünü bir karınca toplumu ile bir kumsala ve hikayesine genişletmek isterim. Psikologların yaptıkları gibi, bir tek karıncayı gözlemektense, birer antrapolog olalım ve bir karınca toplumunu haftalar ve aylar boyunca izleyelim. Karıncalar için yasak bölge olan bir fırtınadan sonra sahile geldiğimizi kabul edelim. Nesiller boyunca karıncalar kumsalı tararlar. Arkalarında kısa ömürlü kimyasal işaretler bırakırlar, ve nereye giderlerse orada kum tanelerini istekleri dışında

kımıldatırlar. Aylar sonra, olası yiyecek kaynaklarına giden patikalar gelişir, ilk önce kardeş karıncaların kısa ömürlü kimyasal artıklarını daha sonra yüklü karınca trafiği tarafından üretilen uzun ömürlü yolları takip eden karıncalar tarafından...

I would like to extend the parable to a beach with a community of ants and a history . Rather than watch a single ant for a few minutes , as psychologists are wont to do, let us be anthropologists and move in and watch a community of ants over weeks and months . Let us assume that we arrive just after a storm , when the beach is a tabula rasa for the ants. Generations of ants comb the beach. They leave behind them short -lived chemical trails , and where they go they inadvertently move grains of sand as they pass. Over months , paths to likely food sources develop as they are visited again and again by ants following first the short -lived chemical trails of their fellows and later the longer -lived roads produced by a history of heavy ant traffic .

After months of watching , we decide to follow a particular ant on an outing . We may be impressed by how cleverly it visits every high -likelihood food location . This ant seems to work so much more efficiently than did its ancestors of weeks ago. Is this a smart ant? Is it perhaps smarter than its ancestors? No, it is just the same dumb sort of ant, reacting to its environment in the same ways its ancestors did .

Fakat ortam aynı değildir. Kültürel bir çevredir. Karınca nesilleri kumsalda işaretlerini bırakmıştır, ve aptal bir karınca atalarının hareketlerinden kalan artıklarla etkileşerek akıllıymış gibi görünür.

But the environment is not the same. It is a cultural environment . Generations of ants have left their marks on the beach, and now a dumb ant has been made to appear smart through its simple interaction with the residua of the history of its ancestor's actions .

Simon açıkça haklıydı: karıncayı gözlerken, karıncanın iç dünyası hakkından çok kumsal hakkında bilgi sahibi oluruz. Ve 'özgürce' düşünen insanları gözleyerek, onların iç dünyasından çok onların düşünmek için kullandığı çevreleri hakkında bilgi öğreniyor olabiliriz.

Simon was obviously right : in watching the ant, we learn more about the beach than about what is inside the ant. And in watching people thinking in the wild , we may be learning more about their environment for thinking than about what is inside them .

Bunun farkında oldukğumuz zaman, muhakeme hakkında burada bilgi toplayamayız diye, eşyaları toplayıp sahili terk etmemeliyiz. İnsan düşünmesinin çevreleri 'doğal' çevreler değildir. İçten içe yapaydır.

Having realized this , we should not pack up and leave the beach, concluding that we cannot learn about cognition here. The environments of human thinking are not " natural " environments . They are artificial through and through .

İnsanlar muhakeme güçlerini onları kullandıkları ortamları yaratak oluştururlar. Şu ana kadar, çok azımız bu ortamları muhakemesel faaliyetlerin düzenleyicisi olarak, ciddi şekilde incelemek için zaman ayırmıştır, bu yüzden düşüncenin inşasında onların rolünü çok az tartabiliyoruz.
Humans create their cognitive powers by creating the environments in which they exercise those powers . At present, so few of us have taken the time to study these environments seriously as organizers of cognitive activity that we have little sense of their role in the construction of thought.

SATURDAY, JANUARY 04, 2020

Distributed Cognition and how Ants Navigate

Distributed Cognition and how Ants Navigate

Edwin Hutchins, Cognition_in_the_Wild

Simon (1981) offered a parable as a way of emphasizing the importance of the environment for cognition . He argued that , as we watch the complicated movements of an ant on a beach, we may be tempted to attribute to the ant some complicated program for constructing the path taken. In fact, Simon says, that trajectory tells us more about the beach than about the ant.

I would like to extend the parable to a beach with a community of ants and a history . Rather than watch a single ant for a few minutes , as psychologists are wont to do, let us be anthropologists and move in and watch a community of ants over weeks and months . Let us assume that we arrive just after a storm , when the beach is a tabula rasa for the ants. Generations of ants comb the beach. They leave behind them short -lived chemical trails , and where they go they inadvertently move grains of sand as they pass. Over months , paths to likely food sources develop as they are visited again and again by ants following first the short -lived chemical trails of their fellows and later the longer -lived roads produced by a history of heavy ant traffic .

After months of watching , we decide to follow a particular ant on an outing . We may be impressed by how cleverly it visits every high -likelihood food location . This ant seems to work so much more efficiently than did its ancestors of weeks ago. Is this a smart ant? Is it perhaps smarter than its ancestors? No, it is just the same dumb sort of ant, reacting to its environment in the same ways its ancestors did .

But the environment is not the same. It is a cultural environment . Generations of ants have left their marks on the beach, and now a dumb ant has been made to appear smart through its simple interaction with the residua of the history of its ancestor's actions .

Simon was obviou sly right : in watching the ant, we learn more about the beach than about what is inside the ant. And in watching people thinking in the wild , we may be learning more about their environment for thinking than about what is inside them .

Having realized this , we should not pack up and leave the beach, concluding that we cannot learn about cognition here. The environments of human thinking are not " natural " environments . They are artificial through and through .

Humans create their cognitive powers by creating the environments in which they exercise those powers . At present, so few of us have taken the time to study these environments seriously as organizers of cognitive activity that we have little sense of their role in the construction of thought.